

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

De Syllabarvm Qvantitate

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Nestoris Dionysij Nouariensis De quantitate syllabarum liber scilicet incipit.

Composita cum γενοσ qd apud nos gen⁹ indicat: ge syllabā corripit. Hora. ser. iij. Vt quis ta cet Hermogenes: cantor tñ: atq. Marti. in xenijs: Mātile e mensa surripit Hermogenes. Aufoni⁹.

Dio genes obijt: nō obijt: sed abijt. Cū i latino scribit. Vir. in buceo.

Nō tolit Antigēnes: & erat tñ dignus amari.

Cum t exili & i latino scribit. Martia. Meno genē omni tū licet arte velis. Iuue. Tū corpe sano Aduocat Archigēnē. Cū ch aspirato & i latino scribit. Iuue. saty. iij. Protogenes aliq vel diphilus aut erimātus. Hic & si p proprio viri nō iē nō accipiat: fuit tamē pictoris eximij ppiū nō mē: teste Gel. lib. xv. cū t exili scribit. Quare errauit Petrus Riga: quū dixit in Luca no. Scripsit Origenes q nō tenebrosa fuerunt.

Origenes cū i latino scribit.

Composita cū βῆτις qd est ambulās: ba syllabā corripit. Oui. heroidū. Eurybati da ra sum Talthybioq. comes. Cū y græco scri bitur. Iuue. saty. iij. Augur schcenobates me dicus magnus omnia voluit. i. funambulus. Cū ch aspirato & æ diphthongo annotat.

Composita cū τελοσ qd apud nos finē signare habet: te syllā. corripit. Oui. in libro qui de vetula inscribit: si tñ codex non menti auctore. Inquit Aristoteles græcorū philoso phorū. Iuue. saty. ij. Si qs Aristotelē. Carolus Arrētinus ad Cyriactū. Pyrgotelē gēmis Mē toraq. in pateris. Cū y græco scribit. Antoni⁹ Panormita. Aemula Praxitelis quā tulit apta man⁹. Carolus Arrētinus. Praxitelesq. Cnidi rursus te marmore signet. Cornelius Gallus. Praxitelis manib. viuo iterū Niohe. Papiniū li. siluarū. iij. Praxiteles quod ebur pisæo pol lice rasum.

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωποσ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato i scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit ietus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato i scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωποσ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato i scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit ietus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato i scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωποσ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato i scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit ietus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato i scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωποσ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato i scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit ietus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato i scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωποσ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato i scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit ietus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato i scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Idē. Rettulit acceptos regale numisma Philip-
pos. Prop. Rettulit & q̄rulo inrgia nostra so-
no. Sueuius in edyllio qd̄ moretū inscribit. Fe-
ra plia bello In Persas retulere suo. Antonius
Panormita. in ep̄la ad Lamolā: Sensit amor
mentē nostrā retulitq; puellae. Catul. Si reditū
retulisset: aut in tempore longo.

Reppulit
Repulit

¶ Reppuli reppulisti: reppulit: cū duplicato p.
& vnico p repuli repulisti repulit: scribi potest
Tibul. Nā Ciconūq; man⁹ aduersis reppulit
vndis. Luca. Reppulit a libycis immensum fir-
ribus æquor. Oui. heroidū. Quēq; feros repu-
li doctis medicantib; ignes. Sylus. li. xvi. Nec
dū maturus ad arma Scipio restituit terras il-
læsus lberas Troiugenis repulit Pœnos.

Repperit
Reperit

¶ Repperi repperisti repperit cū geminato p.
& cū vnico p reperi reperisti reperit scribi potest
Et vtrūq; hoc disticho posuit Ausonius: dicēs
At qui cōdiderat: postq̄ nō repperit aurū. Ap-
tauit collo quē reperit laqueū. Propertius. Ah
pereat quicūq; meracas repperit vuas.

Redduco
Reduco

¶ Redduco redducis. cit. cū duplicato d: & cū
vnico d reduco. cis. cit. scribi potest. Lucre. lib. i.
Reducit venus. & reducit Dædala tellus. Ho-
ra. ser. xiiij. Dñ ubi dñt capta dāssm reducere
Troia. Idē in ep̄sto. Palma negata maciū:
donata reducit opimū. Vir. ænei. iij. Eiectam
classē sociosq; a morte reduxi.

Relatus
Relatus

¶ Relatus. ta. tum. cū geminato l: & cū vnico
l relatus. ta. tum scribi potest. Terē. in Phor. Qd̄
ab illo allatū est: sibi esse id relatū puter. Quod
exponens Dona. ait. Prouerbiale est: qd̄ dedit
recepit. Et geminauit: vt reliquias Danaum.
Hæc ille. Lucre. lib. iij. Id rursum coeli relatū tē
pla recep̄t. Luca. lib. iij. Densaturq; globus
quantū pede prima relato. Oui. meta. xv. Esse
fidem digitis ad frontē saepe relatis.

Liqui

¶ Alexander. Omnia p̄terita ponēs disyllaba
longa. Excipit liqui p̄m a linquo: qd̄ primā
syllabā indifferentē habet. Vir. Nec tñ indeco-
rē tua te regina reliquit. Idē. Namq; sua patriā
liquerat tellure sepultam.

¶ Alexander. Omni p̄terito reperit imus bre-
uiādo. Si de omī p̄to indicatiui dūtaxat modi
intellexit Alexander: stabit eius regula. Si yō
tā de p̄to p̄fecto subiūctiui modi q̄ indicatiui
intelligere voluit: regula stare non poterit. Nā
(vt tradit Diome.) futurū qd̄ tps̄ subiūctiui
modi i prima & secūda p̄sona pluralis num.
syllabā corripit: quæ tñ differētiæ (vt ego pu-
to) causa: p̄m (vt ait) p̄fectū p̄ducit: vñ Vir. i

Dederitis

Priapea ait. Vtilis hæc arā si dederitis erit. En-
nius. Nō m̄saurū posco: nec mi p̄ciū dederitis
Oui. meta. v. Haustus aquæ mihi nectar erit.
vitāq; farebor Accepisse: simul vitā dederitis i
vndis. Idē lib. iij. de p̄to. Cū gelidā Thracē:

& operū nubib; Hemū. Et maris Ionij transi
eritis aquas. Et in eodē. Copia nec vobis vllō
phibēte videndi Cōsulis: vt limen cōtigeritis
erit. At yō a Virgi. rī syllā. correpta ponit. ait
cū. ænei. vi. Nāq; vt sup̄mā falsā inter gau-
dia noctē: Egerimus nos. Sed vt dixit Ser. rī
syll. p̄ter naturā corripuit Virgi. metri gratia:
quia aliter stare nō poterat versus.

¶ Alexander. Partis cōpositū retinens in fine
prioris: Hæc breuiat medijs. Excipit tantūq;
quantūq; pleriq; vtriq; tā dñ casus singu-
laris numeri q̄ nū pluralis. Lucre. Quantūq;
domus cūcter. Marcus Manilius lib. ij. Omē
quidē signū sub qualicūq; figura: Part. bñ infi-
cit. Germanicus Cæsar in arato. Virgine erūt
pluuia: pleriq; in nube fragores. Martia. Pro-
misit pariter se Phyllis vtriq; daturā. Quod si
dixeris: hæc dictiones cōtinent sub illa regula.
Hæc de cōpositis teneas: q; sit tibi tanta Vo-
calis: quantā seruabit dictio simplex. Rñdetur
q; eadē ratio ibidē & vbiq; quæ ab hac reglā
eximunt: bi syllā. indifferentē habēt: quā tñ
cōstat solū esse productā.

¶ Alexander. Vocalis brevis est: alia subēte:
sed inde Demi plura quēt: vt Zoilus: Troil⁹
Laertes: Stoicus: Tagerus: Chio: Chius: Pict⁹
Ceus: Ceus: gæometra: Aeacus: Phæax: Me-
on: Mæander: Læander: Ceyx: Halocus: Ty-
phoeus: Cyane: Cyaneg: Lageos: Lagois: Me-
otis: Diana: Achelous: Erous: Enyo: Amaltea
Thyas: Agea: Tros hui⁹ Trois: Heros herois
& oīa illa q̄ apud gr̄cos emittūt gūm in ω ω
cū ω mega: quia alias mutatiā ω magnū in o
micron corripit penultimū: vt ω ω aurora
vel dies: vbi in gr̄o ω ω in o: ω mutati est.
Quedā terminata in aus p̄pria noīa: vt Mene-
laus: Proteus. Quedā terminata in aon: vt
Aon ab Aonia: Chaon: Pharaon: Didymaō:
Amytaon: Lycaon: Lapithaon. Chremetaon
Machaon: Hicetaon: Parithaon: Imaon. Quæ-
dā terminata in ion: vt Echion. Orion: Arion
Amphion Hyperion: Pandion: Ixion. Produ-
cit etiā io. Quedā terminata in ia: vt Dia: Ar-
gia: Elegia: Langia: Lāpia: Hippodamia: Lao-
damia: Lebadia: Deidamia: Pædia: Moechia:
Magia: Thalia. Quædā terminata in ius: vt
Sperchius: Lycius. Quædā terminata in oius:
vt Troius Achelous. Quædā terminata i eius
vt Peneius a Peneo: Cybeius a Cybele: Phe-
beius a Phoebe: Rhodopeius a Rodope: Cithe-
reus a Cytherea: Phineius a Phineo. Nereius
a Nereo. Perseius a Perseo: Priameius a Pri-
amo: Baccheius a Baccho. Quædā terminata i
aia: vt Panchaia: Achaia. Quædā q̄ cū ei diph-
thō. apud gr̄cos scribunt in penultima. syll.
vt Galatea: Althea: Alexādra: Cytherea: Me-

Transieritis

Contigeritis

Egerimus

Tanticūq;

Quācūq;

Qualicūq;

Pleriq;

Vtriq;

Amphion

Didymaō

Chremetaon

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

Pharaon

Didymaō

pea: Deiopea: Penelopea: Calliopea: Cassio-
pea: spondeus: alpheus pareas. Quædā q̄ cū x
apd' græcos scribunt: vt echenis: æneas. Que
dā que cū xi & oi diphthō. a græcis annotant
quas diphthongos nostri in æ & ce traducere
cōsueuerūt: vt Iudæa: Astypalea: Leneus: Lye
us. Aegæo. Aegæon. Melibœus. Melibœa. Ste
nobœa. Eubœa. Eribœa. Bocetia. Quædā ad
iectiua in ous: vt Myrtous. Gelous. Lesbous.
arctous. argous. sardous. & alia ppe plurima
Oui. de remedio. Quisquis es ex illo Zoile no
men habes. Martia. Zoilus egrotat faciūt hāc
Troilus stragula febrē. ppiū fuit viri nomē: qd' cū i la
tino & vnico l scribit. Vir. ænei. i. Parte alia fu
giēs amissis Troilus armis. Sta. lib. siluar. ij.
Troilon Hæmonia traiecit lancea dextrę. fili?
fuit Priami regis: qd' cū t exili & i latio & vni
co l scribit. Ouid. heroidū. Laerteq; fatus p q's
Laertes comitata redire. pater fuit Vlyssis. Laerte hui?
Laerte laertes: vrbis est Cilicia: teste Ptole. Hora. Stoi
ce post damnū sic vides oia pluris. Marti. Qd'
Stoicus nimitū laudas chæremon stoice moriē. Stoici
cū t & c exilibz et i latio philosophi qdā fuerūt
a stoa porticusq; erat athenis cognōiati: restibz
Epicuro in eplis & Laertio. Luca. li. iij. Gelidi
q; inculta stuetus Taygeti. mōs est in Pelopō
neso: & cū t exili vtrobzq; scribit: & y græco.
Taygetus Oui. v. fasto. Cliq; & curuæ scita Talia lyra
Clio Sta. li. siluar. i. Frōde verecūdo Clio mea lu
dit Hetrusco. vna fuit musarū: & cū c exili & i
Chios latino scribit. Chios cū ch aspirato & i latino.
insula est in mari Aegæo: & chi lylla. corripit:
quā in deriuatiuo pducit. Luca. lib. viij. Quas
Alfine cautes: & q's Chios asperat vndas. Ho
ra. lib. ij. ser. Cecuba vina ferēs Alcon Chium
maris experts. Martia. Acrior hoc Chius non
erat Aufidius. Tibul. Cōsulis & Chio soluite
Pierus vincla cado. Pierus cū i latino scribit: a q̄ Pieri
des dictas tradūt. Oui. mera. v. Pierus has ge
nuit Pelleis diues in aruis. Coos cū c exili: insu
la est in mari Aegæo: teste Igino. quā Ptole. di
cit esse in Myrtoo pelago: quæ pars est maris
Cous Aegæi: a qua fit Cous coa coum. Sed apd' gre
cos cū o i prima syl. Kowσ insula scribit: apd'
quos prima corripit. In deriuatiuo autē cū ω
magno scribi necesse est: cū prima pducit. qd'
nostri etiā obseruauerē pœtæ. Theocritus edi
lio: xvij. πείσας αἶψα πῶς εἶπεν τόκο
ωσ' ἀλολὸν ἔργον. Propter. Callima
chi manes & Coi sacra Philetæ. Ouid. de arte.
Si Venerē Cous nūq; pinxisset Apelles. Iuue.
Spartana chlamys cōchyliā Coa. Sta. in siluis
Hūc ipse Coō plaudere Philetas Callimachus
q; senex Vmbroq; ppertius antro Ambissent
laudare diē. Idē. Fama subit portus nec tū trās
lata Thoantē Fraterna regnare Coō. Substā

tiuū est vtrobzq; apd' Statiū. Pōt etiā formari
cous coa coum a Co: quo noie etiā ea insula
quā Coon vocam⁹ appellata est: teste Strabo.
li. xix. Et fortasse melius a co cous q̄ a coos dē
qū co syl. pducit. Cous itē vrbs ē felcis Ara
biæ: & eiusdē nois fluius a mōte Imao in in
dū fluēs: teste Ptole. Cæa cū æ & cū ce diphthō.
Cæa scrib. ppiū a Tortellio cū tū nulla apd'
græcos diphthōgo annotet: sed cū ē qd' corre
ptū est Κεωσ scribit. Vtroq; etiā mō dedinat
Ceus & Cea. Vnde Apolloni⁹ argonauticor: Ccus
ij. ενδ' ε Κεωκ' τερασσα το λα ον λε Cea
ρωρ. Insula est maris Aegæi: teste Strabo. li. x
cui⁹ tū primā Oui. pduxit: quom dixit in lib.
heroidū. Cingit Aegæo nomie Cea mari. Et a
Ceo Titani filio cognōiata est: cui⁹ etiā prima
syl. apud nostros pducta est. Ouidi. mera. vi.
Quoq; mō audetis genitā Titanida Ceo La
tonā pferre mihi. Vir. geor. i. Ceuq; lapetūq;
creat: seuūq; Typhœa. Iuue. sary. iij. Grāmati
cus rhetor ggometra pictor aliptes. Neq; hoc Gæometra
in loco legi pōt geometres: vt vidim⁹ in diti
one aliptes. Nā pes tert⁹ spōdeus quartus da
ctylus est. Proper. At si quis posita iudex fedit
Acacus vna: fuit Iouis filius ex Aegina: teste Acacus
Seneca in Hercule furēte dicēte etiā Oui. li. me
ta. vij. Enopiā veteres appellauere: sed ipse Aca
cus Aeginā genitricis noie dixit. Quare hac in
parte minime Seruio crediderim: qui sup li. vi
ænei. hūc eundē dixit fuisse filiū Iouis ex Euro
pa. cū æ diph. & c exili scribit. Vir. ænei. i. Aeo
liā venit hic vasto rex Aeolus antro. fuit Iouis Aeolus
filius: a quo Aeolia regio cognōiata est. Est
aut duplex: vna quidē in Asia græcorū colo
nia: media inter Mysiā quē Hellepōdū adiacet
vt ostēdit Pl. lib. v. natu. histo. & Ioniā q̄ ma
gis ad occidentē vergit. Alia Aeolia ab æolijs
septē insulis in mari Siculo sic cognōiatis: te
sub Solino & Plinio: vt quidā volūt: dicta est
Has dixit Serui⁹ nouē esse duas paruulas illis
septē cōnumerās: quarū cura apud Solinū &
Plinū nulla fuit. Aeolia cū æ diphthō. filia fuit Aeolia
Aeoli ex Lepatra cōiuge: teste Homero lib. x.
odysseæ. Pæan cū æ diph. pprie laus est Apol pæan
linis: & abusiue oim deor: teste Ser. & nōnun
q̄ p ipso Apolline ponit. Iuue. sary. vi. Parce
precor Pæan: & tu depone sagittas. Vir. lib. vi
ænei. Vescētes lætūq; choro Pæana canētes.
Pæon cū æ diph. fuit medicinæ artis peritiss. Pæon
mus: a quo Pæonia hærba cognōiata ascriūt. Pæontes
a qua hærba regio Pæonia dicta est: cui⁹ popu
li Pæones vocati sunt iuxta Pangæū pmonē
riū Emathia cōterminū ex latere septentriōis
inhabitantes: teste Herodoto lib. histo. vij. Sta.
in achilei. Præterit & didici quo Pæones arma
rotatu. Pœas cū ce diph. pater fuit Philoetæ Pœas
V iij

- quare Philoctetes ipse Poeātius dictus est. Ouidius lib. v. tristitū. Poene decem totis aluit Poeātius annis. Aëas huius Aëontis cū æ diphthongus est Epiri a Dirrhachij mœnib⁹ ex Macedonia prius defluens: & in mare Ionium cadens: dicente Lucano libro. v. Purus in occasu parui sed gurgitis Aëas Ionio fluit inde mari. Virg. lib. æneidos. ij. Protinus Aeneas phæa cum abscondimus arces. Iuuenalis. Iam vacui capitis populum Phæaca putauit. Phæaces cū æ diphthongo populi fuerunt Corcyrae sub ditione Alcinoi regis: ut late monstrauit Homer. Mæon merus diuersis in libris odyssæ. Mæon cū æ diphthongo scribitur. Virgilius libro. x. æneidos. Illa volans Clypei transuerberat æra Mæonis: & thoraca simul cū pectore rumpit. Marialis. Perlege Mæonio cantata carmine ranas hoc est homerico. Nam Mæonia regio Lydie est: testibus Ptolemæo & Herodoto lib. historiarū. i. Mæander cū æ diphthongo: fluuius est Phrygiæ: dicente Ouidio libro metamorpho. ix. Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in vndis. Est etiā genus picturæ: testibus Pompe. & Nonio. Virgilius lib. æneidos. i. Qz pluri-
Mælibœa ma circū Purpura Mæandro duplici Mælibœa
Mæander cucurrit. Mæander item mons quidā est Indig ut Ptolemæus ostēdit. Martialis. Cum peteret dulces audax Leandrus amores. propriū fuit
Leandrus viri nomen: qui & Læander in recto declinat.
Leander Ceyx cum cexili & y græco: fuit Alcyones cōiunx. Ouidius in epistolis. Alcyones solæ me mores Ceycis amati. Halocus cū aspirato initio: & vnico l sequente o syllaba: & eus diphthongus. Fuit Titani ex terra filius. Lucanus libro. vi. Impius hic prolem superis immisit Halocus. Claudianus de laudib⁹ Stiliconis. Cū gemini fratres genuit quos asper Halocus Martē subdiderint vindis. Tiphocus cū t exili et y græco & o syllaba & eus diphthongo scribitur: sicut Halocus: non autē cū æ diphthongo: ut scribi præcipit Tortellus. Nam eus apud græcos cū ω mega in media syllaba scribitur. Vnde Homerus libro Iliados. ij. αἰετοειδέος ὄφθαλμοῖς τυφώευσεν ἄνθρωπον. Lucan⁹ libro. v. Conditur Inarimes germen mole Typhoeus. Ouidius li. metamor. v. Eiecit flammamq; fero vomitore Typhoeus. Neq; diuisa est diphthongus apud Ouidiū libro p̄fato: ut putat Tortellus: quia (ut diximus) cum ω syllaba: non cū o diphthongo annotatur Typhoeus a græcis. Neq; em̄ in obliquis hui⁹ nominis: & similium vlla potest inesse diphthongus: nisi per synhæresin: ut est apud Virgiliū libro æneidos primo. Iam validam Ilionei naues: iam fortis Achææ. Ait em̄ Ouidi. Aethereas ausum sperare Typhœa sedes. Idē eodē libro. Emissumq; ima de sede Typhœa terræ. Neq; te moueat illud Virgilij in primo georgico. Cumq; lapetumq; creat seuumq; Typhœa. Et coniuratos cœlū rescindere fratres. Versus em̄ hypermeter est: ut etiā paulopost ait. Decoquit humorē: Et solijs vndā repidi de spumat aheni. Nullum em̄ est nomen secunde declinationis: quod accusatiū singularē in ea mittat: nisi habuerit eus diphthogū in fine: ut Orpheus: Tydeus: Peleus: Nereus: Halocus: Perseus. Apud Ouidiū tamē fit synhæresis in tertio metamor. vbi ait. Nec quo centimanū deiecerat igne Typhœa. Nūc armatur eo. Cyane cū c exili & y græco: nymp̄ha fuit Sicula: Proserpinæ sociā: conuersa in fontem sui nominis. Alia fuit eodē nomine Mæandri fluuij filia. Et cy syllabā indifferentē habet. Ouidius libro metamor. ix. Cognita Cyane præstanti corpore nymp̄ha. Idem libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanem miscet Anapus aquis Sic & Cyneæ primā producit syllabā: insulæ sunt in ponto: seu magis in Thracio Bosphoro: teste Ptolemo. Lucanus libro. ij. Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Ouidius libro primo tristitū. Transeat instabiles strenua Cyaneas. Virgilius in georgicis. Et passo psythia uulior: tenuisq; lagoos. Genus est vitis & hæba leporarij. Horatius sermone. xij. Nec scaurus: aut poterit peregrina iuuare. Lagois gñs est piscis & auis. Mæotis cum æ diphthongo: & t exili scribitur. & primā habet indifferentē. Iuuenalis. Tale quid excusat Mæotide sæuior ira. Ouidius libro tertio tristitū. Longior antiquis visa Mæotis hyems. Palus est Scythiæ. Diana cum i latio primā syllabā indifferentē habet. Horatius in quarto carminū. Infernis: neq; em̄ tenebris Diana pudicū Liberat Hippolytū. Virgilius libro æneidos primo. Quallis in Eurotē ripis: aut per iuga Cinthi Exercent Diana choros. Iuuenalis. Pulchra gaudet Latona Diana. Lucanus libro. vi. Parua Mycenæ quantū sacra Diana. Filia fuit Iouis ex Latona: eodem partu cum Apolline nata. Plures tamē Dianæ fuisse refert Cicero de natura deorum.
Achelous cum ch aspirato: & vnico l. Fur Achelous Oceani & Tethyos filius: teste Hesiodo in Iouis Theogenia. A quo fluuius eiusdem nominis a Pindo quidem monte oriens: & Aetoliā ab Acarnania regione diuidens dictus est: & generaliter Achelous: a qua dicebat: ut Macrobius testatur & Seruius. Statius libro thæbai. septimo. Iachus an te retro nosserq; Achelous abibunt. Erous cum vnico r: nomen fuit vni⁹ Erous

ex equis folis. Ouidius libro metamorpho. ij.
 Interea volucres Pyrois: Erous & Aethon.
 Enyo cum vnico n & y græco: dea belli vocat
 quam alias Bellonam appellat. Martialis. Ne
 te decipiat rautus naualis Enyo. Sylus libro
 decimo. Hæc inter veluti nodū faciasset Enyo
 Iras sua truces. Tibullus. Quicquid Amal/
 thea: quicquid Marpesia dixit. Fuit Amalthea
 cum th aspirato: Iouis nutrix: quem vna cum
 sorore Melissa caprino lacte: & melle pauisse
 asserit Lactantius Firmianus libro primo. At
 vero Parmeniscus poeta græcus capram illam
 fuisse dixit quæ geminos hædos parere sole/
 bat: quæ etiam illo tempore enixa fuerat: quo
 Iuppiter ad regē Cretæ Melissum nutriendus
 missus fuerat: & filiabus eius in custodiam da/
 tus. Quæ cum tunc forte lacte carerent: illum
 ad capram Adtheam exposuerunt. Thyas cū
 th aspirato: & y græco sacrificula Bacchi dicit
 Virgilius. Thyas ubi audito stimulat trieteri/
 ca Baccho. Agea via est in naui dicta: vt scri/
 bit Pompeius: q̄ in ea maximæ quæq; res agi
 soleant. Lucullus. Multa foro ponens: ageaq;
 longa repletur. Tros huius Trois cum t exi/
 li. fuit rex Dardaniæ: a quo Troes Troiani di/
 cti sunt. Virgilius libro æneidos primo. Tro/
 as reliquias Danaum: atq; immitis Achilli.
 Idem ægloga septima. At simul Hæroum lau/
 des & facta parentis. Heros intelligitur apud
 nos vir fortis & seuerus: hoc est plus homine
 detinens: vt ait Hesiodus. Martialis. Ridet: he/
 roicos audit Menelaus amores. Frater fuit Aga/
 mennonis. Menelaus item insula est Marma/
 ricæ provincie mediterranea: teste Ptolemæo.
 Protefilaus. Ouidius heroidum. Bella gerant alij: Protefi/
 laus amet. Fuit Laodamiæ coniunx: ab Hecato/
 re in bello occisus. Cum t exili & vnico s: & i
 latino: & vnico s scribitur. Virgilius in Sileno
 Aonas in montes: vt duxerit vna sororum.
 Aon rex fuit Aoniæ: quæ pars est Bocetiæ Mō/
 tana. Chaon cum ch aspirato: proprium fuit
 viri Troiani nomen: a quo Chaonia regio co/
 gnominata fuit: dicente Virgilio libro ænei/
 dos tertio. Chaoniamq; omnem Troianos
 Pharaon Chaone dixit. Arator. Neciam sua iura Pha/
 raon. Aegyptusq; tenet. Rex fuit Aegypti: in
 mari rubro cum omni exercitu summersus di/
 uino iudicio: vt sacræ scripturæ attestantur.
 Virgilius libro æneidos quinto. Et dylpeum
 efferri iussit Didymaonis arte. Fuit armorum
 artifex eximius. & cum i latino in prima: & y
 græco in secunda syllaba scribitur. Amytha/
 on cum vno m & y græco & th aspirato: pa/
 ter fuit Melampodis. Virgilius georgicorum
 tertio. Phyllyrides Chiron Amythaoniusq;

Melampus. Lycaon cū c exili: fuit Thani & Lycaon
 terræ filius: in lupum scdm fabulas a Ioue cō/
 uersus: teste Ouidio libro metamorphoseos
 primo. Alius fuit eodem nomine Priami fili/
 us. Virgilius libro æneidos nono. Auratum
 mira quem fecerat arte Lycaon. Lapithaon
 cum vnico p: & i latino: & th aspirato. propri/
 um fuit pueri nomē. Statius libro thæbaidos
 septimo. Cōfudere modos: puerum Lapitha/
 ona nymphæ. Idem eodem libro. Phylæa fal/
 cato Chromin & Chremetona curru. Propri/
 um fuit viri nomē: & cum ch aspirato & t exi/
 li scribit. Machaon cū ch aspirato: fuit Aeku/
 lapij filius: teste Homero libro Iliados secun/
 do. Virgilius libro æneidos secūdo. Pelidesq;
 Neoptolemus primusq; Machaon. Propertius Machaon
 us. Tarda Philoetete sanauit crura Machaon. Hicetaon
 Hicetaon cū aspirato initio: & i latino: & c & t
 exilibus. proprium fuit viri Troiani nomen.
 Nicolaus in Homero libro tertio Iliados. Bel/
 lo præstans Hicetaon. Parthaon cum th aspi Parthaon
 rato: pater fuit Oenei. Ouidius. Accipe mege/
 nerum dixit Parthaone nate. Statius libro thæ/
 baidos. viij. Exuuia: aut si patrijs Parthaonis
 aruis. Imaon proprium viri nomen. Virgi/
 lius libro decimo æneidos. Audi illa deus:
 dum textit Imaona Aleus.
 Echion cū ch aspirato & i latino: nomen fuit Echion
 citharædi. Iuuenalis satyra sexta. Accipis vxor
 rem: de qua citharædus Echion. Orion cum i
 latino: fuit Neptuni filius ex Euryale filia Mi/
 nois: vt dixit Hesiodus in theogonia. Aliam
 tamen genēsim descripserunt Pindarus & Ovi/
 dius: vt super regulam. O super r brevis: mon/
 strauimus. Ouidius in fastis. Obstitit Orion:
 Latona nitentibus astris. Valerius Flaccus li/
 bro primo. Non meus Orion: aut seuus Plefa/
 de taurus. Hic & Aorion vocatur: ri syllaba
 correpta. Catullus. Proximus Hydrochoi ful/
 guret Aorion. Hydrochous autem aquarius
 interpretatur. Orion item eadem scriptura:
 auis est indica canora: teste Clitarcho. dicente
 etiam Statio libro siluarum primo. Noctibus
 hybernis & sydera terret Orion: scilicet canu/
 fonoro.
 Arion cum i latino: fuit Citharædus opti/
 mus ex insula Lesbos: cuius historiam Herodo/
 tus libro primo: Plinius libro nono: Gellius
 libro sextodecimo retulere. Virgilius in Da/
 ne. Orpheus in si vis inter delphinas Arion.
 Amphion cum i latino: fuit (testibus Seneca in
 Hercule: & Ser. in Alexim) Iouis ex Antiopa
 Lyci Thæbañ regis vxore fili: quā i forma
 satyri grauidauit. Alij dicunt fuisse Mercurij: a
 q̄ suscepta lyra adeo dulce canebat: vt saxa ad
 V iij

- struendos muros thæbanos traxisse dicatur: dicente in arte poetica Horatio. Dictus & Amphion Thæbang cōditor vrbis: Saxa mouere sono testudinis & p̄ce blanda Ducere q̄ vellet. Et Sta. li. thæba. i. Penitusq; sequar q̄ carmine muris Iusserit Amphio tyrios accedere mōtes Hic teste Plin. lib. vii. natu. histo. primus ratio nem musicā adinuenit. Hyperion cū aspiratio ne in initio: sequēte y græco: & vnico p & i latino in penultima syllaba: fuit (vt gr̄ci dixere) teste Lactantio grāmatico sup lib. iij. thæba.) Titani & terræ filius: solisq; & lunæ ac Auroræ pater: & apud poetas latinos p sole in vsu habetur. Ouidius fastorū. i. Placat equos Persis radijs hyperiona cinctum. Statius lib. thæbaidos. iij. Impulit eoo contantē Hyperiona ponto. Cicero in pronosticis. Vt quom luna means Hyperionis officit orbi. Stringunt radijs ceca caligine testū. Pandion cū i latino: rex fuit Athenarū: teste Eusebio. Oui. metamor. vi. Quem sibi Pandion opibusq; virisq; potētē. Martia. Quod nec Cecropiæ damnent Pandionis arcem. Pandion item regiūcula est Indiæ teste Ptolem. Ixion cū i latino vtrobicq; & x ab omnibus scribit̄: p̄terq; a Tortellio: qui cum s. Ixion scribi præcepit. Pater fuit centaurorum. Nā cū Iouis & lunonis secretarius esset: elatus officio ausus est lunonē de cōcubitu attentare Cui Iuno ex cōsilio Iouis nubē ex forma sua obiecit: cū qua concumbens Ixion: centauros progeniuit. Sed cū ob id a Ioue e celo pulsus: in terras iaceretur: iactaretq; se concubuisse cū lunone: a Ioue fulminat̄ et ad inferos truditur vbi sup rota serpentibus circūfusa ligatus: perpetua volatione deuoluūt: dicēte Tibullo. Illic lunonē tentare Ixionis ausi Versant̄ celeri nō xia membra rota. Hora. in arte poetica. Perfidus Ixion: Io vagar istis Orestes. Vbi Io primā syllabam etiā producit. Fuit Inachi Argi uorū regis filia. Io aut vox bacehātis syl. corripit Oui. lib. iij. de arte amādi. Dicite Io Pæan & Io bis dicite Pæan. Decidit in casses præda Dia petita meos. Dia cū i latino: insula est Crete ad iacens: teste Ptole. Alia eodē nomine insula est in mari Tyrrheno: teste Strabone: quæ alijs nominibus Naxos & Strongylos cū y gr̄co vocatur: de qua Ouidi. Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. Argia cū i latio: mulier fuit Argiuis quidē ne venerāda sacerdos. Alia eodem nomine fuit Adraſti regis Argiūorū filia & Polynicis Thæbani vxor cōuersa in fontē sui nominis: de qua Statius lib. thæbaidos. xij. Quærit inops Argia vias. Argia itē regio est in Achaia: teste Ptole. Elegia cū vnico l & i latino: dici potest miseria. Stati. lib. siluag. i. Quis inter multū petulans elegia propinquat. Mar-
tia. Detineat cultis aut elegia cōmis. Frater Ioannes scripsit cū ei diphthōgo ε λε γ ε ι α. qd̄ si sic est: diphthōgos ipsa per dihæresim apud Ouidiū diuidit̄ in lib. de remedio: vbi ait: Blanda pharetratos elegia nutrit amores. Idem li. iij. de sine titulo. Venit odoratos elegia nexa capillos. Langia cū i latino fons est in Nemea silua Arcadiæ. Statius li. thæbaidos. iij. Cultra ferunt: quos pigra vado Langia tacenti. Lampia cū i latino. fluuius est Arcadię. Statius lib. thæbaidos. iij. Pæne focer: cadensq; iugis Lampia niuosus. Hippodamia cū aspirato initio sequente i latino: & duplicato p: filia fuit Oenomaï Pise regis formosissima. Ouidi. heroidū. Venit vt i phrygios Hippodamia sinus. Proptertus. Quā si dotatæ regnū vetus Hippodamix. Laodamia cū i latino: mater fuit Sarpedonis: cōpressu Iouis grauida effecta: teste Homero lib. vi. Iliados. Virgili. lib. æneidos. vi. Euadnē & Pasiphaen his Laodamia. Lebadia cū i latino: vrbs est mediterranea Boetiæ: teste Ptole. Statius lib. viij. thæbaidos. In valles Lebadia tuas. Deidamia cū i latino vtrobicq; propriū mulieris nomen fuit. Proptertus. Scyria nec viduo Deidamia viro. Statius in achilleide. Deidamia dolus cuius cū gr̄cia primū Pædia cū æ diphthōgo in prima syllaba: apd̄ gr̄cos in penultima cū ei diphthō. annotat̄: quā nostri in i productū tranſulere: dicit apd̄ nos (teste Gellio) eruditionē institutionēq; in bonas artes. Mœchia cū æ diphthō. dicitur adulterium. Magia nomen cantario. Et est apud gr̄cos ei diphthō. in vtriusq; dictionis penultima. Thalia cū th aspirato & vnico l: & i latino scribitur. Verū apud gr̄cos cū ei diphthōgo in penultima annotat̄. Vna fuit nouē musarū. Virgilius ægloga. vi. Nostra hæc erubuit siluas habitare Thalia. Ouidius libro. v. fastorum. Cliaq; & curuæ scita Thalia lyrae. Sperchius cum ch aspirato & i latino scribitur apud gr̄cos autē cum ei diphthōgo in penultima annotatur. Fluuius est Thessalię: quē (vt ait Pomponius) Pælion mōs effundit. qui cū velocissimo cursu defluit in sinum tandem Maliacum cadit. Lucanus libro. vi. Maliacas Sperchius aquas. Statius libro thæbaidos. iij. Sperchiusq; minax centaureusq; Licormas. Lycius a Lycia cum y gr̄co in prima: & cexi li & i latino in secunda a Sratio ci syllaba producta ponitur. Ait em̄ in thæbaido. Templa Lice dabis & ditia dona sacrat̄is Postibus. Ab alijs autē poetis omnibus ci syllaba correpta ponitur. Iuuenalis. Non Phryx: aut Lycius non a mangone peritus. Virgilius. & Lycius proceſſerat Agis. Vir. Troius Aeneas libicis ereptus ab vndis. Idē geor. i. Poculaq; inuētis

Achelois Acheloia miscuit vuis: hoc est aqua. Nam (vt diximus) Achelous pro aqua ponit. Vir. lib. geor. iij. Pastor Aristæus fugiens Peneia tēpe Ovi. lib. fastor. iij. De dea q̄ seite doctas Cybeleia nepres. Cū y græco scribit. Rufus Fest⁹ Phœbeius in Arato. Nec scindūt mediū Phœbeia lumia mensēm. cū æ diphthō. annotat. Martia. Venit Rodopeius Ab orptheo cultor Rodopeus hemo. Germa- nicus Cæsar in arato. Quom sedē agoceri Cythereus attigit ignis. Cū y græco & th aspirato scribitur. Virg. ænei. iij. Phineia postq̄ Clausa domus. Cū i latino & vnico n scribit. Claudi anus de rapit Proserpine: etiā Nereia Glauco Neptunū gremio cōplectit Amphitrite. Ovi. met. v. Stheni & Menalus perleia castra secu- tus. Vir. O forlx vna ante alias Priameia vir- go. Senentus. Vel pelagi latites simul & Bache- ia donā. Cū primo cexili: secundo ch aspirato scribit. Panchaia cū ch aspirato: regiuncula ē Sabæe in Arabia. Vir. in geor. Toracurise- ris Panchaia pinguis arenis. Achaia cū ch as- pirato regio est Græciæ. Proper. Et q̄ Troia nuli vetus: & quor Achaia format. Ovi. hero- idū. Ah quonies dices q̄ paup Achaia nostra est. Galatea cū vnico l & t exili scribit: sed apd græcos est ei diphthō. in penultima sylla. fuit vna nympharum Nerei & Doridis filia: teste Ovi. met. xij. Virg. æglo. i. Postq̄ nos Ama- rillis amat. Galatea reliquit. Idem. Huc ades o Althea. Althea cū th aspirato. apud græcos ei diphthō. annotat. Mater fuit Meleagri. Ouid. met. viij. Cū videi extinctos fratres Althea referri. Alexandria etiā quia cū ei diphthō. a græcis scribit: & Alexandria penultima viro- biqz pducta syl. effert. Proper. Noxia Alexan- drea dolis apuissima tellus. Sic Nicea & Nicia Nicia Antiochea Antiochia. Brauiū palma bacchi⁹ Antiochea pes tribus cōstās syllabis: vna breui: duabus lōgis: gynæciū: de quo alibi diximus: scaphiū vas: q̄a cū ei diphthō. annotat: penultima p- ducta enūtiat. Scaphiū tñ penultimā corripe- pōt. Nā apud græcos duplici mō scribit σκα- φι ei ov. f. cū ei diphthō. & absqz diphthō. σκαφι ov: & tūc phi syllaba corripit. Mar- tia. In scaphiū mœchæ Sardanapale tuæ. Ge- nus est valis: de quo alibi vidimus. Cythærea cū y græco & th aspirato scribit. Verū apud Græcos in penultima syl. est ei diphthō. vene- ris est cognomē. Vir. ænei. i. Parce metu Cy- therea: manet immota tuorqz. Fata tibi. Medea etiā cū ei diph. apud græcos in penul. syl. an- notat. Huius cū lafone nota est mulieris histo- ria. Hora. in arte po. Ne pueros corā populo Medea trucidet. Deiopea cū i latino etiā apud græcos ei diphthō. annotat in penultima. Vir- gi. georgi. iij. Atqz Ephyre atqz Opis ac Asia

Deiopea. Propriū fuit mulieris nomē: Penelo- pea a græcis etiā cū ei diph. scribit: quā quidā ex nostris in i longū: atq̄ in e pductū mutant. Virg. in Priapea. Mens erat in cunno Penelo- pea tuo. Vxor fuit Vlyssis. Sili mō Calliopea cū cexili & duplicato l. & i latio: ei diphthō. recipit in penultima. vna fuit nouē musarum. Ovi. lib. v. fastorū. Prima sui coepit Caliopea chori. Calliopea cū duplicato f. & i latio seqn- te e. a græcis cū ei diph. in penultima scribitur Marcus Manilius lib. i. Ex simili dictū Cephe- usqz & Calliopea. Vxor fuit Cephei æthiopū regis. Spondeus cū ei diph. in penultima apd græcos annotat. Pes est duabz syllabis pductis constans. Hora. in arte poe. Spōdeos stables in iura paterna recepit. Alpheus simili mō ei diphthō. in penultima apd græcos retinet. flu- uius est Archadiæ: q̄ lōgo tādē cursu in Acha- ia demergit: & ibi a terra absorpt⁹ atqz subter mare defluēs: ex græcia in fontem Arethusam apud Syracusam i Sicilia se attulit: & inde in mare Siculū cadit: dicēte Vir. ænei. iij. Nomen dixere priores Ortygiā: Alpheū fama est huc Elidis amnē. Occultas egisse vias subter mare: qui nunc Ore Arethusa tuo Siculis confundit vndis. Stati. lib. thæba. i. Sicaniōs lōge religēs Alpheus amores. At vō pro proprio viri no- mine cū ei diphthō. apud græcos scribit: quā nostri in æ mutates Alphæus scribūt. Pareas: παρεισ genus est serpentis. Luca. lib. ix. Et contentus iter cauda fulcare pareas. Echeneis cū ch aspirato sequēte e cū x in penultima syl. apud græcos scribit. Genus est piscis: Luca. In medīs echeneis aquis. Oppianus lib. i. θαυ- μα δολις τινος εχενιδος εφρα- σοντο. Similiter Aeneas cū æ diph. a græ- cis cū p in penultima scribit. Fuit filius Anchi- sæ: quē Venus peperit in nemorosis Idæ colli- bus: teste Home. lib. ij. Iliad. dicēte etiā Virgilio primo gnei. Tu ne ille Aeneas: quē Dardanio Anchisæ Alma Venus Phrigiū genuit Simo- entis ad vndā. Iudæa cū æ diphthō. puincia est Iudæa Palestinæ. Luca. Incerti Iudæa dei: immo cer- tissimi omnīū: qui falso dñj appellati sunt dei et domini. Astypalæa cū y græco & æ diphthō. Astypalæa insula est in mari ægæo vna ex cycladibus: de qua Ovi. lib. ij. de arte meminit: quom ait. Cin- taqz piscosis Astypalæa vadis. Lenæus cū æ diphthō. in media syllaba cognomen est Bac- chi deductū a ληνος quod est toreular. Vir. geor. ij. Huc pater o Lenæe veni. Lyæus cū y græco & æ diphthō. Bacchi etiā fuit cogno- men: a λυν quod est soluo derivatū. Ovidi⁹ lib. metamorpho. iij. Turaqz dant Bacchūqz vocant: Bromiumqz Lyæum. Actæon cū æ diphthō. filius fuit Aristæi ex

Penelopea

Calliopea

Calliopea

Spondeus

Alpheus

Alphæus

Echeneis

Aeneas

Lenæus

Lyæus

Actæon

- Autonoe filia Cadmi: qui tandem a Diana in ceruum scdm poetarū fabulas cōuersus: a suis canibus dilaceratus fuit. Oui. lib. metamor. iij. Adæon ego sum domini cognoscite vestrū.
- ægeon** Aegæon cū æ diphthō. in prima & secūda syl laba nomē fuit p̄priū gīgātis interpretatū ter rigena: quē cēlicolæ Briarea vocāt. Vir. ænei. x. Aegæon qualis dicitur cui brachia centū. Melibœus & Melibœa cū vnico l & i latīo & ce diphthō. annotant. Vir. in bucco. O Melibœe de nobis hęc oia fecit. Pastor a poetis ponit & est quasi bouū curā gerat. Luca. li. vi. Præcioq; nefandæ Lampados Herculeis fortis Melibœa pharetris. Vrbs fuit littoralis Magnesiæ p̄p̄inqua Thessaliæ: teste Herodoro li. hist. vi. Sthenohœa p̄priū fuit nomen mulieris: de q̄ Iuue. saty. x. Nec Sthenohœa minus q̄ Cressa excādauit. Eubœa cū ce diph. insula est Aueig adiacēs: & eodē noīe ciuitas in ea: a qua sit ad iectiue Eubœicus: & diuisa diph. græca Euboi cus. Eribœa cū i latīno & ce diphthō. dicit ab Home. li. v. Ilia. nouerca Mercurij. i. Iuno. Et interpretari p̄t̄lis bucculæ seu iuuenæ: q̄a sc̄z Ilim multa indignatiōe p̄sequuta fuit. Eribœa itē duarū est vrbiū nomē: vt Ptole. oñdit: q̄z vna est in Asia: alia in Macedonia. Bocetia cū ce diphthō. in secūda syl. scribit: & si Tortel. diuisa syllaba efferri p̄cipiat. Regio est Europę quā nōnulli sub Attica cōprehendī volūt: quę ab alijs olim sub Macedonia nomē deuenisse
- Bocetus** fert. a qua sit Bocetus & Bocetius. Horati. in Bocetius ep̄ls. Bocetū in crasso iurares sanguine natū.
- Bootes** Oui. Moenia secūda: Bocetiaq; illa vocato. At yō Bootes diuisa syllaba enuntiat: cui p̄prima correpta est. Iuue. saty. v. Frigida circūagunt pigri farrāca bootæ. Cice. in Arato. Sub pedi bus caudā p̄fert finita booti. Myrtou cam y græco & t exili: pelagus est pars maris Aegæi: qd̄a Myrtilo: q̄ teste Igino de astronomia po etica Mercurij fili⁹ fuit ex Clytia: & a Penolo pe in mare pietus nomē accepit: dicente Ger manico Cæsare i Arato. Seu Myrtoas demer sus in vndas Myrtilus. Oui. hero. Et qui Myr toas crimine signet aq̄s. Gela cū vnico l: vrbs est Sicilię: teste Ptole. a qua sit adiectiue Gelous
- Gelous** Vir. ænei. iij. Apparet Camerina p̄cul Cāpic̄ Geloi. Lesbos a Lesbos Aeggi maris insula for ma. Horati. lib. i. car. Lesbou refugit tendere barbitō. Arctos cū et exilib: dicit a nostris vr sa: vnde adiectiue arctous. Stau⁹ lib. thæba. i. Qñ Italia nōdū Signa: nec arctōos aūsim spe rare triumphos. Sta. lib. siluarū. iij. Argoos frāgebat brachia remos ab argo naue. Luca nus lib. iij. Bellaq; Sardoas etiam spargunt in oras. Oui. fastoq; iij. Sardoasq; regna sinistris Respicit a remis. A Sardinia Tyrrheni maris
- insula adiectiue Sardous forma: vel fortasse Sardous melius a Sardo Herculis filio: a quo e Lybia veniēte: & Sardinia occupante: teste Solino: in sula ipsa nomen assumpsit. Et datiuus ab is ea id: teste Prisci. monosyllaba dictio est: sicut cui & huic. Quod tñ (vt ait) differentiæ causa: ne s. interiectio putet: duarū quandoq; p̄ diuere sim syllabarū cōperit: vt est apud Iuue. saty. v. Iuuenes hortant: vt illā Ire viā pergāt: & eide incumbere sectæ. Sed & apd̄ Lucr. in p̄lexisq; locis e syllā. p̄ducta legit: vnde lib. vi. ait. Soli cet & fluuius qui visus maxim⁹. Et in eodē. Fit quoq; vt pluiue forsan magis ad caput ei. Nisi forte velim dicere Lucretiū n̄ duplicasse. Et antiquorū more: qui etis eij cū gemino n̄ scri bebāt. Quæ sane orthographia vlt̄ q̄ Cicero nis tempora in aliquib; dictioibus p̄durauit: ita vt referat Quintilia. Ciceroni placuisse: an̄ aij: maniamq; cū geminato n̄ scribere. Qui for bendi modus postea ab vsu cessit: maxime cū ais primā corripiat syllabā: & ait. Placet etiā hoc loco de his dictioib; eodē: eadē: vtrāq; plariq; pauca annotare. Eodē. mediā syllabā indifferentē habet. Virgi. lib. ænei. xij. Quā & tartaræ nox intempesta Megræ Vno eodēq; tulit partu. Idē in Damone. Vno eodēq; igni sic nostro daphnis amore. Propertius. Hoc eodē ferro stillet vterq; nitor. Et illud. Nō eodē cur su respondēt vltima primis. Sta. the. viij. Fara trahunt animas: & eodē pollice damnā. Eadē nominatiui casus singularis numeri: & nomi natiui & accusatiui pluralis mediā corripit syllabā: ablatiui autē singularis mediā habet indifferentē. Virgi. geor. ij. Nō eadē arborib; pendet vindemia nostris. Lucanus. O faciles dare summa deos: eadēq; tueri Difficiles. Oui. lib. metamor. iij. At nō duriciæ iaculū quoq; vicit eadē. Virgi. Vna eadēq; via sanguisq; animusq; feruntur. Calphurn. æglo. iij. Rupe sub hac eadē: quā proxima pinus obumbrat. Nicolaus in Homero lib. xxij. Iliados. Vna ea demq; ambo satorū forte creati. Vtrāq; cum ablatiui est casus: tra syllabā producit quādo yō accusatiui vñ nominatiui pluralis siue sin gularis numeri: mediā syllabā correptā habet Virgili. lib. æneidos. v. Creber vtrāq; manu pulsar versarq; Dareta. Lucanus li. iij. Vtrāq; frugiferis est insula nobilis aruis. Idem dicen dum est de Plæraq; quod de vtrāq; scriptum est. Horatius in epistolis. Si quēdam nimis an tiquæ: si plæraq; duræ. Idem. Plæraq; differat & præsens in tempora omittat. Plæus (vt tra dit Apuleius) scribitur cum æ diphthongo: et a π λ ῖ πο σ per conuersionē x̄ produci in æ diphthogū deducū dixit: vt de nōnullis alijs alibi differemus.

Alterius ¶ **Alexader.** Vt tua metra petūt dabit gūs in ius. Corripis alterius. Alteri rī syl. indifferētē habet. Luca. Harpen alterius mōstrī iā cāde rubentē. Terē. Secuplos vī vnā vincet alteri⁹ singulū. Est em̄ versus: teste Prisci. trochaichus septē cōtinēs pedes & syllabā. Nā primus pes secūdus: quartus: quintus: septimus trocheus est: tertius & sextus spōdeus: lum syllaba. Rius ergo pes sextus spōdeus est: qui duas syllabas productas continet.

¶ **Alexdeār:** Tendi⁹ eous: aer: platea: chorea. **Eous** primā syllā. indifferētē habet. Nam & duplicē habet litteraturā: quō em̄ primā corripit: cū aspiratiōe inīti⁹ annotat: & ab εωσ: q est oriens: qd̄ quidē cū aspiratiōe sequēte breui apud grecos scribit̄ deriuatiōē trahit. Vñ qd̄ nos Hesperus: illi εωστεροσ dicūt compositū quidē vocabulū ex εωσ qui est oriens & τεροσ finis. Sic em̄ appellat̄ lucifer: sed quādo occidit. Qñ aut̄ orit̄: qd̄ latine lucifer græce φωσφορος dicit̄. Qd̄ etiā tulit Martia. noster: quom̄ ait. Cæsari⁹ aduētū Posphore redde diē. Salu. li. silua. ij. Quinta vis Phosphorus hora Rorantē sternerat equū. Eous autē prima p̄ducta: ab εωσ: quæ est aurora deriuat̄. Quæ quidē dictio cū x̄ absq; aspiratiōe principi⁹ apud græcos scribit̄: quæ littera a nostris: vel in æ diphthongū: vt tradit Apuleius: vel in e p̄ductū mutari cōsuevit. Sta. lib. thæba. iij. Impulit Eoo contantē Hyperiona ponto. Vir. geor. ij. Eoasq; domos Arabū p̄doscq; Gelonos. Idē in georg. Aut quom̄ solo nouo terras irrorat Heous. Luca. li. v. Hesperio tantū quātū sum motus heoo Cardie Paranasus. dici pōt oriētalīs. Platea nō iñ p̄ductā sed etiā correptā mediā habet: quē admodū et inferius hic auctor terigit: vt est etiā apd̄ Horatū in ep̄is. Puræ sunt plateæ. Choreia cū ch aspirato: cū & diphthongo in penultima syllaba apud græcos annotat̄. Quæ diphthongus a nris vel in e vel i virtūq; p̄ductū mutari cōsuevit. Sed in dictiōe choreia tā correptū ē q̄ p̄ductū apud poetas compit̄. Vir. ænei. vi. Pars pedibus plaudūt choreas: & carmina dicūt. Propertius. Protinus & nuda choreas imitare suta Tibul. Hic choreæ cātusq; vigēt: passimq; vagantes. Oui. meta. xiiij. Ad numerū motus pedibus duxere choreas. Martia. Nūc cōsul p̄toruē tenet: reducetq; choreæ. Prop. Nec min⁹ assiduīs Edonis festa choreis. Simili nō

Platea **Chorea** **Malea** Malea cū vnico l̄ Lacomæ: mediā syllā. & correptā & p̄ductā habet. Virg. ænei. v. Ionioq; mari Maleæq; sequacib; vndis. Sta. li. thæba. i. Arripit exemplo Maleæ de valle refurgens. Lucan. lib. vi. Et ratibus longæ flexit Donare Maleæ. Proper. Præbeat hospitio sua Malea

suo. Rhomphæa cū aspiratiōe post r & æ diphthongon. in penultima syllā. annotat̄: quā etiā ex natura p̄ducit. Vale. tamē Flaccus illā corripuit: quom̄ li. vi. dixit. Acquaq; nec ferro breuior: nec rhomphæa ligno. Genus est gladij. Alexander. Cū chiragra podagrā quidā breuiant: alij nō. Chiragra cū ch aspirato & i latino: & podagra: ex natura mediā syllabā correptā habet. Martia. Sed nil patrono porrigit hæc chiragra est. hoc est manū dolor. Nā cōponit̄ ex χεῖρ: quæ est manus: & ἰατρός doctor: atrocitas: vel aspera infirmitas. Sic & podagra ex πόνος: qui est pes: & ἰατρός atrocitas cōpositū vocabulū: hoc ē pedū dolor. Catullus. Illā affligit odore: ipse perit podagra. Martia. Liugar: & podagra Diodorus flaccē laborat.

¶ **Alexander.** Ante b fit breuis a: sicut scabo: tuæ scabelū. Et stabili⁹ stabulū dabo vel labro siue flabellū. Flabellū a flabro diminutiū est & primā producit syllabā. Proper. Et modo pauonis caudæ flabella superbæ.

Alexander. A c breuis. Excipit Trachyn: Trachyn Acis: macero maceras: cacabo: glacio. Pachynus. Luca. lib. vi. Flebile pieridū Trachyn: p̄ciumq; nefandū. Vrbis est Boetia: teste Sira. & cū t̄ exili & ch aspirato: & y græco scribit̄. Nām τρεῖς γυναικες græce: latine alperū interpretatur. Acis cū vnico c̄ exili & i latino: fluuius est Siciliae hærbosus: dicente Oui. li. fasto. iij. Et ripas hærbifer Acis tuas. Macero primā syllabā indifferētē habet. Oui. heroidū. Maceror interdum. Et Germanicus cæsar de Terentio loquens ait. Lenibus atq; vñā scriptis adiuncta foret Vis comica: vt æquato virtus polleat honore. Cū Græcis neq; em̄ hac despecta parte iaceres. Vñ hoc maceror: & doleo ubi deesse Terenti. Hora. i. carmi. Quā lentis penitus maceret ignibus. Lucre. lib. iij. Macerat in uida ante oculos illū esse potētē. Calphurnius æglo. vi. Te potiar Crotale: qua nunc ego maceror vna. Priscianus in perthegeſi. Frangitur hircino maceratus sanguine tantū. Macer de viribus herbarū. In caustio vino quo sit macerata soluto. Ouidius in lib. qui de Philomela inscribit̄. Cacabat hinc perdix: hic glaci⁹ tat improbus anser. Cacabare perdicū est: cū voces edunt: glaciare vero anserū. Pachynus cum ch aspirato & y græco primā corripit syllabā. Virgilius libro æneidos tertio. Prestat Trinacri⁹ metas lustrare Pachyni. Atq; Ouidius: vt primā positione produceret: cū c̄ exili sequēte ch aspirato Pachynus scripsit: quom̄ dixit lib. metamor. xiiij. Equibus imbriferos versus Pachynus ad austros. Vñ est ex tribus Siciliae promontorijs testib; Strabone & Plin.

Chiragra

Podagra

Flabellum

Acis

Macerō

Cacabo

Glacio

Pachynus

Pachynus

Quod ideo p modū exceptionis posui: vt literatura & quāritas syllabā scribi posset. Plia & em alia tā viros: q̄ locorū ppria noīa suis locis: hac ex causa ab Alexādrī regulis eximētur: de quibz tamē auctor ipse excusandus est. Neq̄ em oīa completi possibile fuit maxime cū nō animo illius sederit de pprijs noībz quātitates differere: licet de paucis edisserit: quē: vt puto tūc illi memorię occurrebāt. Quare magis gratiarū actiōes q̄ rephēsiōes auctori debemus: quo quidē pulchriori ordīe syllabaz quantitates descripsit nemo.

Dacus ¶ Alexāder. Hinc acer. Tracus: faciūsus: machina: dacus: Produc. Dacus a Dacia: secundi ordinis primā: vt recte qdē hic auctor tradit: pducit syllā. Primā autē ordinis Dacus: da syllā corripit. Martia. Grande iugū domita Dacus ceruice recepit. Sta. lib. iij. siluag. Mandataq̄ fides Signa tulit: cū prima truces amentia Dacos Impulit. Vir. ænei. viij. Indomitiq̄ Dacē & pontē indignatus Araxes. Luca. lib. vij. Et ventos errare Dacas in mœnia ducat.

Gradius ¶ Alexander. Ad corripies: tibi sint gradus: & vada testes. Excipit radix & clades: suadeo: spadix. Trado: traduco. Gradius primā syllā indifferentē habet. Virg. ænei. iij. Gradiūq̄ patrē Geticis qui præsider aruis. Sta. li. thæba. iij. Gradius quātas populis spoliauerit vrbes. Valerius Flaccus lib. iij. Indita Amazonidū magnoq̄ exorta gradiuo Gens ibi. Ouidius lib. meta. vi. Et genus a magno ducentē forte Gradiuo. Cognomē est Martis. Ladon etiā Archadiæ fluiuius: primā pducit syllabā.

Ladon Oui. lib. metamor. i. Donec arenosi placidum Ladonis ad amnem Venerat.

Sapphirus ¶ Alexander. Est sup̄ brevis a: sit sapphirus tamē extra. Sapphirus cū psequēte ph & i latino scribit. Et cū primā syllā. postidē pducit Nec sub hac reglā capit: nec sub illa exceptiōe continet: qua scribit. Apulus & papa: sapphir⁹ crapula: lapa. Lapis est nobilis & præciosus.

Agea ¶ Alexander. Ag brevis. Demit agea: tragula: cōtagiū: repagulū: coagulū: quę oīa cū vnico g scribunt. Neq̄ em aliter eximi possent. Ennius. Multa foro ponēs: ageaq̄ lōga repletur. Vta est in naui: dicta (auctore Pompeio) q̄ in ea maxime quęq̄ res agi solēat. Syllius

Tragula li. iij. Cui tragula semp Fulminē armabat celebratū missile dextrā. Lucill. Tū spara: tū tū miter portant: tragula porro. Tragula cum t exili: genus est tæli: dicta (vt scribit Pompei⁹)

Contagiū q̄ scuto infixā trahat. Cōtagiū ex con & tago tagis p rango tangis cōponit. Virg. geor. iij. Dira p incautū serpent cōtagia vulgus. Idē in bucco. Nec mala vicini pecoris cōtagia ledēt.

Contagio Sic & Cōtagio & contagēs tā syllā. pducunt.

Iuue. sati. ij. Cretice pelluces dedit hāc cōtagio labē. Lucre. lib. iij. Quę cōtagē sua palloribz omnia pingūt. Coagulū a cogo ex cō & ago descēdit. Calphur. æglo. iij. Velcī: & nulla tre muere. coagula lacte. Repagulū ex re & pago pagis p pango pangis componit. Oui. meta. v. Rapraq̄ de dextro robusta repagula possit. Obices dici pnt. Vagio primā pducit syllabā Ouid. lib. meta. x. Reddit onus: vagitq̄ puer. Idē in heroidibz ep̄la Canaces ad Machareū. Vagitus dedit ille miser sensisse putares. In libro autē de philomela prima correpta est: vbi sic habet. Actepores vagiūt. Verū vt ego puto: Ouidij carmē: qdē de Philomela inscribitur nunq̄ tantus poeta somniauit: quicquid imitari affirmare audeant.

Calco ¶ Alexander. A sup̄ tardant dissyllaba. Excipit Cales. Vir. lib. ænei. vij. Aequora quiq̄ Cales linquit: amnisq̄ vadosi Accola Vltur ni. Oppidū est Campaniā: a quo & Cales denominati sunt. Cū exili scribit & effertur.

Halec ¶ Alexander. Hęc quibz est crescens grūs corripe: sicut Sal salis: atq̄ palus. Demit halec: q̄ vt in ipsa dictione vidimus: cū vnico l scribit Hora. Ego facem primus & halec. Primus & inueni piper albū: cū sale nigro. Martia. Cap paim: & putri Capas halece natastes. Genus est liq̄minis & piscis sic ab auctoribz vocitati.

Calo ¶ Alexander. Calo demit & ales. Calo cū c exili: primā syllā. indifferentē habet. Oui. lib. fastorū. iij. Per flammā salisse calones. Legi tū i quodā codice salisse calonos. Hora. Hūc pmixerūt calones atq̄ caballi. Callones militū erant serui: qui auctoribz Pompeio & Ser. calas: hoc est clauas ligneas vlt fustes gerebāt.

Aleto ¶ Alexander. Quę polysyllaba sunt breues. Excipit Aleto: palatiū. Aleto cū vnico l: & exili scribit. vna est ex tribus furijs infernalibz. Orpheus in argonautico. Τισίφωνα Τεκεία ἄλκτω Κείδία Μῆγαιρα. Syl. lib. xij. Nō ipsa Aleto: nec feta furore Megæra. Oui. in heroidibus ep̄la Philidis ad Demophoontē. Affuit Aleto breuibz torquata colubris. Vir. ænei. vij. Lucificā Aleto dirarū a sedefororū: Inferniq̄ ciet tenebris. Idē. lib. gnei. vij. Reginā Aleto stimulus agit vndiq̄ bacchi. Aleto hic accusatiui casus est. Nec est alius casus nisi grūs: qui teste Ser. Aleto facit. Palatiū (inquit Var. de lingua lati. quidā a balatu dictū putant. Vnde Neuius: vt idē auctor pgit: palatiū balatiū appellat. Et Pōpei. ait. Palatiū dictū est quasi balatiū: quia ibi romana in palatio pecus pascēs bellare cōsueuerat Vel (vt subdit) a palo. las deducit: quia scilicet ibi palare: id est errare pecudes solerent. Verū cū balo balas & palo. las: primā vt phabim⁹

syllabam pducāt: sic & palatiū. Syl. lib. xiiij. Lanigeræ balant stabulis. Oui. in libro qui de Philomela inscribit: si tamē codex non mentiē auctorē. Blaterat hinc aries: & pia balar ouis. Iuuenalis. Pecudē spondere sacello Balantē: & laribus cristā pmittere galli. Nō audet. Virgi. lib. ænei. ix. Et nūc balantes video: genitūq; cadentū. Sylius lib. xij. Quā ranti fuerint cadere ut palatia cernas. Sta. li. siluarū. i. Dū noua cōtētis surgāt palatia flāmis. Idē siluarū. iij. Sub ire noui palatia fāces. Martia. Inde sacro ueneranda petes palatia diuo. Idē. Astra licet ppius palatia lōgius essent. Idē. Sic fora mirent: sic te palatia laudent. Attamē poetē pro suo arbitrio pa syllabā etiā correptā poluere. Luca. Phœbea palatia complet. Sylius lib. i. Aspice mōtis apex: vocitata palatia regi. Idem in primo. Obsessa palatia vallo. Oui. de arte. Illic q; tulerant nemorosa palatia frondes. Idem lib. metamor. i. Haud timeā magni dixisse palatia celi. Virgi. georgi. i. Quæ Tuscum tyberim Romana palatia leruas. Valerius Flaccus li. ij. Iliaciq; lares tantiq; palatia regni. Iuue. saty. ix. Et aduectę secreta palatia matris. Propri. Atq; ubi nauali stant sacra palatia Phæbes. Idē. Cel sacq; Romanis decerpta palatia tauris. Ut autē Varro dicit libro p̄fato. Nōnulli a Palantia Latina vxore palatiū dictū existimāt. Plin. autē a Pallante vel a pallantoe oppido dictū tradit: sed tunc cū duplicato l: palatiū scribi deberet: maxime cū primā producit syllabā: quod tñ Talea in scribendo a nemine obseruatur. Talea etiā producit primā. Serenus. Fraxinea i flammis quē fundit talea succū. Taleg dicunt p̄fegmi na siue putamina lignorū: v̄p̄exilice. Talia cōpe folliculū vocat: teste Festo.

Alexander. Balistaq; tolles. Alea: caligo: balenaq; salebra: squaler. Ballista cum duplico l scribit. nam a βαλλω: qd est iacio: vulnero: sagitta deriuat. Quod quidē apud græcos cū r post t βαλλιστρα effert: gen⁹ est tormētū muros cōcutientis. Ouid. lib. i. de tristibz. Quā graue ballistæ moenia pulsat opus. Idē lib. me tamor. xi. Nec leuius pulsata sonat q̄ ferreus olim: Quom laceras aries: ballistaq; concutit arcēs. Nonius ballistā appellat: quā saxa maiora & grauiora iaciunt. Luca. autē pro instructo hastā quandā iaciēte: accipisse videt. ait em. Neq; em solis ex cussa lacertis Lancea: sed tenso ballistæ turbine rapta. Haud vnū cōiēta latus transire quiescit. Alia cū primā corripit syllā. cū vnico l scribit: ut est apud Lucanum. Quas Alia dades. At vero Virgi. ut primā produceret: vnū l interposuit. teste Ser. quom dixit sup lib. ænei. vij. Quosq; secans infaustū interluit Allia nomē. Hūc etiā imitatus est Sy

lius lib. viij. dicens. Maior & horrificis sese ex Allia tulit Allia ripis. Fluuiū est in tyberim defluēs: teste Lūio. Alea autē ludus cū vnico l: primā (ut recte quidē hic auctor tradit) syllabā pducit. Hora. in episto. Quē damnoſa Venus: quē praeceps alea nudat. Salebre primam corripit syllabā: nō illā producit: ut hic auctor voluit. Proper. Luna ministrat iter: demonstrat astra salebras. Martialis. Sed quæ p salebras altaq; saxa cadūt. Hora. in epist. Qui querit salebras & acerbū trigus et imbres. Gualfredus in arte poetica. Quo pede trāscurras salebras: quā daue recludas: Hostia. Sunt salebræ lapides: sup quibus in vñs transit. Quin etiā (auctore Festo) incultræ oratiōes nōnunq; salebræ dicunt.

Alexander. A sup m tardant disyllaba. Excipitur Samos. Virgi. ænei. vij. Threiciāq; Samos mū: quæ nunc Samothracia fert. Insula est in mari Aegeo: Et dixit Virgi. Threiciā: ad differentia alterius insulæ Sami: quæ teste Prolem. Asiae adiacet ex opposito ad Ephesum. & Andro vicina est: de qua Iuue. sat. iij. Hic Andro ille Samo. Et Luca. lib. viij. Ephesumq; relinquens. Et placidi colophona maris spumantia parua: Radit saxa Sami. Same huius Same: Same vrbs est Thraciæ in Cephallenia: quæ & hęc Samos declinat: auctore Strabone lib. x.

Alexander. Quæ polysyllaba sunt breuiabis excipit Lamius. Lamius cū vnico m & i latu: Lamius no: mōis est loniæ: a quo Endymion etiā Lamius dictus est. Oui. li. iij. de arte. Lamius Endymion nō est ubi luna rubori. Idem lib. ij. de tristibus. In Venerē Anchises: in lunā Lamius heros. Stati. lib. siluarū. iij. Cedar tibi Lamius vitro. Sunt tamē qui cū tm lacmius legūt. Lamia eadē scriptura: aial est faciē p̄tendens muliebri. Hiero. in threnis Hiere. Sed & lamig nuda uerūt mamas: lactauerūt catulos suos.

Alexander. A sup n longā faciūt disyllaba Manes plurali tm nūme. declinatur. & primā syllabā indifferentē habet. Vir. ænei. iij. Stant manibz aræ cæruleis meste vitis. Lucre. lib. iij. Et nigras maciāt pecudes manibzq; deisq;.

Alexander. Ni sint a longis polysyllaba curta locabis. Ganeo demat. Ganea foeminino & ganeum neu. genere declinari pōt: ut alibi doctum. primāq; apud Prudentiū corripit. Ait em in Plychomachia. Ima patitiā ganearū lege tueri. Et a Ganea Ganeo descendit. cui⁹ prima syllaba a Iuuenale producta ponit: dicte saty. xi. Sed laudē siliquas: occultus ganeo pulres: is est qui lustra frequētat.

Alexander. A p breuis. Excipit apher aphra aphrum ab aphrica. Apis: Apocynus: Apida nus: saperda: lapo: laparthes. Virgi. georgi. iij. Omnia secū armentarius apher agit. Lucanus

- li. iij. Aut vagus Apher equos: vt primū emi sit in agmen. Neq; em ab illa regula demitur. Est sup f breuis a. Stati. lib. siluarū. iij. Mergat adoratus trepidis pastoribus apis. Oui. lib. ij. de sine titulo. Et comes in pōpa corniger apis erat. Luca. lib. ix. Et facer in cineres magni ma stabiit apis. Bos diq; lingua Aegyptia: & facit in grō apis vel apidis: & cū vnico p & i latino scribit. Pro paruo aut volatili primā corripit syllabā. Oui. lib. metamor. xiiij. Nō apis inde tulit collectos sedula flores. Apœninus cū vni co p: & œ diphthongo scribit: si Seruio credi: qui ab Hannibale Poeno nomē accepisse dixit.
- Apēninus** Hic tamē a græcis apenninus absq; diphthon. & cū duplicato n scribit & effert. Persius saty. ij. Sic costā lōgo subduximus Apœnino. Vir gi. lib. xci. xij. Vertice se attollens pater Apœ ninus ad auras. Mons est qui ab alpibus pfi tiscens: vniuersam Italiā vsq; in Sicilia diuidit
- Apidanus** teste Plinio. Apidanus cū vnico p & i latino: fluuius est Thessaliae: teste Hero. lib. histo. viij. Propertius. Qualis in hærbofo cōcidit Apida no. Lucan⁹. It gurgite rapto Apidanus: nunq; quæ celer nisi mixtus Enipeus. Valeri. Flaccus lib. i. Segnior Apidani vires vt sentit Enipeus.
- Saperda** Saperda a sapio sapis deduci: teste Marcel. & dici pōt quasi sapiens vel elegās. Varro in mo dio. Omnes videmur nobis esse belli festiui sa perda. Saperda item genus est conchæ malifa poris: auctore Pompe. & nōnunq; p sterquilio no ponit. Et primā pducit syl. Pers. saty. vi. Et quid agam rogitas: en saperdā adueho ponto Nec te moueat: q; sapio sapis: a q; saperda de scendit primā sylla. corripit: saperda vero pro ducit. Sunt em plæreq; dictōdes: quæ & si a pri mā corripientibus syl. deriuent: illā tamē pdu cunt: vt flabellū a flabro: ala ab alo alis: agea ab ago agis: lex legis a lego legis: vel (vt ali j volunt) a ligo ligas: latea a lateo lates: regula a rego regis: stypendiū a stype: regula a tego tegis: sedes a sedeo sedes: libella a libra: scabi/
- Sapo** dus a scabo scabis: vel a scribit. Sapo notū est vocabulū. Serenus. Attrito sapone genas pur gare memento. Lapat hos cum vnico p: & th aspirato primā corripit syl. Columella. lib. xi Lubrica iam lapathos iam rhamni sponte vi rescunt. Hora. sermone. xiiij. Et lapathi breuis hærba. Lapates eadē scriptura: genus est holeris. a Lapatho dictū: & primā apud Serenum syllabā producit: quom ait. Sæpe chelidoniā cū succo lapathis addis. Et Alexander nequā.
- Lapathes** Lapathes cibus est: & holus componit eundē. Alexander. Nisi papilio vel papulo. papo. Apulus & pāpa: sapphir⁹: crapula: lapa. Map paq; cū rappa. Apulia Italiae regio primā syl labā indifferentē habet: secundā vō productā
- Ediuerso Apulus ab Apulia primā productū Apulus & secundā corripit syllabā. Iuuenalis saty. iij. Prouincia tanti Vændunt agros: sed maiores Apulia vændit. Martia. in apophoretis. Velle ribus primis Apulia: parma secundis. Hora. sermo. v. Incipit ex illo montes Apulia notos Ostentare mihi. Idē. iij. carminū. Nutricis ex tra limen Apuliae. Hic prima huius dictionis syllaba correpta est. Est em metrū quatuor pe dum: quorū primus spōdeus est: secundus & tertius choriambus: vltimus iambus. Sed & Pyrrhichius in fine locari potest: qui duabus syllabis breuibus constat. Choriambus autē quatuor syllabis conficitur: prima & vltima productis: duabus intermedijs correptis. Lu canus lib. v. Apulus Adriacas exit Garganus in vndas. Persius satyra. ij. Nec linguæ tantū sitiat canis Apula quantū. Apulū vrbs est Da cia: teste Ptole. Sapphirus cū p sequente ph & i latino scribit: primāq; syllabā (vt alibi dixi mus) positione producit. Mappa cū duplicato p primā positione pducā habet. Hora. in ser monibus. Vilibus in scopis in mappis in sco be quantus Constat sumptus neglectis flagi tium ingens.
- Alexander. A r breuis. Excipit Caria: Sarus Larius: Larissa: Larisa: Arabia: Smaragdus: Arene: Baris: Bariū. Caria cū cexili & vnico r & i latino: regio est in minori Asia: inter Ly ciam & Ioniam: a Cara rege cognominata: q; auguria ex aubus primis comperit: vt scribit Plinius lib. viij. natura. histo. cuius populi Ca res vocant. & primā syllabā indifferentē ha bet. Marcus Manilius lib. iij. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Marti. Aere nec in va cuo pendētia mausolea. Laudibus immodicis Cares in astra ferant. Carolus Arretinus. Nūc Cares Caria antiquo fuerit spoliata sepulchro. Petr⁹ Riga in leuitico. Larus fluminis est habitator: & incola terræ auis est: græcū quidē vocabu lum: quæ latine fulica dicit. Virgi. in geor. In sicco ludūt fulicæ. Homerus autē corripuit in quinto odissæ. Larius lacus est comensis in Insubria: a laro aue (vt quidā volunt) cogno minatus: quia hæc apud illū ipsū lacum a tus habundat: vt etiam in ipsa dictione aper te monstrauimus. Virgi. in Geor. Te Lati ma xime: req; q; e Fluctibus: ac fremitu assurgens Bænacæ marino. Inde fit Larius laria lariū. Catullus. Veronam veniat. Noui relinquens Comi mœnia. Lariumq; litus. Larissa cum vnico r. & i latino: & duplicato s. vrbs est in Thessalia: testibus Acrone: & Lactantiogrā matico super librū secūdū tha baidos. Ptole mæus autē duos in Macēdonia: hoc est Thes salia posuit: quarum vna est Pelasgiotū: alia**

Phithiotidis. Rursum et aliā eiusdem nominis scripsit esse in Caphiotide Syriæ. Et a Larissa: Phithiotidis Achilles Larissæus cognominatus ē. Lucanus lib. vi. Atq; olim Larissa potēs: hæc est Phithiotica: de qua etiā Horatius oda prima. Nec tam Larissæ pūssit campus opimæ. Virgilius lib. æneidos. ij. Quos neq; Tytides: Larissa nec Larissæus Achilles. Larissa huius larissæ: & Larissæ Larissæ huius larissæ: cum vnico r & latino: & vnico s: vrbs est in Asia iuxta Cumam: a qua Larissæus Iuppiter Larissæus dictus est: vt Straboni placet. De hac Statius lib. thæbaidos. ij. Post habitata est Larissa iugis. Est & eodē nomine vrbs in Creta: in Peloponneso arx Argiuorū: villa in agro Attico ad Tralles: alia in finibus Hæmi. Larissus fluuius est Eleorū: ab Agro Dymā dīsterminās: ibiq; alia est Larissa: vt scribit Theopompus: Arabia cum vnico r: & duplicato r Arrabia scribi potest. Virgilius georgico. ij. Eoasq; domos Arabū pictosq; Gelonos. Propertius. Et domus intactæ te tremat Arrabiæ. Idem. Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Priscianus in perihegesi. Arrabiæ populi celebres hi nomine clari. Idem in eadē. Arrabij cernes extremē litora pōti. Arrabia triplex est: vt docet Ptolemæus. Felix: Petræa: Deserta. Smaragdus primā syllabā indifferentē habet. Lucanus lib. viij. Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. Statius lib. thæbai. ij. Sudor vbi arcano florētes igne smaragdos cingit. Prudentius in psicomachia. Has inter species smaragdina gramine verno. Martialis Sardonycas: smaragdū: adamantas: iaspidas vno portat in articulo. Vbi nonnulli codices scriptum habent smaragdos. Sed nescio quo pacto stare possit versus: nisi fortassis antiquorum more: si littera cum vocali per eclipsim elidatur. Nam apud antiquos si littera quādoq; abijciēbatur sola: quandoq; etiā cū vocali: vt hoc vno Ennii versu cognosci potest. Aut em in annalibus. Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum: vbi us abijcitur & i quē erat cōsonans: in vocalē per dihæresim mutatur: ita vt albius: pes sit dactylus: vbi etiā iubar masculini generis est: cum alias neutri sit generis. Quod etiā Priscianus ipse annotauit. Sic Hyperionis solū s amittit. Idem Ennius. Oua parere solet pennis genus condecoratū: vbi genus si litterā perdit. Lucilius satyrarū. v. Si tam corpus loco validum: ac regione maneret. Nam corpulo: detracta s littera: dactylus est. Idē Tullius in Arato. Toruus draco serpit subter: superaq; retorquens sese: vbi toruudra: amota s littera: dactylus est. Sic & Virgilius noster. Inter se cōisse viros: & decernere ferro: vbi dicat Seruius scum vocali per eclipsim supprimi

oportere: ita vt recte pes sit spondeus. At vō Seneca in quadam epistola dicit Virgiliū cernere posuisse pro decernere hoc modo inter se cōisse viros et cernere ferro. Et sic absq; eclipsi stabit versus. Sed apertum est Iuuenalis exenaplum illud vbi ait. Dispositis prædices hamis Nam cum hamus primam producat syllabā vt est apud virgilium lib. æneidos. v. Lenibus hinc hamis confertam auroq; trilecem necesse est s. litteram cum e vocali abijci. Est igitur smaragdus lapis præciosus: & eiusdem nominis mons in Aegypto: teste Ptolemæo: vel in Maritima provincia: ab orientali parte. Baris cū Baris vnico r. & latino lingua Aegyptia cymbam significat: teste Diodoro. Proper. Baridos & contis rostra liburna sequi. Baris item: vrbs est mediterranea Phrygiæ Pisidiæ: & eodem nomine fluuius Indiæ: teste Ptolemæo. Baria Baria vrbs est Hispaniæ: vt idem Ptolemæus ostēdit. Barium oppidum est Aetolorum: Peucetio Barium rum teste eodem. Ptolemæo. quod etiam primam producit syllabam Horatius sermone. v. Postera tēpestas melior uia: peior adusq; Barimonia piscosi. Barhæ cum duplicato r. se Barheundo aspirato: & æ diphthongo populi quidam sunt indiæ vt idem Pto. docet. Barrhus Barrhus eadem scriptura: pro elephantō ponitur: a cuius ossis similitudine: dentes Barrhi dicuntur. Horatius. Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrhis. Statius libro thæbai. iij. Aegion: Arenemq; & quas Theseia Troezen: vrbs est Arenē Messeniæ in Achaia. Arena autem primā cor Arena ripit syllabam. Ouidius Heroidū. Quid facis Oenone: quid mandas semina arenæ. Alexander. Quom subit a f. producit dissyllaba. Excipti Prason & Thassos. Prason græcè Prason cer: iacine porrū significat. Vnde prasinus prasinus sina prasinum. Mar. De nostra prasina synthesi empta toga: hoc est viridi: ad similitudinē coloris porrū. Thasos cum th aspirato: insula Thasos est Thraciæ: teste Herodoto libro historia. vi. quā Prole. dicit esse in mari Aegæo: & est vna ex cycladibus. Statius lib. siluarum. i. Nō huc admittit Thasos: aut vndosa Carystos. Inde fit Thasius thasia thasium. Virgilius li. georg. ij. Sunt Thasiæ vites: sunt & Mareoti. albæ. Alexander. Polisyllaba curta locabis. Exciptur Asia: & Asopus Virgilius. Et longa sonoros. Dant per colla modos: sonat amnis: & Asia longe palus quædā est Mysiæ: teste Seruius super lib. vñ. æne. Asia autē regio primā corripit syllabam. Virgi. iij. Georgi. Addam vrbes Asię domitas. Statius libro thæbai. vñ. iā ripas Asope tuas Boeta que ventum Ouidius de line titulo. Quid referā Asopon quē cepit Martia Thæbe: fluuiū ē Achaicæ: teste Ptole. X ij

- Blatero** ¶ **Alexāder.** At brevis: demitur blatero: Atella & Atina. Blatero primā syllabā indifferenter habet. Horatius sermōe. xvij. Audit quo modo magno blateras clamore: furisq;. Oui. de Philomela. Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. De hoc verbo alibi vidimus. Atella cū vnico t exili: & gemino l: oppidū fuit Campaniæ mediterraneū: teste Ptole. a quo Atellani ludi dicti sunt. Iuuenalis saty. vi. Vrbicus exordio risum mouet Atellanæ. Syllius in. xi. lāq; Atella suos iamq; & Galogræcia adegit. Vbi calchographi impresserunt. Iamq; & Atella. Atina cū vnico t exili & i latino scribitur. Mar
- Atina** tialis. Quo ciue Prisca gloriatur Atina. Virg. lib. æneidos. vij. Tæla nouant Atina potens: Tyburq; superbi. Syllius lib. viij. Descendēs Anna aberat. Vrbis fuit iuxta Pontinas paludes Campaniæ: teste Seruio: quā Ptolemæus dixit fuisse Latinorū mediterraneā. Alia eodē nomine vrbs fuit in Boetia.
- Quattuor** ¶ **Alexander.** Et retrahatur Quattuor & fatū Quattuor ab omnibus cū duplicato t scribit: & primā syllabā positione producit. Virgili⁹ lib. æneidos. x. Quattuor hic iuuentoes: t idem quos educat Vpheus.
- ¶ **Alexāder.** Sed longa notabis Hæc: quibus in superest: aut r: muta præeunte. Excipit Matinus: matella: Crathis. Matinus cum t exili: & i latino: mons est Apuliæ. Lucanus lib. ix. Vulturis & calidi lucent buceta Matini. Horatius in primo carminū. Pulueris exigui ppe litus parua Matinū. Matella cū t exili & gemino l. diminutiuum est a matula: quod quidem vas est vrinariū. Martialis. Dispeream si tu Piladi præstare matellam Dignus es. Crathis cum t exili & th aspirato & i latino: nomē est duorū fluuiorū: quorū vnus est Achivorū: teste Herodoto lib. historiariū primo. Alius est Calabria. Et ab Ouidio prima syllaba indifferenter ponitur. Aut em lib. de ponto. iij. Hic Lycus; hic Sagaris: Peneusq; Hypanisq; Crathisq;. De Achivo loquitur: De Calabro autē intellexit: quom dixit lib. metamor. xv. Crathis & hinc Sybaris nostris cōterminus oris. Eximere etiā ab hac exceptiōe auctor debuit composita cum τ ρ α τ ο σ: quod exercitiū significat siue imperiū: de quibus supius disseruim⁹. Vel saltem demi debuerunt ab illa regula de medijs syllabis. Quæ fiunt in tes sociatis: sicut Achates.
- ¶ **Alexander.** A super u brevis. Excipe Lauinum: quod primā indifferenter habet. Virgili⁹ Cernes vrbē & promissa Lauini Moenia. Idē. Profugus lauinaq; venit littora.
- ¶ **Alexāder.** Antē b sit brevis e: si nō duo consona præsint. Demitur Oebalia: Sebetus: Ebrius: Hebe: hebur: Trebia. Oebalia cum æ diphthongo: ea prouincia est quæ Laconia dicitur ab Oebalo Arguli filio: qui: teste Lactātio grāmatico rex Laconū fuit cognominata. Papin. in Achilleide. Soluerat Oebalio classē de litore pastor Dardanus. Aliā dixerunt quidam esse Oebaliā in Italia: iuxta Tarentum Calabria vrbe: ab Oebalo Telonis Caprearum regis filio denominatā: dicente Virgilio libro æneidos. vij. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quē generasse Telon Sebetide nympha Ferrur. De hac Oebalia idē Virgilius georgico. iij. inquit. Namq; sub Oebalia memini me turribus altis. Quæ niger humectat flauicia culta Galesus Coryciū vidisse senem. Alij autē quibus etiā assentire videtur Seruius: nō aliā fuisse dicunt in Italia Oebaliā: nec id quoq; Virgiliū intellexisse: sed quom dixit Sub turribus altis Oebalia: sic intellexit scilicet eorū: qui ex Oebalia Laconia in Italicā aduenere: & turres iuxta Tarentum edificauere. Papinius lib. siluarū. i. Euboīs & pulchra gaudet Sebetus alumna. Fluius est iuxta Neapolim Italij vrbe. ex cuius nymphā Telon Caprearū & Oebalum suscepit. Virg. lib. æneid. vi. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quem generasse Telon Sebetide nympha Ferrur. Iuuenalis. Ebrius aut petulans qui nullum forte cæcidit: Hebe huius hebes: lunonis filia fuit & Herculis vxor: interpretaturq; pubertas. Vnde & Iuuenas appellata est: hoc est iuuentutis dea. Propertius. Ne si cælestē flagrans amor Herculis Heben Senfit. Ouid. lib. metamor. ix. Hoc illi dederat iunonia munus: ris Hebe. Valerius Flaccus lib. viij. Iam vacat & fessum iunonia sustinet Hebe. Pater etiā per compositū Ephebus. Nam ex τ η i præpositiōne: & η β x pubertas componitur: vt vidim⁹ in dictione cathedra. Vnde & pubes interpretatur. Iuuenalis satyra. ij. Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Horatius in epistol. Quo pacto partes tutei amantis ephebi. Ebur primā syllabā habet indifferenter. Virgili⁹ lib. georgicorū. i. India mittit ebur: molles sua turra Sabæi. Catullus. Ebone Nysæo vertice Cæsariem: hoc est pectine eburno. Trebia cū t exili: & si ante vocalem duas habeat consonantes primā tamen syllabā corripit. Syllius lib. iij. Planiciem metuens Trebiam collesq; perebat Lucanus libro. ij. Tempore Cannarū fuimus Trebiæq; iuuentus. Fluius est Gallia Cisalpinæ: qui teste Strabo. Placentina per arua decurrit. Trebonius etiā & Trebatius propria: primā corripit syllabā. Exempla sunt apud Horatium.

Lecythus ¶ Alexander. Ec brevis. Excipitur Lecythus: Oeconomus: Oechalia: imbecillus. Lecythus cum e exili & y græco & th aspirato scribitur. Homerus lib. odisse. viij. δῶκεν ἔχρυσε χερσὶ λικυθωύρονε λαίον. Vas est olearium foemini generis: dicite Aristophanē in Pluto. αἱ λικυθοὶ μύρων γεμουσί. Hieronimus autē masculino genere protulit: quod dixit in lib. iij. regū: capitulo. xvij. Et lechytus olei nō est iminutus. Oeconomus cū ce diphthongo & e exili: vniuersę domus dispensator Tullio interpretare: dicitur. Componit autē ex οἶκος: quę est domus: & νομος lex. Sic & Parcecia parcecia cū ce diphthongo in secunda syllaba & e exili: & i latino: ex πᾶς & προpositio: qđ iuxta significat: & οἶκος: quę est domus componitur. Et dici potest incolatus: vbi scilicet domus contigę sunt. Quod quidē ab Vguriōe & Catholico corrupta scriptura hęc patochia dicitur. Oechalia cum ce diphthongo: & ch aspirato: ciuitas fuit Laconię: ab Oechalio fluuiio: qui circa illam preterfluit: cognominata: teste Homero lib. iliados. ij. A qua etiā vrbe: ea Laconię pars quę Thessalię propinqua est: in qua eadē vrbs fuit Oechalia dicta est. Virgilius. Vt bello egregias idem disiecerit vrbes: Troiamq; Oechaliāq; Imbecillus vel imbecillis (viroq; eī modo declinatur) ex in & bacillum componitur. Horatius sermone. xij. Trahant mollius ætas imbecilla volet. Idem sermōe. xvij. Imbecillis: iners: si quid vis adde Popino. Lucretius lib. i. Adde qđ imbecilla nimis primordia fingit. Producent etiā primā: Recula Recula a res & Specula a spes.

Specula ¶ Alexāder. Anted protrahis: si sint dissyllaba. Et subdit. Pes pedis: & polysyllaba curra. Pedor (vt nonnulli volunt) a pede deducit: & tamē primā producit. Lucanus. Longusq; in carcere pedor. Statius lib. thæbaidos. iij. Obices exhaustos pedore & sanguine vultus: hoc est squalore vel putore. Hædus cū aspiratione in initio: & æ diphthongo: teste Varrone: annoratur. Vt autē scribit Apuleius: hædus lingua Sabinorū fedus dicebatur: vbi f digāma postea in asperationē conuersum fuit: pducit tamē primā syllabā. Virgilius. Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Ab hædo fit per diminutionē hædiculus: hædulus: hædicillus. Iuena. Et Tyburtino veniet pinguis hædulus. Hædulus Plau. in Asinaria. Agnelum metuo: dic esse hædillum. Isidorus autem & Vguriō ab edo est: edum deducit tradit quod etiā absq; aspiratione & æ diphthongo scribi volunt. Quorum etiā opinionē non improbauerim. Nam cū primā quandoq; corripit syllabā: non inepte ab edo verbo deduci

potest. Manilius li. iij. Incipient eduli tremulū producere mentū. Dædalus etiā cum æ diphthongo (nā græco δαῖδ' αἰλος) primā producit. Virgilius lib. æneidos. vi. Dædalus ipse dolos tecti ambagesq; resoluit. Pater fuit Icarī & dici potest ingeniosus.

¶ Alexāder. Anteg fit breuis e. Excipit Aegæ & Rhegyum. Lucanus lib. iij. Mallos & extreme resonant naualibus Aegæ. Vrbs est Cilicię pluralis tantum numeri: & insula in mari Aegæo: teste Ptolemæo. Et cū æ diphthongo in vtraq; syllaba annotatur. Rhegyum cū alpi ratione post r: & y græco alibi scriptū annotauim⁹. Thomas. ἱεὺκος ἰταλός ετονος ουκεν μενος.

¶ Alexander. E super l longā faciunt. Excipit Helix huius helicis: Telon: Lelex. Theocritus edyllio. i. κᾶπ' ὡς λιγεί λεί ται ἀγαλλομενα φοεντ. Genus est hederæ. Telon proprium fuit nomen regis Caprearū. Virgilius lib. æneidos. vij. Oebale quę generasse Telon Sebetide nympha fertur. Telon autē longū: primā producit syllabā: & ab hoc composita telum: tela. Lelex. Lucanus. Mox lelegū dextra presum descendit aratrum.

¶ Alexāder. Sed breuiabis: Quę polysyllaba sunt. Demitur Pelamys: Pelum: Pelusium: Pelamys lignum. luuenalis. Siccus petasunculus: & vas Pelamydum. Genus est piscis: & cū vnico l & y græco scribit. Pelion cum vnico l & i latino primā syllabā indifferentē habet. Ouidius lib. fastorum. v. Pelon hæmonię mons est obuersus in austros. Lucanus li. vi. Pelion opponit radijs nascentibus vmbras. Syllius libro. xij. Olfacq; cum Pelio: cūq; hæmo celsigit Othris. Mons est Thessalię: teste Herodoto lib. histo. vij. Pelusium cum vnico l: & vnico f: vnū est Pelusium ex hostijs Nili: teste Prole. iuxta quod eiusdem nominis stat ciuitas: vt ostendit Plinius nepos in vita Marci Antonij. Pomponius Mela li. i. Alexandria Aphricæ est contermina: Pelusiū Arabiæ. Et a pelusio fit Pelusius & Pelusiacus Propertius. Castraq; Pelusi Romano furruta ferro: pro Pelusij. Martialis. Accipe Niliacam Pelusia munera lentē. Virgilius georgicorum primo. Nec Pelusiacę curam aspernaberentis. Lucanus libro. vij. Et Pelusiaci tam mollis turba Canopi. Pelignum cū vnico l. vrbs est Pelignorū: teste Ptolemæo. Ouidius. Pelignę gentis gloria dicar ego.

¶ Alexāder. E super m brevis est. Cœmentū cum æ diphthongo a ποῖνον: vt quidā dicūt quasi Cœnimentū: vel (vt alij volunt) cum æ Cœmentū: a cædo cædis primā producit syllabam. Horatius in tertio carminū. Cœmentū dimittit redemptor. Sic & cœmeterium cū æ Cœmeteriū

Dædalus

Aegæ

Rhegyum

Helix

Telon

Lelex

Pelamys

Pelion

Pelusius

Pelusiacus

pelignum

Cœmentū

Cœmeteriū

X iij

DE QUANTITATE SYLLABARVM

diphthongo (vt in ipsa dictione vidimus) primā producit.

Alexander. Sed longis addere debes. E sup in solam; sed correptis emo iungam. Excipit emo emis quartę coniugationis: quod patet p compositū redimo. Virgilius in Copa. Copa Syrica caput Graia redimita mitella. In non nullis tamen Alexandri codicibus ita præscriptum legi: sed correptis emo iungā. Ac emio.

Emio Sed alterius additio fuit: non Alexandri positio.

Enipeus **Alexander.** E super n longa. Excipitur Enipeus: enio: xenium. Valerius Flaccus libro. i. Segnior Apidani vires vbi sentit Enipeus. Lucanus libro septimo. Sanguine Romano q̄ turbidus ibit Enipeus. Fluvius est Thessaliæ: iuxta quem horrendū illud prælium fuit inter Põpeium & Cæsarem: quod totū concussit orbē. Et cum i latino & vnico p̄ scribitur: qui tamen a Tortellio cum ph annotari præcipitur. Fuit etiā Enipeus eadem scriptura: Hectoris auriga teste Homero libro Iliados. viij. Martialis. Nec te decipiat ratibus naualis Enyo. Dea belli dicta est: & cum y græco scribit. Martialis. Ois

Euyo in hoc gracili xeniorum turba libello: dici pōt munus hospitalitatis.

Bænacus **Alexander.** Si b vel g vel s tv̄u præiungit illi. Fit brevis: Demitur Bænacus & strenuus Bænacus apud græcos cū cī diphthongo annotatur: quā nostri in æ transferunt. Virgili⁹ georgicorū. ij. Fluctibus ac fremitu assurgēs Bænace marino. Lacus est Galliæ Cispalinæ.

Sirennus Horatius in epistolis. Sirennus & fortis caussisq; Philippus agendis.

Cephus **Alexander.** Ante p̄ fit brevis e. Excipit. Cephus: Epirus: hepar: æpolus: Aepy: Aepia. Cephus cū i latino & vnico si: fluuius est Boetia: dicente Lucano. Boeti coiere duces: quos impiger ambit Fatidica Cephus aqua. Ouidius libro metamor. iij. Iam vada Cephusi Panopescq; euaserat arua. Hunc iuxta Lilæam vrbem nasci dixerunt Homerus libro. ij. Iliados & Plinius libro. iij. natura. histo. Quin & delphos præterfluere dicitur. Vnde & teste Homero: Phocesium fluuius ponit: ita vt vtrūq; verū esse habeatur. Epirus cum i latino & vnico r: regio est in Europa. Lucanus libro. ij. Priamus in Epirum boreas agat. Ouidius lib. metamor. viij. Rura petunt Epirus ab his: regnataq; vati. Bythrotos Phrygio. κπ̄ cū x̄ aspi rato apud græcos scribitur: hoc est: quos nos dicimus hepar: quam litteram in e productū: vel in æ diphthongū transferre consueuimus. Neq; ab επ̄ i præpositione descendit: vt cum Catholico Vgutio somniauit. Homerus i vn

Epirus decimo odissæ. γυεμ̄χ̄υεσ̄λοσ̄ αφε̄εχ̄

Hepar

τενίον παρεκείρον: vbi hepar primā producit: quam tamē Macer de viribus hæbarū præter naturam corripuit: quom ait. Sumptū curat hepar. Aepolus cum æ diphthongo: & Aepolus vnico l: dici potest caprarius. Theocritus edyllo primo. στυγίτο σίσυπτα δαί απ̄ιτω απ̄πο λειτ̄α. Aepy cum æ diphthongo: Aepy & y græco: vbi fuit sub ditione Nestoris. Statius libro thæbaidos quarto. In summis ingestum montibus Aepy. Aepia cum æ diphthongo & i latio: vbi fuit in Argo propinqua Pylo. Crepis huius crepidis: & ab accusatiuo græco Κρησ̄ς hæc crepida: apud latinos primā corripit syllabam: apud græcos vero producit. Horatius in sermōibus. Chrylippus dicat sapiēs: crepidas sibi nunq; Nec soleas fecit. Persius satyra secūda. Non hic qui in crepidis graiorū ludere gessit. Theocritus edyllo quinto. παντᾱ χ̄ω̄ι σεωσ̄αυσᾱ χ̄λαμ̄ῡ σ̄κφο̄ εοῑ ᾱυσε̄: vbi patet: q̄ etiā pi syllā. ap̄ illos producit: quæ apud nostros correpta est. Ne de huius dictionis vepres prima syllaba dubi Vepres tes: accipe exemplum Horatij in sermonibus. Corna vepres: & pruna ferunt.

Alexander. Longa fit epacta: repoq; simul sociatur. Epacta primā corripit syllabā. Nam Epacta ε̄ω̄ᾱγ̄ω̄: quod est addo: ex ε̄ω̄ι & ᾱγ̄ω̄ compositum descendit: vbi in prima est ε̄ brevis. Repo (vt hic auctor tradit) resyllabam prudu Repo: sed vnde repens repentinus formatur: primā corripit. Tibullus. Et quæcūq; meo fur tim surrepit amori. Horatius. Verum opere in longo fas est irrepere somnum. Ouidius in fastis. Bina repēs oculis obulit ora meis. Virgilius. Quo ruitis quoq; ista repens discordia surgit.

Alexander. Ante q̄ fit brevis e. Excipitur Sequana: qui fluuius est Belgarum in Gallia: iuxta quem habitātes populi Sequanici dicti sunt testibus Ptolemæo & Strabone. Lucanus in. i. O prima gens flexis in gyrum Sequana, frēnis Martialis. Hac tibi Sequanicæ pinguem texturicis alumnā.

Alexander. E super r brevis. Excipitur Neris. Beryllus: berythus: cerinthe: Eridanus Neris reus: Frætus: Feronia. Thera. Neritos. Cærete. Sera Chærolus. Xerolophus. Statius thæbaidos. iij. Neris. & ingenti turrite mole Gleone. Mons est Argiuorum teste Lactatio grāmatico. Beryllus cum y græco & duplicato l Beryllus scribitur. Et si a Tortellio cum i latino scribi præcipiatur: & primam apud prudentium syllabam corripit quæ ab alijs producta ponit. Aut enim prudentius in psycomechia. Hinc sibi saphirum sociauerat: inde beryllū. Iuuenas. Ipse capaces Heliadū crustas: & inæquales be

ryllos. Syllius libro. ij. Et solitum digito ber-
ryllō adderat ignis. Priscian⁹ in perichegesi. Be-
rylli gemmas glauci: nitidumq; adamantia: la-
pis est præciolus. Berytus cū y græco & t exi-
li vrbs est Syriæ Antiochiæ: teste Pomponio
Mela. quam Ptolomæus dicit esse Phœnices.
Priscianus in perichegesi. Antiquaq; Tyron.
Cerinthe Beryti & mœnia gratæ. Cerinthe hui⁹ Cerin-
thes cum c exili & i latino: & th aspirato: gen⁹
est hærbg. Virgilius Georgicorum. iij. Et ce-
rinthe ignobile gramen. Eridanus cum i lati-
no scribitur. Propertius. Quantum Hypanis
Venero dixisset Eridano. Lucanus lib. ij. Eri-
danus fractas deuoluit in æquora siluas. Flu-
uius est Italiæ: alio nomine Padus vocatus:
vt est apud Virgilium libro æneidos. ix. Siue
padi ripis Athelium seu propter amœnū. Hic
omnium fluuiorum maximus creditur dicen-
te de eodem Virgilio. Fluuiorum rex Eridan⁹
Quod tamen quidam intelligunt solū per Ita-
liam. alij (vt diximus) per totum orbem. Qd
etiā confirmare videtur Lucanus dicens. Nec
minor hic Nilo: scilicet Eridanus: si non p pla-
na iacentis Aegypti. Libicas Nilus stagnaret
arenas. Nec minor hic Istro nisi q; dum per-
meat ordem Ister casuros in quolibet æquora
fontes. Accipit & Scythicas exit non solus in
vndas. Hic Eridanus triginta flumina in mare
mergit celeberrima vt scribit Plinius quem ta-
men Istro minorem esse affirmat Strabo. Lu-
canus libro. ij. Hic rubuit primū ciuili sangui-
ne Nereus. Fuit teste Hesiodo in theogonia
marinus deus. Oceani & Tethyos filius: &
p mari ponitur. Virgilius libro æneidos. vij.
Eræti manus omnis: oliuifereq; Mutusq; Op-
pidum fuit Italiæ ab x f & q; quæ luno dicitur ibi
cultu cognominatum: teste Seruio. Horatius
sermone. v. Ora manusq; tua lauimus Fero-
nia Lympha: vbi lauim⁹ præsentis temporis
est a lauo lauis tertie coniugationis. Virgilius
libro gneidos. viij. Pascenti cui tris animas Fe-
ronia mater. Horrendum dictū dederat. Sylli-
us libro. xij. Diues vbi ante omnes colit Fe-
ronia luco. Campaniæ nympa est: & liberto-
rum dea vocatur: teste Seruio: immo liberti-
norum: nō libertorum. Alius est em libertus:
alius libertinus. Est eodem nomine vrbs sub
monte foracite: teste Strabone. Rursus aliā ei⁹
dem nominis vrbs scribit Ptolomæus esse a
latere orientali Sardinia. Thera cum th aspi-
rato: a Callimacho Callisto appellata est. Ait
enim. Nomine Callisto fuerat: sed post modo
Thera: Dicta fuit tell⁹ vrbs origo meq; Stra-
scribit Theram vrbs esse circa parua syrtis
initium. Ptolomæus duas ponit: vnam Lydie
Mæoniæ ciuitatem: aliā insulam sub Eubæa.

Neritos cum i latino & t exili: mōs est. i. insula
Ithaca: ante Leucada: & Achaia posita: teste
Plinio lib. iij. natura. histo. Sed a Virgilio p
tota insula poni videtur: quem ait lib. ænei. iij.
Dulichijq; Samosq; & Neritos ardua saxis.
Neritum eadem scriptura: oppidū est in Acar-
nania parte Epiri: quod postea Leucas vocatū
est: teste Plinio libro p̄fato. Aliud Ptolomæus
scribit esse Sallentinorum mediterraneum. Cē
rete huius Caræti: & Carēs huius Caræti: Carēs
declinari potest vt in ipsa dictione vidimus: &
cum æ diphthōgo annotatur. Oppidum fuit
Tusciæ: teste Igino de vrbus Italicis. Virgi-
lius lib. æneidos. viij. Est ingens gelidū lucus
prope Caræti amnem. Sera cum vnico r: pri-
mam syllabam indifferentē habet. Syllius lib.
xij. Tum cardine verso: Obnixi torquent obi-
ces munimina seræ. Vbi nonnulli legunt serar:
hoc est tarda. Sed Syllij codices seræ habent: nō
sera: & magis sententiæ conuenit. Neq; alibi
vsq; producta prima syllaba legitur. Quod si
Syllij codex est mendolus: sera primā tm cor-
ripit. Martialis. Ferrea perpetua claustra tuere
sera. Serra autē a seco secas cum gemino r scri-
bitur. Martialis. Et pingues tunicas serra seca-
re potest. Chœrulus diminutiuū: cum th aspi-
aro & æ diphthōgo: propriū fuit viri nomē:
& dici potest porculus. Nam Χοῖρος græce:
latine porcus interpretat. Horatius in episto.
Chœrulus incultus qui versib⁹: & male natis.
Xerolophus etiā primā producit. Nam græci Χερολοφ⁹
cum χζρολοφος scribunt: & sicus umu-
lus interpretatur.
Alexāder. Longa vt super r. Excipitur ve-
rædus. Martialis in xenijs. Parcius vtaris mo-
neo rapiēte verædo: hoc est rædæ vectore siue
equo: siue auriga. Cū æ diph. in media sylla-
ba scribitur.
Alexāder. P quoq; pposita pones dissylla-
ba lōga. Spæra cū æ diph. vel (vt alij dicunt)
sphæra: primā pducit. M. Manilius li. i. Ingēti
sphæra torū p̄cingit olympū. Pruden. y o pri-
mā corripuit: quō in psychomachia ait. Cui⁹
ad arbitriū spæra mobilis: atq; rotūda. Neq;
ab eo qd est spaciū sphæra descēdit: vt cū Ca-
tholi. Vgu. somniauit. Sed teste Eusebio Pam-
philo lib. ij. de euāgelica p̄paratione: sphæra di-
cta est: q̄si sphæra: hoc est corpus æthereum.
Alexāder. Lōga fit e sup. f. Excipit vesulus:
veseius: Mesana. Vir. ænei. x. Aētus aper mul-
tos Vesulus: quē pinifer annos: mōs est Lygu-
riæ: vbi Eridan⁹ fluuiorū Italiæ maxim⁹ ori⁹
teste Plin. lib. iij. natu. hi. Veseius primā indiffe-
rentē habet. Syl. lib. vi. Mōstrant Veseua iu-
ga: atq; i vertice sūmo Depasti flāmis scopuli.
Sta. li. iij. sil. Tibi nobile vulgus Crescit: & in
X iij

DE QUANTITATE SYLLABARVM

fani solatur damna Veseui. Mons est Campa
nia. Alium eiusdem nominis dicit Serui⁹ esse
montē Liguriæ: de quo (vt ait) intellexit Vir-
gilius Georgicorum. ij. quom dixit. Et vicina
Veseuo. Nola iugo. Sed fallitur Seruius. Naz
Liguriæ mons: non Veseus: sed Vesulus vo-
catur: vt supra vidimus. Vnde Probus super
præfatum Virgilij locum: Vesenum Campa-
niæ montem interpretatus est: quod etiam pa-
ter per id quod sequitur. Et vacuis Clanius nō
æquus Acertas. Clanius enim Campaniæ flu-
Vesuius uius est: idem Probus attestatur. Hic & Vesulius
Vesuius uius: vel per syncopam Vesuius appellatur: a
conflagratione qua conflagratus est. sic voca-
tus. Nam Vesuliæ fauillæ dicuntur. Sylli. Euo-
muit pastus per secula Vesuis ignes. Martial.
Hic est Pampincis viridis. modo Vesuius vni-
Mefana bris. Mefana græci μεσηνη. vrbs est testib.
Strabone. & Ptolomæo in Sicilia. Et primam
syllabam indifferentem habet. Sylli. lib. xiiij.
Incumbens Mefana freto. minimumq; reuul-
sa. Thomas Pindari interpretes. ἰβυο ἰο. τὰ
λοσσὲ τοῦ τηγνυοῦ ἔξ μενοῦξε.
Alexander. Ante longa sit e. Excipitur ter-
Tetrinno trinno. tetigi præteritū a targo tagis. Tetricus
Getullus. Bettullus. Hetruscus. tetrarcha. tetē
di præteritum a tendo. Metaurus. Ouidius q;
de Philomela inscribitur. In fluuijsq; hatans
forte tetrinni anas. Virgilius libro æneid. viij.
Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.
Tetigi Lucanus. Iam tetigit sanguis pollutos Cæsa-
ris enses. potest tamen contineri sub illa re-
gula præteritum geminans. Sic & tetendi. di-
dici. cœcidij. pupugi. de quibus in regulis suis
differemus. Persi⁹. Et tetrico viuunt tibi pesti-
ne chordæ. Ouidius in fastis. Non est tetricis
non est dea magna professis. Martialis. Dor-
miat. & tetrico cum cane pera rogat. Tetricus
Tetricus mons est Sabinæ asperimus. a quo tetrici. hoc
Getulus est tristes. dicti sunt. teste Seruio. Getulus a Ge-
tulia Aphricæ prouincia. cum æ diphthongo
& t exili primam syllabam indifferentem ha-
bet. Virgilius libro æneidos. iij. Aut captam
ducat Getullus Hiarbas. Martialis: Traducta
est Getulis. nec cepit arena nocentes. Hoc enī
modo perscriptum habent Martialis codices.
Hunc etiam Martialis locum ita annotatum ī
exemplū attulit Tortellius. & in Caprū Agre-
rius. & si Georgius in Domitium ita legendū
censeat. Traducta est Geticis. vel sic. Traducta
est Gyaris. vbi & Calcographi impresserunt.
Tradita Getullis. scilicet quæ ignorāt. omnia
peruerentes. Sicut enī ab Apulia pu syllaba p
ducta. fit Apulus media correpta. quid mirū
si & a Getulia Getulus mediaz corripiat. quæ
samen (sateor) ab alijs producta ponitur. Sed
nec spernenda est Martialis auctoritas. Neq; te
moueat: q; diphthongū ipsam corripiat Mar-
tialis: cum & Mœotis & Rhomphœa diphthō-
gum tam correptam q; productā habeant: vt
vidimus super regulam: vocalis brevis est alia
subeunte. Betulus cum t exili: fluuius est Hispa-
niæ: cuius aqua ad ferri temperamenra q; apul-
sima esse dicitur. Betulum oppidū est Læta-
rum in Hispania: teste Ptolemæo. Virgili. lib.
æneidos. viij. Quicq; Rhipas: Betulumq; tenet:
atq; arua Celænæ. Quod Serui. oppidū dixit
esse Campaniæ. Hetruria cum aspirato initio:
& t exili: prouincia est Italiæ: quæ & si aliquo
terminis apud antiquissimos designabat: ab
Hetruscis tamen (nam ab Hetruria Hetruscus
formatur) & latinis: altero termino designata
fuit: dicente Liui lib. i. ab vrbe condita. Pax
inter Hetruscos & Latinos: ita conuenerat: vt
Hetruscis Latinisq; Albula: quæ nunc Tyber-
rim vocat: finis esset. Vnde Seruius super lib.
xi. æneidos: Virgilianū illud enarrans. Hetrus-
ciq; duces ait. Hetruria dicta est: q; eius fines
protenfi sunt vsq; ad primā ripam Tyberis.
Et subdit. Nam Hereon est alterum: & oros si-
nis vocatur. Roma enī (vt idē auctor pergit)
antea vnā tantū Tyberis ripam tenebat. Qd
etiā Iuuenalis confirmauit dicēs. Imperij fines
Tyberinū virgo natauit. Propertius. Nō tot
Achæmenijs armantur Hetrusca sagittis Spi-
cula. Ouidius lib. metamor. xv. Qui primus
Hetruscum Edocuit gentē: casusq; aperire furo-
ros. Statius lib. siluarum. i. Fronde verecundo
Olio mea ludit Hetrusco. Martialis. Muneris
hoc vtrumq; tui testatur Hetruscus. Virgilius
libro æneidos. viij. Gens bello præclara iugis
insedit Hetruscis. Et in eodem. Ergo omnis fu-
rijs surrexit Hetruria iustis. Ennius. iij. annaliū
Hac nocte fillo pendebit Hetruria tota. Hetero
ergo primā corripit cū suis compositis: vt He-
terogeneus: Heteroditus. Hesiodus. τὴν ἐτε-
λο τὴν ὑνεγεία τὸν ἕξε βεκ. Tetrar-
cha cū t exili vtrobiq; & ch aspirato: is dicit
qui quartam regni partē detinet. Horatius ser-
mone. iij. Habebat sæpe ducentos. Sæpe decē
seruos modo reges atq; tetrarchas. Virgilius
libro æneidos. vi. Alacris palmas vtralsq; te-
tendit. Syllius libro septimo. Multaq; Hasdru-
balis fulgebat strage. Metaurus Fluui⁹ est qui Metaurus
de Piceni prouincia oriens: in Flaminiam de-
currit. Cetera etiā primā naturaliter corripit: vt
petra: metrum: retro: hetruria: tetrarcha: tetrici-
cus: tetrinno. Sic & Betula arbor: vt ego sane
puto: primā corripit.
Alexander. Deme metalum: & si p præuenit
Aut u. Excipitur pætus. Horatius in sermoni-
bus. Appellat pætum pater. Is dicitur qui obli-

Betulus

Betulum

Hetruria

Hetruscus

Heteroge-

neus

Heterodit⁹

Tetrarcha

Tetendit

Metaurus

Pætus

quatis oculis in altum respicit. Quod quidem cum æ diphthongo apud antiquos annotari consuevit.

Tethis Alexander. Thethys vos Tethim dabit: est q; Tethis Tethidisq; Tethys cū t exili i initio: & th aspirato in secunda syllaba sequēte y græco: primā syllabā indifferentem habet: & tunc facit in genitiuo Tethyos. Ouidius fastorū. v. Pars credidit esse Tethyos has neptes Oceani q; senis. Lucanus lib. ij. Occasus mea signa timet: Tethymq; fugacem. Qui ferit Hesperius post omnia flumina Bætis. Martialis versu secundo libri quinti. Cæsar & hinc triuiam prospicis inde Tethym. Virgi. ægloga. iij. Quæ tentare Tethym rariibus: quæ cingere muris Oppida. Fuit Cæli & Vestæ filia: teste Salustio Ouidius autē lib. v. fastorū videtur dixisse illā fuisse Titani filiam: quom ait. Duxerat Oceanus quodā Titanida Tethym. Vnde & Oceani vxorē illā fuisse constat: quod etiā confirmauit Hesiodus in Theogonia. & pro mari ponitur. Thetis huius thetidis cū th aspirato in prima: & t exili in secunda syllaba sequente i latio: primā corripit syllabā. Statius in achilēide. Peleus & nato socerū: & Thetis hospitiū iungunt. Virgili⁹ lib. æneidos. vi. Læua tenet Thetis & Melite Panopeaq; virgo. Fuit mater Achillis & vxor Pelei.

Tybur Alexander. Ante b corripis i. Excipitur Tybur: Libethra: viburnū: libella. Tybur cum c exili & y græco: vrbs est sex milibus passuum a Roma distans. Horati. Romæ tybur amant ventosum: Tybure Romā. Virg. lib. æneidos vij. Tela nouant Atina potens: Tyburq; superbum. Libethra cū i latino & th aspirato: teste Solino: mons est in Magnesia: & eiusdē nominis fons: qui a nonnullis singulari numero libethrus dicitur: iuxta quē musæ colunt: vt dixit Ser. vnde musas libethridas appellat. Apud tamē Lycophrona poetā: mons Macedoniae esse videtur: a quo musas ipsas libethridas dictas esse tradunt. Strabo autē scribit libethrum esse locū Thraciæ: ex quo cū nonnulli in Boetiæ partē migrassent: vbi est Parnasus: eodē nomine libethrum dicarunt: vnde & musæ libethrides vocatę sunt. Rufus in Arato. Et deuota virum tegeferent libethra peremptū. Virgi. in bucolicis. Nymphæ noster amor libethrides. Viburnū cū i latino breuissimū est virgultū. Virgilius in buccoli. Quantū lenta solent inter viburna cupressi. Libella a libra format. Lucret. lib. iij. Deniq; vt in fabrica si praua est regula prima. Normaq; si fallax: rectis regionib; exit Edilbella: aliqua si ex pte claudicat illū. Omnia mendose fieri: & obstypha necessum est.

Libella Alexander. Tribula dematur: hybernus: si

bula: scribo: Tibia: liburnū. Liburnū genus ē Liburnum vehiculū: cum i latino scribitur: & primā syllabā corripit. Iuuenalis saryra. iij. Diues & ingenti curret super ora liburno.

Icon Alexander. Ante c fit brevis i. Excipit Icarus Icarus Icaria: Icarus: Sichæus: Sicilia: Sicania: Icon. Icarus cum i latino in initio & c exili: fuit Dedali filius: qui cū patre a Creta fugiens: frætus alarū fiducia: ultra parentis iussa altius euolas set: & solis ardore cæra qua penne cōtinebant liquefacta esset: ita vt ab alis destueret: in mare decidit: quod est inter Miconē & Gyarum: quidē de suo nomine ab inde Icarium mare dictum est: dicente Ouidio lib. iij. de tristibus. Icarus immensas nomine fecit aquas. Idem libro metamor. viij. Icare dixit: vbi es: qua te regiō requiram? Icare clamabat. Tibul. Icarus vtpu Icaria to testatur sydera cælo. Lucanus lib. ix. Ipse p Icarig scopulos Ephesumq; relinquens. Insula est in Icario pelago: teste Prole. a qua Icarium Icarus mare cognominatū est: testibus Plinio: Solino & Strabone lib. x. Icarus cū i latino vtrobiq; & c exili: mons est in Attica regione: teste Plinio lib. iij. natura. hist. quo etiā nomine pater Penelopes vocatus est: quē alij Icarlotū dixerunt: vnde Penelope filia Icarionis dicit a Proptio: quom ait. Quæq; terunt fastus Icarionis tūos. Sichæus cū i latino & th aspirato: cōiunx Sichæus Sicharbas fuit Didonis: qui alio nomine Sicharbas dicebatur: teste Seruio. Et primā syllabā indifferentem habet. Virgilius lib. ænei. i. Huic cōiunx Sichæus erat ditissimus agri. Ouidius heroidū. Nec consumpta rogis inferibor Elisa Sichæi. Sicilia cum i latino vtrobiq; & c exili a Græcis cum e in secunda syllaba Sicilia scribitur: a qua fit Sicelias. Nā a Sicilia sicelis latine formari nō potest: Primā syllabā indifferentem habet. Sappho ad Phaonem. Quid mihi cū Lesbos Sicelis esse volo. Virgi. in bucco. Sicelides musæ paulomaio ra canamus. Idem lib. æneidos. iij. Ore Arete tuo siculis confundit vndis. Nam a Sicilia fit Siculus sicula siculum. Hæc insula etiā Sicania vocat: a qua fit Sicanus sicana sicanum: si syllaba indifferentem posita. Virgi. lib. æneid. iij. Sicano prætera sinu iacet insula cōtra Plem mirū vndosum. Idem lib. æneid. v. Fida reor fraterna ericys: portusq; Sicanos. Cū i latino: & c exili scribitur. Palladas in epigrammatis. Τῆ Κόνα τὸν τὸς ἁπόσιω ἐκτεχέει. Dicci pōt & appellari Icon imago: siue effigies. **Icon** Alexander. Ante d lōga liti. Excipit didici præteritum a disco discis. Idume: Hypsades: Cydon: Fidena: Cnidus: Didymæ: Didymi. Papinius in Achileide. Præterit & didici: quo Peones arma rotatu. Idume huius Idumes cū i latino in initio scribitur: vrbs est in Idumæa **Idume**

- Idumæus** regione Syriæ: teste Plinio lib. v. natura. histo. a qua fit Idumæus Idumæa Idumæum: quod & pro epitheto palmarū poni a Virg. in. iij. georgi. quum ait. Primus Idumæas referā tibi Mantua palmas. Vale. Flaccus li. i. Fausta virū versam proles tua pandit Idumæ. Luca. lib. iij. Gazaq; & arbusco palmarū diues idumæ. Hy
- Hydaspes** daspes cū aspirato principio & y græco: fluuius est Indiæ. Luca. lib. vi. Qua rapidus Ganges & qua Nyfæus Hydaspes. Alius eodem nomine ponitur a Virgilio fluuius Mediæ in quarto georgicorū: vbi ait. Lydia nec populi Parthorū: aut Medus Hydaspes. Probus autē hunc eundē dixit esse fluuiū Indiæ. Sed (vt ait) ideo Medus dixit Virg. quia Medi duce Alexandro per eum regem Indorū: & ipsam Indiā subegerunt. Cydon cum y græco: proprium viri nomen primā syllabā habet indifferentē. Statius. Hæc regi promissā Cydon. Virgilius æneidos. x. Dū sequeris Clytium infelix no/ua gaudia Cydon. Fuit etiā eadem litteratura Cydon vrbs Crææ: teste Plinio lib. iij. natur. histo. Fidenæ huius fidenæ cum i latino: Fidenæ plurali tantū numero dedinari potest: teste Seruio super librū. vi. æneidos. Et primā syll. indifferentē habet. Luue. satyra. iij. Viuat Fidenis: & agello cede paterno. & in eadem. An Fidenarum Gabiorumq; esse potestas. Syllius. Modo Roma minatur Quondā Fidenæ. Vir. lib. æneidos. vi. Hic tibi nomen tū & Gabios: vrbsq; Fidenam. Vrbs est latinorū mediteranea: teste Prole. Cnidus cū exili & i latino: vna est ex quinque ciuitatibus Doricæ: Græciæ: teste Herodoro lib. historiarū. i. A qua fit Cnidus Cnidia Cnidium. Lucan⁹ lib. viij. Aura fluens Cnidon: inde fugit claramq; relinquit Sole Rhodon. Carolus Arrētinus. Praxitelesq; Cnidi rursus te marmore signet Pulchra venus: quo sit nobilis ipsa Cnidos. Horatius. ij. carminū. Vtputa nocturno renitet Luna mari
- Didyme** Cnidiusue Cyges. Didyme cum i latino in prima: & y græco in secunda: insula est in mari Siculo: vna ex Aeolijs: teste Prole. Ouidius lib. metamor. vij. Hydra etiam hidria: hidrus: hidros primam indifferentem habent: vnde ab Ὑδρῳ: quæ est aqua: quod apud græcos primā habet cōmunē: deriuant. Annon: Olearios
- Dedimi** Dedimiq; Dedimi eadē scriptura montes sunt scelicis Arabiæ: vt idem Prole. ostendit.
- Gygæus** Alexander. Anteg corripis i. Excipitur Gygæus. Propertius. Lydia Gygæo tincta puella lacu. Lacus est Lydiæ: teste Homero lib. Illiados. xx. Et cum y græco: & æ diphthongo an notatur Alexander. Vult fligoq; demi. Viginti: bi/gæ: triginta: frigora: pigæ: migro. Migro mi/gras mi syllabā naturaliter corripit. Marcus Migro Manilius lib. iij. Nascentū acciperent propias signisq; migrarent. Zozimas. Heu quid tentaui: quo: qualis: & vnde migraui.
- ¶ Alexander. Longa fit i super l. Excipitur pylos: Pylene: Ilerda: Lylibæum: lilæa: Miletos: Cylidrus. Pylos cū y græco oppidum est Mel Pylos seniæ: teste Ptolemæo: a Nelo Nestoris patre cōditū: vnde Nestor ipse Pylius dictus est. Sta Pylius lib. thæbaidos. iij. Mittit opes Danaasq; Pylos Neleia turmas. Nondum nora Pylos. Ouidius lib. i. de ponto. Crede mihi pylio Nestore maior ero. Idem li. iij. de sine titulo. Illius attractu Pylius iuuenescere posset. Pylene cum Pylene y græco: vrbs est Aetoliæ: teste Lactantio grāmatico. Statius lib. thæbaidos. iij. Belli fama viros senit scopulosa pylene. Lucan⁹. Alteq; ad moenia rursus Ilerdæ. Horatius in epistolis Aut fugies Vticā: aut vincus mitteris Ilerdā. Vrbs est Hispaniæ: teste Ptolemæo. Lilybæū cū i latino in prima: & y græco in secunda: & æ diphthongo: vrbs est iuxta quā Cephalis Boetiarū fluuius nascit: teste Plinio lib. iij. naturalis histo. Ptolemæus autē duas eodē nomine vrbes ponit: quarum vna est Doridis: alia in Archadia. Statius lib. thæbaidos. vñ. Corycriq; nemus propellentēq; lilæam. Miletos cū i latino & i exili: triū est vrbiū nomē: quarū vna est in Cræta: teste Home. alia in Ionia: teste Plinio: alia in Lesbos. & primā syllabā indifferentem habet. Martialis. Nec Miletos erat vellere digna tuo. Arator. Mensibus hybernis tribus in regione Milet. Cylidrus cū exili & y græco virobiz: genus est serpentis: vt alibi vidimus. Lucan⁹. Chersidrus tractuq; via fuman te Cylidri. Cylindrus autē ab auctoribus eximitur.
- ¶ Alexander. Si præsit sicut debes i breuiare. Excipitur Sylā: Thyle: Tilia. Sylā cū y græco & vnico l mōs est Lucanig: & silua in illo. Virgi. lib. æneidos. xij. Ac velut ingenti Sylā: sum moue Taburno. Thyle cum th aspirato & y græco & vnico l scribit: & si a Tortel. cū i exili & i latino scribi præcipiā. Nomen est duarū insularum: quarum vna est in Oceano alia in Aphrica contra sinū Carthaginis. Virgilius georgicorū. i. Tibi seruiat vltima Thyle. Statius lib. siluarū. ij. Vis super Hesperiae vada caligantia Thylen. Syllius lib. decimosexto. Cæculus aut alter quom dimacat incola Thylen. Sunt tamen qui vertunt y græcum in u: & dicunt Thule. Neq; ab illa regula demit: V sup Thule

Tilia breues. Philotriū etiā producit: genus est vni-
guenti ad depilandū corpus. Tilia cū t exili &
i latino vtrobiq; & vnico l. primā syllabā in-
differentem habet. Serenus. Fraxinia in flāmīs
quē fundit tilia succū. Virgi. geor. ij. Nec tilia
leues: nec torno rasile buxū. Oui. li. meta. viij.
Quoq; min⁹ dubites tilia cōtermina quercus:
Genus est arboris: & herbæ: quæ a græcis φιλ-
λινος dicitur.

Mimas Alexander. I sup m tardāt dissyllaba. Exci-
pitur Mimas. Mimas cū i latino mōs est in mi-
nori Asia. testibus Homero in hymnis: & Pto-
le. de quo Oui. li. meta. ij. Et tandē niuib; Rho-
dope caritura: Mimasq;.

Hymen Alexander. Simul his & hymē sociabis. Hy-
men cū y græco scribit. & primā indifferentē
habet. Hymengus autē primā corripit. Catul.
Hymenæus Hymen o Hymenæ. Ouid. heroidū. Turpia
famofas corpora iungit hymen. Diāus est de-
us nuptiarū: vñ carmē nuptiale. Significat etiā
apud græcos hymen id quæ est apud nos pel-
licula.

Thymus Alexander. Sed Thyma deme. Thymus et
thymū declinari pōt: & cū th aspirato ei y græ-
co scribit. Et primā indifferentē habet. Virgi.
Dumq; thymo pascenē apes: dū rore cicadæ.
Thimum Macer de viribus herbarū. Si desit Thymis p
thymo ponere thimbrū. Præcipiūt medici. Her-
ba est aromaticā apibus dulcissima.

Hymera Alexander. Quæ polysyllaba sunt: nisi simia
curta manebūt. Excipit Hymera fluuius chi-
merinos. Syli. lib. xiiij. Armare suos q̄ mer-
gitur Hymera ponto. Martia. Si daret autum-
nus mihi nomē oporinos esse. Horrida si bru-
mæ fydera chimerinos. Dicit pōt hiemalis: cū
th aspirato: & i latino vtrobiq; scribit.

Simius Simius cum i latino vtrobiq; & simia (teste Sergio in
Donatū) epicena sunt. Nā appellatione simij:
scemina. & noīe simiæ masculus intelligi pōt:
cuius etiā prima syllaba indifferentē est. Iuena.
Cuius supplicio non debuit vna parari simia:
Nec serpens vnus: nec culeus vnus. Marti. Cal-
lidus enixas elidere simius hastas. Stati⁹ circa
finē vltimi librij siluarū. Infantē lingua simiū:

Simia salibusq; proteruū. Simiæ eadē scriptura plu-
ralis tm̄ numeri: insulæ quædā sunt in Carpa-
thico pelago: teste Prole.

Inula Alexander. Longa fit i super n. Excipit Inu-
la. Columel. lib. xi. Capparis & tristes inulæ:
ferulæq; minaces. Genus est herbæ: cū i latino
scribit. Linū apud græcos primā corripit syl.
quā tamē latini pducūt. Theocritus edilio. i.
κελεσνον τωσαυτα γεμινον παντα
λελειπει. Luca. lib. ix. Et rectū lino spargā
per vulgus Osirim. Virgi. geor. i. Vrit em̄ lini

Linus campū seges vrit auenæ. Linus autē propriū

virī nomen li syllabā corripit: vt in littera vi-
dimus.

Tinea Alexander. Tinea: linio: lino demis. Tinea
producit Petrus Riga. Tinea cū t exili & i latī
no primā syllabā habet indifferentē. Petrus ri-
ga i Luca. In terris vbi sunt erugo: tinea: fures
Serenus. Natura interno cū visere tinea serpēs
Macer de virib; herbarū. Lumbricos tali po-
tu: tinea: repellit. Oui. li. meta. xv. Agrestes
tinea: res obseruata colonis. Aufoni⁹. I tinea:
cariemq; pati te charta necesse est. Hora. in epi-
sto. Aut tinea: pascas taciturnus inertes.

Crinis Alexander. Quæ c vel f aut m iungūt: sunt
breuianda. Excipit inclino: acclino: dedino: re-
clino: sinas: crinis: scriniū: mina: minotaurus.
Ouid. lib. metamor. ij. Inclinat rursus & easdē
circinat auras. Sinas oppidū est Phrygiæ: dicē
te Statio siluag. i. Purpura solo cauo Phrygiæ
quā synados antro. Si tamē ex sin & quod est
con componit: sub exceptione nō continetur.

Mina Virgi. lib. ænei. vi. Sacra ferens: nosco crines:
incanæq; menta. Cum c exili & i latino scribit.
Martii. Plena laboretis habetas cū scrinia libris
Hora. in episto. Sole vigil calamū & chartas:
& scrinia posco. Cū c exili & i latino scribitur.

Minotaur Mina cū i latino: genus est pōderis: quod apud
græcos mna vna syllaba effertur. Quo etiam
modo protulit Hieronimus noster: quom ait
in Luca. Domine mna tua decē mnas acqui-
uit. Er paulopost. Domine mna tua fecit qnq;
mnas: inde in hoc significato mina primā p-
ducit syllabā. At minæ pro cōminationibus:

mi syllabā corripit: vt vtrūq; vnico versu Pe-
trus Riga ptulit: quom in libro Machabeorū
dixit. Ex auro clypeū minatū mille minarum
Expertē. Sunt etiā minæ mi correpta syllaba:
muroū eminentiæ: quas pinnas vocāt: teste
Seruio. Virgi. Pendēt opera interrupta ming-
q;. Muroū ingentes. Minotaurus cū i latino

& t exili illius fuit Pasiphaes Minois vxoris
ex tauro media quidē parte hoīs: media par-
tetauri effigē detinēs. Virgi. lib. ænei. vi. Mi-
xū quæ genus prolesq; biformis. Minotau-
rus inest Venerijs monumēta nefandæ. Cin-
namū cū c exili & i latino: & duplicato n apud
pœtas latinos scribit arbuscula est similis ci-
namomo: vel eadez quæ & cinamomum. vt
nōnulli volūt. Martia. Et fluere excusso cina-
ma fusa vitro. Ouidi. fastor. ij. Cinama tū
primū captiuaz thura dedisti. Cinamomum
cū vnico n (primā em̄ corripit syllabā) frute-
sum est in Aethiopia: quod teste Solino: situ
breui nascit ramo: humili & depresso. Neq; a
canna deducit: vt cū Catho. somniavit Vgu.

Cinamomū Dionysius in perihgesi. κλον φουλλας
ρου αικης α ιων κινναμων.

Cinamomū Cū vnico n (primā em̄ corripit syllabā) frute-
sum est in Aethiopia: quod teste Solino: situ
breui nascit ramo: humili & depresso. Neq; a
canna deducit: vt cū Catho. somniavit Vgu.

Cinamomū Dionysius in perihgesi. κλον φουλλας
ρου αικης α ιων κινναμων.

Alex. Antep sit brevis i. Eximī stipendiū:
Typhō: pipo: gryps: gryphis. grypus. Ty/
phis. Rhiphei. scripulū. Stypēdiū cū exili. &
y greco. licz a stylo: teste Varrōe deriuēt. pri/
mā quidē sillabā corripit. tñ sty sillabā p/
ducit. Catull. Indomito nec dira ferēs supen/
dia tauro. Virg. ip diris. Dulci nanqz tūmet
nōdū vitecula bacca. Aut inter varios vene/
ris stipēdia flores Mēbra reclinarit. Tiphēus
Tiphon primā corripit. sed typhō idē q & Thyphoe
us illā pducit. Luca. lib. iij. Condit inarines
æterna mole Typhceus. Idē lib. vj. Antraqz
loctiferi rabiē Typhonis anhelat: fuit Tita/
ni & terræ filius. Ouid. q de Philomela inscri

Stypēdiū

Typhēus

Tiphon

Pipo

Pipio

Gryphes

Grypus

Tiphis

Rhiphei

Riphæ

Rhipes

Scrypus

Scrypulū

Scrypulū

Scrupus

Scrupulus

Liquidus

Liquetius

biē. Accipiter pipat milu⁹hiāsqz lipit. Accipi
trū est verbū: quom voces edūt. Pipio autē
pi sillaba cor. passerū. Ouidius. li. p̄fato. Pē/
lim⁹ ad passer tristia flēdo pipit. Virg. in Bu
co. Iungeni iā gryphes eqs. inde grypus na/
sus gibbus: seu aquilinus. Seneca in medea.
Tiphys in primis domitor. pfundi: pprium
fuit viri nomē: q gubernādæ nauis prim⁹ ad
micula instituit. Et cū exili sequēte i. latino &
y greco in secūdo scribit Riphæi cū aspirati/
one post r & i latino & æ diphth. montes sunt
Scytici. Virg. Geor. iij. Gēs effrena minis Ri/
phæ phæo tundiē euro Riphæ cū i latino & p: re/
ste Seruio sup nonū ænei. Mōtes sunt Archæ/
dię. & apud Virg. prima correpta ē. Ait enī
Qui Rhiphas Betulūqz tenēt atqz arua Celæ/
næ. Rhyphes cū y greco sequēte p populi sūt
Scrypus Achiuoz. Scrypus cū exili & y greco &
Scrypulū scrypulū declinari potest. Sunt tamē qui ver
Scrypulū tētes y grēcū in v scrupulū enunciat Et habet
Scrupus primā indifferentem. Ouid. de medica faciei.
Quinqz parāt marathi scrupula: myrrha no
uē. Martia. Flamirisue togæ scrupula tota de
cem. Macer de viribus herbarum. Quattuor
aut scrupulos mihi significare videt: gen⁹ est
ponderis. Neqz ab eo qui est scrupus: cui⁹ di/
minutiū est scrupulus: descēdit vt cū Catho
Vgutio constanter somniavit.
Alexāder. I q brevis excipit liquidus: & li
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexāder. I sup r longāt dissyllaba. Excipit
Tyros & quiris. Tyros cū exili & y greco: Tyros
Insula fuit: & vrbs eiusdē nominis: quæ nunc
sacra vocat. Propert. Et Tyros ostrinos p̄bet
Cadmea colores. Ovi. meta. v. Fluctibz ambi/
tæ fuerāt Antissa pharolqz: Et Phœnissa Ty/
ros. Quiris cū i latino vtrobiz scribit. Prop.
Lumina sopitos turbant elata quirites. Milites
erāt hastā portātes. Syrax etiā pri. corripit.

Alexander. Quæ polysyllaba sunt breuiant
Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū loctiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrene
Cyrenæ

ceratio ex humorū concursu: & dici pōt latine
 Phthisis tabes seu corruptio. Nā a φθίω: qđ est cor-
 ruptio descēdit. Phthisis autē cū ph & th aspira-
 to: & y græco in prima dumtaxat syllaba dici
 pōt spūcio. Nā a φθύω verbo dorico qđ ē
 spūo deriuat. Et in hoc significato pōt etiā feri
 bi ptylis cū p in principio & t exili: sequente y
 græco: quod a πτωω cōmunis linguæ verbo
 id apud illos significante: qđ apud nos spūo:
 deducit. Sere. Si vero phthisis annosa sedet im-
 proba morbo. Iuue. Et phthisis & vomice pu-
 physis tres & dimidiū crus. Physis cū y græco in pri-
 ma dumtaxat syllā. dici pōt natura. Alexāder
 nequā. Corruptit natura physim cursuq; ro-
 Sifer tato. Sifer cū i latino: gñs est herbæ. Columel.
 lib. xi. Iam sifer: Assirioq; venit quē semine ra-
 dix. Hora. ser. xviij. Peruelit stomachū sifer:
 alec: fercula Coa. Luca. li. i. Hi vada liquerūt
 Isara Isara: qui gurgite ductus. Fluius est Galliē in
 Rhodanū fluens: teste Strabone.
 Alexāder I brevis ante t sit: demis Tityrus:
 Clitorius: Clitūnus: Cliton: Pituita: Scithonia
 Tityrus Bithynia: zyth^o Pythagoras. Tityr^o cū t exili
 vtrobiq; & i latino in prima: & y græco in se-
 cūda syllā. p quodā pastore: lingua Laconū a
 Theocrito ponit & Virgi. qui apud nos: teste
 Probo: hircus transfert. Virgi. in initio bucco-
 licorū. Tityre tu patulæ recubās sub tegmine
 Clitorius fagi. Clitorius cū c & t exilibus: & i latio vtro-
 biq; fons est Archadiæ: qui semel potus: vini
 odiū facit: dicēte Oui. metamor. xv. Clitorio
 quicūq; sitim de fonte leuauit: Vina fugit. Clit-
 Clitūnus tumnus cū c & t exilibus: & i latino: fons est in
 valle Spoleti apud radices montis: cui Treuiū
 oppidū imminet: & fluiū ex se apd Beuanū
 & Spoletū effundit. Hūc Dion historicus pro
 fonte Vmbrię posuit: vt dicat Clitumnus: qđ si
 clitor amnis: hoc est inuitator: vt scribit Tor-
 tel. Quod certe nō placet. Nā si a κλητορ (vt
 idē tradit) descēderet: nō Clitūnus: sed Clitum-
 nus scribi deberet. Quare melius a κλειτορ
 qui est celebris deducit: qđ si celebris amnis Clit-
 umnus vocet. Ex hui^o aqua si bos biberit: &
 cōceperit: nō Toliū grandes tauros: sed penitus
 albos pducit: dicēte Virgi. geor. ij. Hinc alibi
 clitumne greges & maxima tauri Victimæ: sæ-
 petuo pfulsi flumina sacro: Romanos ad tēpla
 deū duxere triumphos. Syll. lib. iij. Et parulis
 Clitūnus in aruis: Candētes gelido pfudit flu-
 mine tauros. Hūc esse in phaiscis Plinius putat
 Cliton Cliton cū c & t exilibus & i latio: fluius est Ar-
 chadiæ: teste Lactan. grāmatico. Sta. li. theba.
 iij. Et rapidus cliton: & qui tibi Pytiæ ladon.
 Pituita Pituita primā pducit: vt sup regulā: est I pre t
 Scithonia brevis: clare probabimus. Scithonia cū i latino
 vtrobiq; & th aspirato: pars est littoralis Ma-

cedonia: in qua mons est Sithon vocat^o. Oui. Sithon
 Tū quoq; Sithonios vlulauit mēsta p agros
 Virgi. in bucco. Scithoniaq; niues hyemis sub
 eamus aquosq; Sithon eadē scriptura: dicta olī
 fuit Thracia: teste Gel. lib. x. noc. atti. Bithynia Bithynia
 cū i latio in prima sequēte th aspirato: & y græ-
 co in secūda syllā. scribit: vt in ipsa dictioe vi-
 dimus: a qua fit Bithynus bithyna bithynum Bithynus
 bi syllā. indifferenter posita. Manilius lib. iij.
 Cappadocū Armeniæq; iugis Bithynia diues
 Vale. Flaccus lib. iij. Dant cererē lætūq; pecus
 nec palmitē bachū: Bithyno phrygioue satū.
 Iuue. sary. vij. Quancq; & Cappadoces faciant
 equitesq; Bithyni. Zythus cū y græco & th al Zythus
 pirato: genus est porionis (vt dicit) ex hordeo
 Columella lib. xi. Et Pelusiaci proritet pocula
 Zythi. Macer de viribus herbæ. Inter eas qđ
 Pythagoras laudauerat herbas. Cū y græco et Pythagoras
 i latio scribit.

Alexander. Demas ambitus & itus. Italus Italus
 ab Italia: primā indifferentē habet. Proper. Ita-
 la p Gragio orgias ferre choros. Marria. Mu-
 tauere meas Italia regna comas. Sta. lib. siluag.
 iij. Socius procul itala rura Linqueret. Hora.
 iij. car. Princeps Aeoliū carmē ad Italos. Vir.
 ænei. ix. Cōiecto sternit iaculo: volat itala cor-
 nus. Idē ænei. vij. Hinc Augustus agēs Italos
 in plia Cæsar. Sta. lib. iij. sil. Apia quaq; Italo
 gemit Almone Cybelle. Hora. ser. vij. At græ-
 cus postq; est Italo pfusus aceto. Aufon^o. Flu-
 minibusq; italis præpollens sulphureus Nar.
 Persi. sary. vi. Mercibus hic italis submutat so-
 le recent.

Alexāder. Demas psitacus & titan. Psittac^o Psittacus
 cū i latino & duplicato t exili: & c nō aspirato
 scribit: primāq; positione pducit: & si Tortel-
 lius cū vnico t scribi præcipiat. Genus est auis
 articulata verba exprimentis. Persius. Quis ex
 pediuit psittaco fusi chære: græcū vocabulū ē
 nectamen a πωτω descendit: vt cū Catholico
 Vgu. somniauit.

Alexāder. M pūnte: vel r aut u: pducere de-
 bes. Excipiū Mitylene: mitra: mitilo: Britannia
 vitru. Mitylene hui^o mitylenes cū i latio in pri-
 ma syl. sequēte t exili: & y græco in secūda: &
 vnico l. Insula est in mari Aegæo: & eiūsdē no-
 minis vrbs in ea: teste Prole. quæ alias Lesbos
 appellata est: Marria. Cū tibi nō Ephesos: nec
 sit Rhodos: aut Mitylene. Hora. in epist. Inco-
 lumi Rhodos: aut Mitylene pulchra: facit q.
 Mitra cū i latino & t exili: barbara dictio est: et Mitra
 format diminutiue Mitella. Vir. i copa. Copa Mitella
 Syrisca caput Graia redimita mitella. Incuru^o
 erat Pileus quo Phrigij & Lydi utebant: teste
 Ser. sup. iij. ænei. Mitra etiā apud Persas pprie
 sol dicit: teste Lactā. grāmatico: quo etiā voca-
 Y

- bulo vsus fuit Stati. quom dixit versu vltimo lib. i. Theba. Indignata sequi torquentem cornua mitra. Ouidi. q. de Philomela inscribitur. Vere calere nouos componit credula cantus. Matutinali tpe. tunc Mitilas. Luscinia cantantis verbum est. Britannia cum i latino utrobique: & t exili: & duplicato n scribitur. a qua fit Britan. na. n. bri syllaba indifferenter posita: & Britanni cus britanica britannicu. Iuue. Quatu delphinis balæna Britannica maior. Virgi. in Bucc. Et penit totos diuisos orbe Britanos. Lucre. lib. vi. Na quid Britanis celi differre putamus Vitruu cum i latino: & t exili scribitur. Virg. lib. aenei. vii. Tenemus Angiræ vitrea te Fucin vnda. Iuue. satyra. ij. Attollens oculos vitreo bibit illa Priapo. Martia. Et fluere excusso cinna mafa vitro. Criticus etiam & Fritillus primam corripunt.
- Mitillo**
- Britannus**
- Britannicus**
- Vitrum**
- Britones**
- Obex**
- Obhicio**
- Obolus**
- Obelus**
- Procuro**
- Focale**
- Alexa. Sed breues vitulu. Britones: ouicq vitellu. Britones cum i latino & t exili Britanice ppi sunt. estq: bri syllaba pducta. Iuue. saty. xv. Qua nec terribit Gimbri: nec Britones vnq.
- Alex. Ante b longa sit o: velut obex obitio q: Obex: ram maf. q fce. generis est. prima syl labā indifferenter habet. Syllus lib. xij. Tu car dine verso. Obnixa torquet obices. Idē lib. iij. Et fidos certat obices accrescere sylua. Vir. li. aeneid. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Obstaculu dicit. Obhicio quatuor sylla baru: prima positione pducit. Nam ex ob & iacio componit: & cum duplicato i scribitur. primo quide consonante secundo vocali: ut sup regula. Re hicio: refert distat: dar re tibi longa. diserui mus. Excipit ab hac regula obolus & obelus Macer de viribz herbaz. Plusq bis binos obolus vetat accipiendu: gen est pderis. Obelus est vnico l veru dicit: a cuius similitudine virgula quæda interpuncta etia veru appellata est. Homerus lib. Iliad. i. μισ πύλλον τάρρα τὰ καὶ σμφοβελοισιν επείρου.
- Alex. O corripimus. Excipit pcuro. pcu ras: focale: phocis. Procuro prima habet indif ferentē. Accius in annalibz. Exercet epulis lacti famulosq: pcurēt. Ouidi. in fastis. Risi & has inquit facito mea tæla pcurēs. Syllus lib. v. Haud secus & stabulis pcuras oia pastor. Vir gil. Qd sup est læti bene gestis corpora rebz. Pro curate viri. Hora. in episto. Hæc ego pcurare & idoneus imperor & nō. Martia. Procurato re vultu qui pferat ipso. Focale a faucibus dictu vbi au diph. in o tā breue q pductu conuersa est. Horat. sermone. xij. Falsciolas cubitale foca lia potus. ut ille. Martia. Si recitaturus dederō tibi forte libellu. Hoc vocale tuas asserat auri culas: genus est leguminis ad fauces. Quintili. Focalia & ligamia aurū sola excusare potest
- valitudo. Luca. lib. v. Massiliaq: fug donatur libera phocis. Ouidi. meta. i. Separat Aonios Phocis Acteis phocis ab aruis: parua est græcoru re gio: teste Liuius. Phoce huius phoces oppidu ē Phoce Boetia: teste Ptolem. Phocæ vrbs est minoris Phocæ Phrygia: ut idē Ptole. ostendit. Phoca marin. Phoca vitulus dicit. Virgi. geor. iij. Sternit se somno diuerso in litore phocæ. Iuue. Eripit somnu Druso: vitulifq: marinis. Phoces Ionu popu li fuerit: teste Herodoto lib. histo. i. Excipiunt etia ab hac regula procuro. pcurre: procedo procido: pculco: procudo: procumbo: q oia Procido prima producit. At fortasse dices: composita Proculco verba hæc sunt: & ideo excipi non debuerunt. Procudo Cur ergo nō sic procuro: de quo dixim. pcio Procumbo procis: proco procas: procello procellis: quæ Procio prima corripit. Intelligas procio: quom po: Proco scere seu perere scat. Na procire p prouocare: Procello pro syl. pducit. Cur deniq excipit procærus. Alexander. Sed retrahat locundus. Cum u tā in prima q in secunda syl. iucundus scribitur Locundus Neq: em ab eo qui est iocus descendit: ut Ildo rus: Vgu Brito: Mamotresius: Catholi. tradi dere. Sed a iuuo iuuas deriuat: teste Gel. in no tibus atticis: ita ut iucundus quasi iuueudus dicatur.
- Alexander. Od productū dissyllaba. Exci pitur Rhodos. Marria. Cum tibi nō Epheseos: Rhodos nec sit Rhodos aut Mytilene. Luca. li. viij. Cla ramq: relinquit sole Rhodu. Insula est Lycie: & eiusdē nois: vrbs in ea: teste Pompo. Mela: li. ij. & cum aspiratione post r annotat. Fuit etia Rhodos filia Neptuni a Ioue dilecta: ut Home rus cecinit.
- Alexander. Polissyllaba curta manebūt. Ex cipit Zodiacus: Dodona. Ausonius. Quotq sup terrā sidera zodiaci: dici pōt animalis. nā a ζωv: qd est aial deriuat. Circulus is est si gnorū: quæ in forma animalū figurant. Vir gi. geor. i. Deficeret silua: & visu Dodona ne garet. Idē lib. aenei. iij. Ingens argentū dodone osq: lebetas. Fuit Epiri oppidu ppinquū ha bens nemus. Demi etia pnt prodeo: prodino: qd idē scat prodigo: produco. Idē sorte dictu rus es de his: qd de supius noiat prodeo: pido & c. Cur ergo excipit proderit.
- Alexander. O sup breuis. Excipit proficio: Proficio profore: profundo: proficisco. Martia. Prose cit potō Mithridates sæpe veneno. Oui. meta. x. Nil tñ emissi pfect acumine ferri. Hora. in episto. Quæ nocuere sequar: fugiā quæ pferre credā: hoc est prodesse vel profutura esse. Sed profundo atq: etia pficiscor primā indifferēte habet. Catul. Has postq: mæsto pfudit pecto re voces. Syl. lib. xi. Impia dementis vulgi: & vix tota profudit Cōsulta. Iuue. saty. vi. Pro
- Phoces
- Procuro
- Procedo
- Procido
- Procumbo
- Procio
- Proco
- Procello
- Locundus
- Rhodos
- Dodona
- Prodeo
- Prodino
- Prodigo
- Produco
- Proficio
- Profore
- Profundo
- Proficiscor

fectura domo Sicula nō Mitior aula. Proper.
Hec quoq; pfecto ludebat iafone Varro. Sta.
lib. Thebaid. xij. Huic ego te cōiunx ad debi-
ta regna pfectū. Virg. lib. æneid. vi. Arcades
his oris genus a Pallāte pfectū. Eodē fortassis
mō dices cōposita hæc sunt. ideo excepta non
fuere. Cur ergo nō sic pfectus: & pfectus: que
primā corripit syl. & pundo: & pficior:
que vt phabim⁹ p syl. correpta habet: nō p/
ductā modo: & que idē auctor ad pbendam
regulā testimoniū verba affert pfor. & pfu-
gus. Cur deniq; hæc excepit: dices. Profugio
dēpra: vel pfero: pfluit ossa: cū tñ pfugio p
syllabā corripit. M. Manilius lib. iij. Quom
Babylonicas submersa pfugit in vnda. Va-
leri. flaccus lib. vij. Cōtingit vix deinde mori:
& sic fata pfugit. Collumella lib. xj. Sed tepi-
dus pfugit chelas & spicula Phœbus. Hora.
in epodo. Nulla sit hæc potior sententia Pho-
ceos. Velut pfugit execrata ciuitas. Lucre. li.
iij. Sin ita sine ris mēbris ablata pfugit. Pro-
sper tñ: p syl. pduxit: quom ait. Vnū profu-
giū tui est deus ipse tui. Offa cū duplicato
f primā positione pducit: dicente Iuue. satyra
vi. Coctæq; filiginis offas. Ofella aut cū vni-
co f scribit. Marti. Parua tibi incurua craticula
ludet ofella. Excipit etiā scropha. Verum quia
(vt quidā volūt) græcū est scropha vocabu-
lū cōtineri pōt sub illa exceptiōe: quom cpreit
longa: scopulus: cophinus: copos extra.

Tmolus ¶ Alexan. L curā facito. Excipito Tmolus:
Moli. Olearos: Olenos: Proluo: Prolongo.
Prolato: Proloqr. Prolabor: Prolatū. Tmol-
lus est i exili sequēte m mōns est in Cilicia. re-
ste Herodoto lib. histo. v. Virg. Georg. i. Mit-
tere nōne vides croceos vt Tmolus odores
Priscia. in perihēge. Et Tmoli colles fluuius
quib; aurifex exiit. Pætolus. Stat. lib. Theb. vij.
Te Tmolus te nisa ferax. Theseaq; Naxos.
Ouid. lib. methamōr. vi. Deseruere sui nym-
phæ vineta Tmoli. vbi spondeus quintū locū
detinet & secūda spondei syl. positione duarū
quæ sequunt cōsonantium t m pducitur: & si
Tortel. Tmoli trium videlicet sillabarū legē-
dum tradiderit. vnde idē Ouidi. lib. metha. x.
ait. Iudice sub Tmolo certamē veit ad impar.
Apud Silliū tamē etiā trium legi sillabarū: nisi
codex est mendosus. Hic & Tmolius a Virg.
appellatus est. quom ait in Geor. Tmoli⁹ as-
surgit. quibus & rex ipse Phaneus. Moly cum
vnico l & y græco scribit. & si a Tortellio cū
t in initio. & i latino i fine. hac videlicet scriptu-
ra Tmoli scribi pceptiatur. Ouidi. lib. metha.
xiiij. Moly vocant superi. nigra radice tenerur
Et Home. in odissea. ρίζη μεν μέλαν ἐσ-
κε γαλακτὶς δὲ εἰκελὸν σφόδρ' ἄνω

λυ εὐμάρκα λευκὸς θεοί. Genus est floris
vel hærbæ: quod apud Græcos facit in genit-
uo molyos. Olearos cū vnico l insula sub Eu-
boea est iuxta Atticā: teste Ptole. Vir. li. ænei.
iij. Olearon niueamq; Paron. Ouidi. meta. vi.
At non Olearos didymēq; Olenos cū vnico l Olenos
vrbs est Aetoliæ: vt ostendit Home. lib. Ilia. ij
Aliā ponit Igin⁹ de astronomia poetica eodē
nomine vrbe in Boetia. Inde fit olenius olenia
olenium. Stat. lib. thæba. iij. Olenos Ionis &
fluctibus hospita portu. Ouidi. lib. fastor. v.
Nascit Oleniæ signū pluuiæ capellæ. Fuit etiā
Olenus Vulcani filius. Eadē forte ratioe dices.
Proluo: Prolongo: Prolato: Proloquor: pro-
labor prolatū: compositas dictiones esse: ideo
exipi nō debere. Cur ergo exemit plixus: nā
sicut a regula O super f: dempsit profero: sic &
ab hac ei⁹ verbi supinū prolatū excipe debuit
Nola etiā Campaniæ vrbs: primā producit.
Vir. geor. ij. Et vicina veseno Nola iugo.
¶ Alexander. Excipe nolo: Pollypus & stola
Pollipus
Apud Græcos cū o micron & vnico l & y græ-
co πολυπον scribit: apud quos prima syl.
corripitur. Phocylides. μοπερ ποφυν πο-
λυου κατὰ χωρ νάμβου. Scribit non
nunq; & apud græcos πολυου: hoc est po-
lyphus: & tunc prima syllā. pducit: vnde Op-
pianus lib. i. ait. πολυου Κολιοί Κίκο
πολυοίαι. At vero latini nostri primam
contra naturā syllā. producentes: metri gratia
vnū l interposuere ita vt Pollypus cū genitio l
primā positione producat. Qui. metamor. iij
Vtq; sub æquoribus deprensus pollypus ho-
stem. Nicolaus vero in Hesiodo græcorū mo-
re primā syl. corripuit: quom ait. Tū polypo
durū est gelidis habitare sub vndis. Hūc tamē
nequaquā hac in parte imitandū dixerim. Nā &
alios nōnullos errores admisit: quos vt puto:
emendasset: si nō inopinata morte præuentus:
obisset. Ait em̄ in Hesiodo. Hic tibi siluestris
ponat caro iuuenæ: quæ nondū enixa est. Et
in eodē. Hærens parietibus federatq; exponit
vrinā. Et in eodē. Ad gelidi loca nigra diuis si-
ne honore recessit. Idē in Home. lib. Ilia. v. Au-
reus ambitu duplici notant in aurū. Et i. xxiij
Quisquis acri cōfidit equo. Idem in. xiiij. Aet-
oliamq; deus veluti veneratur ab omni. Nam
caro ca syllabā corripit. Vrina primā produ-
cit. Dis diuis di syllabā productā habet. Am-
bitus masculini generis quarti ordinis: bi syl-
lam bruiat. Acer: acris: acre primā longam
habet. Aetolia secundā producit: dicente Ovi-
dio lib. iij. de sine titulo. Nec rant Calydu: nec
tota Aetolia tanti. Virgilius lib. 9 æneidos. xi
Atq; hic legato. aetolia ex vrbe remissos. Pol-
lypus ergo cū duplicato l facit in geniuo pol-
Y ij

Iypodis & pollypi. genus est piscis: cōpositū quidē vocabulū ex πολυ: quod multū signi-
ficat: & πους pes. Multos enī hic piscis ha-
bet pedes: vnde a nōnullis octopes appellatur
Et a pollypode pisce etiā in alio significato po-
lypus deriuatur: quare & eadē litteratura scri-
bi debet. Hora. in epodo. Pollypus an grauis:
hirsutus cubet hircus in alis. Idem sermon. iij.
Delectat veluti Balbinū Pollypus agnē. Idem
Pollydamas dici potest de hac dictiōe Pollydamas: quare &
si apud græcos cum vnico l & y græco scribit
Persius tamen contra naturā primā producēs
syllabā: a nobis cū duplicato l ostendit esse scri-
bendum: vt positione produci prima syllaba
possit. Ait enī Persius. Nec mihi Pollydamas:
& Troades Labeonem Præulerint. Propriū
fuit viri nomen. Sed hic pro tragœdia de Po-
lydamante ponitur. Neq; ab eo qd' est amans
deducitur: quasi multū amans Pollydamas di-
catur: vt cum Catholico somniabundus tradit
Vgutio. Sed ex πολυ qd' est multū: & δα/
μαζω domito componitur. Inde fit Pollyda-
teus
Stola
mauteus. Syllius libro. xij. Pollydamanteus iu-
uenis Pedianus in armis. Stola cum t exili: pri-
mam syllabā corripit: Ouidius li. ij. de tristib.
Quas stola contingi: viciaq; sumpta verat. Ti-
bullus. Impediat crines: nec stola longa pedes.
Hora: sermone. ij. Velatūq; stola: mea quēm
conferbuit ira. Idem in eodē. Ad talos stola de-
missa & circūdata palla. Statius lib. siluarū. i.
Hinc eques: hinc iuuenū quæstus: stola mixta
Srolatus
laborat. & a stola fit stolarus. Marialis. Quis
floralia vestit: & stolatū Permittit meretricib;
pudorem.
Momordi
Nomas
Alexander. O sup m lōgā facies. Excipitur
momordi pręteritū a mordē: & Nomas. Lu-
canus li. vi. Exiuit primus chalybem frenosq;
momordit. Syllius lib. v. Erumpit multusq;
Maces: Gramasq; Nomasq;. Nomades popu-
li sunt Aphricæ: alias Numidæ vocati. Bromi-
us etiā homelia. Home. Chromis corripunt.
Alexander. Sed homo demas: stomachum
vel omasum: & comedo: dominus: domus δο-
μος: & δωμα: græca sunt vocabula. Sed
δωμος primā corripit: δωμα aut illā pro-
ducit. Homer. lib. Iliados. i. υμῖν μενθεοί
σοῖε νολὺμπια σοματέ εχοντες. Di-
onysius in perihelē. τοῖς σεκίπυρηναιο
νοροσ καὶ σοματά κελτῶν. Vomica
apud Iuuenalē primā corripit: quā producit
Serenus.
Alexander. Esuper n brevis o. Et subdit. Si
d pel p præcedit longa notatur. Excipitur pro-
nepos proneptis: Donyfa: Donus. Ouidi. lib.
Pronepos
Proneptis
metamor. x. Est neptunus auus: pñepos ego
rogis aquarū. Persius. Iam reliqua ex amicis

pauclis: nulla p neptis. Virg. lib. æneid. iij.
Bacchantēq; iugis Naxon. viridēq; Donyfā. Donyfa
insula est in mari Aegæo: & cū y græco scribi-
tur. Lucre. At quom mēbra donus pñsit fri-
gida feruis. Donus quidā p dominus positū Donus
dicūt. Alij pñiū volūt esse viri nomen.

Alex. Op brevis. Excipiunt hæc verba: p. Propugno
pugno: ppalo: ppono: ppello: ppino: quod Propalo
si dixeris: hæc verba cōposita sunt demi nō de Propono
buerūt. Cur nō sic ppero ppontis. Propertius Propello
quē primā corripunt. Cur nō sic ppino: qd' Propino
quidē verbū primā habet indifferentē. Iuue.
Hiscere tanq; habes tria noīa qñ ppinat. Mar.
Cœnat: propinat: poscit: negat: innuit: vna est
Næuia. Est aut ppinare ad poculum inuitare
vel poculū porrigere: seu etiam (vt quidā vo-
lunt) aliquid aliud desculentū. Excipiunt etiam
Dropax & Plophis vrbs.

Alex. Sed opinio poppysma demis. Pop. Poppysma
popsma cū o (qd' apud Græcos correptū est:
nisi duplex consonans sequat) & duplicato p
& y scribit: & si a Tortellio cū vnico p & i la-
tino scribi præcipiāt. Ideoq; primā positioe p
ducit. Sunt aut Poppysmata pprie: teste Cy-
rillo græcorū vocabulorū interprete ea vocis
blandimēta. quæ fiunt equis indomitis cum
tractatiōe manū. vnde & quæ manibus sit
palpatio interpretari potest: vt est apud Iuue.
Præbebit vati crebrū poppysma rogati: hoc
est crebrum manū tractatiōe. cū quadā vo-
cis adulariōe. Nā a ποπυζω: quod est sibilo:
vel adulari descendit. Theocritus edyllio. v.
ακεῖ τρικὰ λαμασ σὺ λωρπωσες Σε-
ρεχοντι: quare & p eo sibilo vel sono poni-
tur: qui ex cōfricatione in coitu fieri consuevit
dicente Martiale. Quis redire potest fatui pop-
pysmata cūni. Quom sonat hic cui nō mentur
la mēsq; cadit. Sopitus primā producit. semi-
sopitus aut: so. sil. cor. ga aliter metro stare nō
potest. Virg. lib. æneid. i. Hūc ego sopitū som-
no sup alta Cythera. Ouidi. de amore purpu-
reo iacuit semisopita toro. Idē in lib. Heroidū
Thefea pressuras semisopita manus.

Alex. O sup r brevis. Excipiūt Corycus. Co-
rytus: Noris: Norici: Orithus: Dorion: Sora
Soraete: Orion: morā p moueram: Orithia.
Corycus cū cexili vtrobq; & y græco. vrbs Corycus
fuit Cilicię: & portus. & mons optimū crocū
ferens. Corycus. Item eadē litteratura. aliq; est
collis apud Delphos. testib; Herodoto & Ho-
mero in hymnis. Prole. autē scribit Corycon
montē esse. & eiusdē noīs vrbe in Creta. & a Corydus
Corico fit Coricius. a. um. Mar. Quod de Co-
rycio quæ venitura croco. Virg. georgi. iij.
Nāq; sub Oedaliæ memini me turribus altis.
Qua niger humectat flauentia culta Galesus.

Corytus Corycium vidisse senem. Corytus cū c: & tex libus: & y græco: græcū est vocabulū: quod apud illos cum y initio: γωρὺ τος scribitur Neq; ab eo: quod est corium: deducitur: vt cū Cathol. somniauit Vgu. Virgil. lib. æneid. x. Corytiq; leues humeris: & loetifer arcus h̄ est sagittarū foruli. Nonius autem coryton leue missile interpretatus est in sagittarum modū.

Noris Noris vrbs est: & noricum Macedonię regio cū i latino scribit. Virgi. georgi. iij. Tum sciat aeræ alpis: & Norica si quis. Castella in tur mulis. Orithus cū i latino: & th aspirato vrbs est Epiri: teste Seruio: quā Herodotus lib. hist. v. inter Macedoniā & Epirum: esse dixit. Virgi. lib. æneid. x. Inclusum buxo: aut ori thia terebintho. Dorion cum i launo oppidū est Messenię: teste Strā. Home. lib. iliados. ij. καὶ Δωριόερα τε μουσὶ ἀντομειν βαμυρίν τορῶρι καπυσὶ ἀνκοισίησ Stati. lib. thæbai. iij. Getico: quos flebile vari.

Dorion Dorion. luue. Optima Soræ. Aut Fabrateriæ Sora domus. Syllius lib. viij. Ducebat simul exci ros: Soræq; iuuentus. Addita fulgebat tælis. Oppidum fuit agri. Volsci: quod teste Liuo lib. x. ab vrbe condita: postea Samnites posse derūt: quod Ptole. dicit esse Latinorum mediterraneū. aliud eiusdem nominis scribit idē Ptolemęus esse in Arabia: deserta iuxta Mesopotamiā. Soræ populi quidā sunt Mauritanie Cæsariensis: vt idem Ptole. ostendit. Sora Æt cū Æ exilibus mons est Apulię: teste Acron: vel in phaliscis: vt scribit Porphyrio: quē Seruius super lib. xi. ænei. hirpinorum esse testatur. qui & masc. gñe Soractes declinari possunt: teste Probo: quin & hic Sorax dicit: teste Porphyrione sup lib. i. carmi. Horatij. Serui? Soractes mons est Hirpinorū: in flamina collocatus. Virgi. lib. æneid. xi. Sūme deū sancti custos Soractis Appollo. Idem lib. æneid. viij. Hi Soractis habēt arces. Syll. lib. viij. & sacū Phæbo Soracte frequentār. Orion cū i latino primā indifferētē habet Ouid. in fastis. Obstitit Orion Lagona nitentib; astris. Valer. Flaccus. i. Non meus Orion aut sæuus pleiade taurus. Proper. Non hæc pleiades faciunt: nec a quoq; Orion. Hora. in epodo. Dum pecori lupus: & nautis infestus. Orion. Virgili. lib. æneid. i. Quom subito assurgēs fluat nimbo sus Orion. Hunc dixit Heliodus prima Theogonia: fuisse Neptuni filium: ex Euryale Minois filia. Pindarus aut aliā illius genesim descripsit: dicens in hunc modum. Hyrieus quidam fuit senex: qui cum insula Chio vel: vt refert Strabo apud Thæbas parui cultor esset agelli: & Iouē forte: ac mercuriū hospitio excepisset: perijt ab his: vt sibi aliquid liberorum

nasceretur. Dicebat em̄ se olim coniugē habuisse: ac illi promississe: non recepturum aliam: optaret tamen filium in heredem. Et vt hoc facilius impetrare posset: bouem eis immolauit atq; ad vescendum apposuit. Iuppiter vero & Mercurius post epulas ab eo corium de boue detractum poposcerunt: atq; in illud: quod fecerant vrinæ indulsere. Et referente Ouidi. qui huius opinionē sequitur. lib. v. fastorū. Tunc super iniecta texere madentia terra. lamq; decē menses: & puer ortus erat Tunc Hyrieusq; sit genitus: vocat Vriona: ab οὐρὸς scilicet quę est vrina. Perdidit antiquū littera prima sonū. Nam apud antiquos Vrion dicebatur. Hic a nōnullis Aorion appellatur: eo q; ferat ensem **Aorion** Nā ορ græce. latine ensis transferitur. Vnde Lucanus lib. i. ait. Ensisferi nimū fulget latus Orionis. Catullus. Proximus Hydrochoi fulguret Aorion. Hydrochous aquarius interpretatur. Strabo autē lib. x. ab Oreo Eubœę ciuitate: in qua Orion educatus fertur nomen accepisse affirmat. Oreus vero ab eo qui est ορὸς mōs denominatur. Hic deinde maxime excrescens venator magnus euasit: quē sibi comitem Delia fecit. Et vridē in fastis ait Ouid. Ille deæ custos: ille satelles erat. Itaq; venandi artificio elatus: ausus est dicere nullum gigni posse animal: quod non ipse superaret Ob qd volentibus dñs emisit terra paruum animal: scorpion scilicet: a quo superatus occubuit: dicente Lucano lib. ix. Ille minax nodis: & recto verberare sæuus: scilicet scorpium. Teste tulit cælo viti decus Orionis. Et dixit. teste cælo: quia & orion: & scorpium ille ad cælum tracti fuere Tentauit hic etiam Dianam vitare: teste Callimacho: an quod illū ab ea sagittis confixum dixit. Quod & Hora. tetigit. iij. carminū: quō ait. Tentator Orion Dianæ Virginea domū sagitta. Syllius lib. xi. Sidacinaq; bella remorunt. Virgi. ænei. iij. Baucalus Hyrcanæq; ad morunt vbera tigres. Nam sicut excepit norā ita & moram demere debuit. Virgi. ænei. xij. Quos ipsa dedit decus Orithyia. Cū i latio in secunda & th aspirato: & y græco sequente i latino scribit. Puella fuit pulcherrima: quā Boreas rapuit: teste Eusebio.

Posui Alexander. O sup s longa. Eximitur posui: præteritum a pono ponis: Cosæ: prosymna: Osiris: Cosira. Virgi. lib. æneidos. v. Sed sinē imposuit pugnæ. Idem ænei. x. Quicq; vrberem liquere Cosas: quis tæla sagittæ. Vrbs est Tu scæ: teste Seruio. Statius libro thæbaidos. iij. Hinc armat arisā viros. hinc celsa Prosymna. Ciuitas est Argiuorū: teste Lactantio grāmatico. Si tamen dictio est composita ex πρὸς: quod est ad: & οὐρὸς: quod est canicū vel

Aorion

Remorunt

Orithyia

Posui

Cosæ

Prosymna

Y iij

laus non continetur sub hac regula: quia prof
syllaba prima in s terminatur: non in o: vt prę
supponit regula. Osiris huius osiris vel osiri/
dis: cū i latino vtrobique: fuit Iouis filius ex Ni
obe filia Phoronei: et illum Aegyptiū fuisse
longo processu referat Diodorus lib. histo. i.
Lucanus lib. ix. Et cētum lino spargam p vul
gus Osirim. Horatius in episto. Licet illi plu
rima manet Lachryma: per sanctū dicat iura
tus Osirim. Tibullus. Primus aratra manu
sollerti fecit Osiris. Iuuenalis satyra. vi. Scilicet
& tenui popano correptus Osiris. Vbi Tor
tellius legit pepono pro penope: sed fallitur.
Nam popanum genus est placentæ tenuis: vt

Cosira apud Græcos testis est Suidas. Cosira insula
est Aphricæ: & eiusdem nominis vrbs in ea: te
ste Ptolemæo. Plinius tamen lib. iij. naturalis
historiæ: dicit esse insulam in mari Siculo. Et
primā syllabam indifferentē habet. Ouidius
libro fastorū. iij. Fertilis est Melite sterili vicina
Cosiræ. Syllius libro. xiiij. Et bellare Thabas
docilis: Cosiræq; parua.

Proseucha Alexander. Rosa demitur atq; proseucha:
Et dosis & prosa. Proseucha cum ch aspirato:
non continetur sub hac regula: quia prima syl
laba in s terminatur: vt de consimili diximus
dictione Profymea. Nam προσευχή dicit
apud Græcos oratio quæ ad deum funditur:
dicta quasi προσεχί: quia attentione opus sit
ωποσεχο em idem est quod attendo: inten
do vel adhibeo. A Iuuenale tamē videtur pro
eo loco poni: vbi precibus & obsecrationibus
aliqui a transeuntibus mendicabant: quom ait

Prosa satyra. iij. In qua te quero Proseucha. Prosa
apud Aufoniū primam producit syllabā. Ait
em. Prosa Asię in causis numeros imitata cho
rorū. Gualfredus in arte poetica. Legibus ara
tur metrum: sed prosa vagat̃.

Alexander. O super t breuis est. Excipit lo
tos & notesco. Lotos huius loti: & lotis huius

Lotos lotis declinari potest. Neq; cū e in prima syl
laba: hoc est letos scribit: vt vocabulorū cor
ruptor scribi præcepit Vgutio. Sed neq; a λή
θη quæ est obliuio: quod cum th aspirato scri
bitur: cū t exili letos descendit: vt Vgutio som
niauit. Propriū fuit nymphæ nomen: in arbo
rem sui nominis conuersæ: teste Ouidio. Mar
ti. Nec plus lotos aquas: littora myrtus amat.
Ouidius libro metamor. x. Annicolęq; simul
salices: & aquatica lotos. Sapho ad Phaonem
Quem supra ramos expandit aquatica lotos.
Virgilius georgicorū. ij. Nec salici lotocq; nec
Idęis cyparissis. Dicitur (teste Seruio) faba Sy
riaca. Est autē arbor hæc tibij aptissima: qua
re a Propertio & Syllio pro tibia vsurparur.
Lotos item genus est hærbe. Vnde Plinius li

bro. xxij. naturalis historiæ ait. Qui arborem
tantū Lotum putant: Homero auctore: argui
possunt. Is em inter hærbas subnascentes: deo
rum voluptati lotum primam nominauit: &
masculino protulit genere: dicens οδυσσεα. iij.
ευρεος ωενιμεσ λωτος πολυς.

Hæc a nōnullis trifolium transfertur. Proper.
Nec minus hæc nostri notescet fama sepulchri
Lucanus libro. v. Cum varijs proiecta locis
a Cæsare possim. Vel fugiente rapi notescent
littora clari Nominis exilio. Idem lib. x. Hoc
opus: & sacras populis notescere gētes. Sic &
notifico primam syllabā producit. Ouidius
libro primo de ponto. Atq; modum pœnæ
notificare mæx.

Alexander. Sed demis dos dotis: potoz co
tis: Quotidie. Quotidie: teste Quinti. dictū est
quasi qota die. Et quia quotus primā corripit
syllabam: vt est apud Martialem. Scis quora
de Lybico littore pupis eat: quotidie. yō illā
producit: placuit auctoribus vnum t interpo
nere: vt prima positione geminati t produci
possit. Victorinus autē cum cin initio cotidie
scribi præcipit: hac (vt puto) ex causa: quia apd
antiquos q littera non erat in vsu. Vnde Nigi
dum Figulum comperimus: quantū ex Papy
riano haberi potest: nunq in suis cōmentarijs
k nec q fuisse visum.

Alexander. Producens etiā si præsit conso
na bina. Excipitur Crotalū & Croton. Crota
lum cum c & t exilibus: instrumentū est (vt in
terpretatur Tortellius) musicum: quo uteban
tur Aegyptij in solennitatibus deorū. Quod
etiā (vt ait) a quibsdā græcis p plausiro po
nit. Ar yō Domitius in Martiale: dicit crotala
esse grandiores margaritas ex cōchis: quæ ad
debantur auribus mulierū: vt sonitu delecta
rent. Virgilius in Copa. Copa Syrica caput
Graia redimita mitella. Crispum sub crotalo
docta mouere latus. Idem in Priapea. Cimba
la cum crotalis pruriginis arma Priapo. Syl
lius lib. xi. Patefacit amicas Alra Croton por
tas. Ouidius libro. xv. metamorphose. Nec
inhospita tecta Crotonis. Vrbs est in sinu Ta
rentino: teste Ptolemæo. & cum c & t exilibus
scribitur.

Alexander. Sed breuiare protos: & ab illo
sumpta solemus: Atq; proteruus. Itē Proton:
πρωτον cum ω mega in prima syllaba: se
quente t exili apud Græcos scribit: apud quos
prima producit. Quod etiā obseruauit Mar
tialis dicens. Et faba fabrorū prototomiq; ru
des. Prototomi primi apellant caules qui suc
ciduntur. Vnde Columella lib. xi. ait. Sed iam
Prototomos tempus decidere caules. Iuuenā.
satyra. iij. Protogenes aliquis: vñ diphilus: aut
Protogenes

erimantus: hoc est aliquis primi generis. Homerus in initio batrachomyomachiae. ἀρχο μένος πρωτόν μουρον χορον ἐξέλικτο.

Prouoco **Prouoluo** **Proueho** Alexander. O super u breuius. Excipitur prouoco: prouoluo & Proueho. Nam sicut eximit prouincia: prouidus: prouentus: ita haec tria demere debuit. Lucanus. Nec placet incertum: qui prouocat equora delphin. Virgilius libro aeneidos. iij. Prouehor & fando surgentes demoror austros.

Subula Alexander. Ante b fit breuis u. Excipitur subula & iubiliū. Martialis. Quodq; tibi tribuit subula: sicca capit. Instrumentū est cerdonum Subuccula autē primā corripit syllabam. Horatius epistola prima. O cur rīderes: si forte subuccula pexae. Genus est vestimenti: teste Nonio. Varro de vita patrum. Posteaq; binas tunicas habere coeperunt: instituerunt vocare subucculam & indusium. Subuccula item genus est libi: teste Festo. Subulo lingua tusca tibicen vocatur: ut idem scribit Festus. Syllius libro. xiiij. Et laetus scopulis audiuit iubila cyclops. Iubilare proprie (ut scribit Festus) est rustica voce clamare: hoc est confuso clamore: qualis in castris fieri consuevit. Lubrico etiā (ut opinor) priusam producit. Prudentius. Lubricat incertus dubia sub imagine visus. Iuuenalis. Qui lacedaemonio pituitate lubricat orbem.

Lubrico Alexander. Excipias tuber: rubigo. Tuber neutri generis primā producit syllabā: masculini autē corripit. Iuuenalis. Fumat aper: post hunc raduntur tubera. Genus est fungorum: vel (ut Plinius scribit) Tubera vndiq; terra circūdata: nulliq; fibris nixa: aut saltem capillamentis: nec vtiq; exuberante: in quo gignunt loco aut rimam ingerente: neq; ipsa terrae cohaerent: cortice etiā includuntur: ut plane: nec terram esse possumus dicere: neq; aliud q; terrae callum. Martialis in apophoretis. Nō tibi de Lybicis tuberes: & apirina ramis. Genus ē pomorū. Et in vtroq; significato cum t exili scribitur. Rubigo ferri vitium est & segetum: ac etiā (ut dixit Seruius scdm Varronē) vitium obscenae libidinis: quod vlcus vocatur. Et primā syllabam indifferentē habet. Hora. in sermonibus. Iuppiter ut pereat: positum rubigine ferrum. Virgilius georgicorū. i. Exesa inuenies scabra rubigine pila. Pruden. in psycomachia. Condere vagina gladium: ne tecta rubigo. Martialis. Vteris ore aliter: nimiaq; rubine captus: Allatras nomē: quod tibi cūq; datum est.

Rubigo Alexander. Ante c longa fit u: ceu duco. Duco ducis tertiae coniugationis: primā quidem

(ut recte hic auctor tradit) producit syllabam Sed primae coniugationis duco ducas: du syllabam corripit. Virgilius libro aeneidos. vi. Educat syluis regem: regumq; parentē. Idem lib. aeneidos. vi. Quattuor hic iuuenes: totidē quos educat Vpheus. Mucro etiā primā naturaliter corripit.

Cucurio Alexander. Et si praeponas n c aut r breuius. Excipitur cucurio & cucubo. Ovidius in libro qui de Philomela inscribitur. Cucurire solet gallus: gallina gracillat. Gallorū verbū est: quom voces edunt. Ovidius libro praefato Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Noctuae voci accommodatū est verbū.

Contundo Alexander. Ante d longa fit u: excipit Tuder vel Tuderum: oppidum Italiae. Syllius libro. iij. Et gradiuicula celso de colle Tuderem. Contundo contundis tertiae coniugationis: ex con & tundo: facit in praeterito comudit syllaba indifferenter posita. Horatius epistolarum libro secundo. Speratum meritis duram qui cōdudit hydram. Ennius in annalib. viretq; valentes Cōdudit crudelis hyems. Qd etiam Priscianus ipse annotauit.

Cudo Alexander. Demes rudentes: Et cudo. Cudo cudis primā syllabam producit. Virgilius in georgicis. Excudunt caeras: & mella tenacia fingunt. Et facit in praeterito cudi: & cudi.

Dulichium Alexander. V g produce. Rugio rugis (ut mea fert opinio) primā producit syllabā: sed in Ouidio de Philomela primā syllabam corripit: ubi sic habet. Tigres indomitae rancant: rugiuntq; leones. Verū (ut & alibi diximus) Ouidij versus: nō est Philomela. Buglossa etiā producit: & iuglans.

Culus Alexander. V super l breuius. Excipitur dulichium: Culus: Culeus: Pulex. Dulichium cū vnico l & i latino vtrobiq; & ch aspirato scribitur. Insula est in Maliaco mari: a quo fit Dulichius: Dulichia: Dulichium. Virgilius libro aeneidos tertio. Dulichiūq; Samosq; & Neriotos ardua saxis. Idem in Sileno. Dulichias vexasse rates. Culus cum vnico l scribitur: notū est quid significat. Martialis. Cui prestas cultū quem Labiene pilas: Virgilius in Priapea. Vt culum rugam non habuisse putes. Culeus (ut in ipsa dictione vidimus) cum vnico l scribitur. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit vna parari Simia: nec serpens vnus: nec culcus vnus. Pulex primam syllabam indifferentem habet. Ovidius in libro qui de pulice inscribitur: Si tamen codex non mentitur auctorem. Parua pulex: & amara lues: inimica puellis. Macer de viribz hēr. Nō metuet pulices istoq; fugant odore. Martialis. Defendit manus hęc scapulas

Y iij

- mordēte molesto Pulice: vel si quid pulice for-
didius.
- Rumex** *Alexander.* Longa sit u super m. Excipitur
rumex. Virgilius in moreto. Fecundusq; ru-
mex: maluae violaeq; virebant. Genus est her-
bae: ac etiā genus teli: ut scribit Festus: ut est
apud Luciliū. Tum spara: tum rumices por-
tant tragula porto.
- Cumae** *Alexander.* Si praesit n aut c vel t: debes bre-
uiare. Excipit Cumae pluralis numeri. Horat.
in episto. Non mihi Cumas est iter: aut Baias.
Iuue. Laudo tamē vacuis: q; sedem figere Cu-
mis Destinet. vrbs est Campaniae: teste Plinio.
- Cume** quae & cume huius cumes more graeco declina-
ri potest. Sta. lib. siluarū. v. Collis & Aufonij pri-
dem laris hospita Cume.
- Cuniculus** *Alexander.* V super n longa. Excipit Cuniculus
Martia. in apophoretis. Gaudet in effossis ha-
bitare cuniculus antris. Aial est lepori similis.
- Iuppiter** *Alexander.* V p corripit: sed Iuppiter excipi-
atur. Iuppiter cū duplicato p scribit: dictus q̄si
iuuans pater. Virgi. Pauci quos æquus ama-
uit Iuppiter. Nā quia iuuo uas primā corripit
syllabā: ideo vnum p interpositum est.
- Pupugi** *Alexander.* N praesit uel t aut p producere
debes. Excipit pupugi & scrupulū. Pupugi p-
teritū est a pungo: Alexandro ipso dicte. Pun-
go facit pupugi. Nicolaus in Home. lib. Iliæ. v
Aurea molliculā pupudit mala fibula dextrā.
- Scrupulum** Scrupulus & scrupulū declinari potest: primāq;
indifferentē habet: ut vidim⁹ super regulā. An-
tep longa fit i.
- Spurius** *Alexander.* V producat super r. Excipitur
Spurius: Cures: Curetes. Aufonius. Quicq; no-
tas Spurijs versib; apposuit. Spurius proprie-
is dicit qui incerto patre natus est. Nā a σῦρῆ
p̄iv: quod est seminare descendit: quia scilicet
nihil aliud de patre q̄ semen affert. Neq; ab eo
qui est spurcus deducit: ut cū Catholico Vgu.
somniauit. Cures cū c exili: populi fuerūt Sabi-
norū. Persius. Diues arat Curibus quantū nō
miluus oberrat. Virgi. æneid. ix. Tatiosq; seni
- Curetes** Curibusue seueris. Curetes cū c & t exilib;: po-
puli fuerunt Cretae: qui vna & Corybantes in
sanctē Iouē aluere. Sed cū t̄pis successu religio-
nē pphanarent: ab ipso Ioue imbris delecti
sunt. Quorū templa cū deinde Iuppiter vacua
& sine honore cōspiceret: ex fungis pluvia na-
tis: illos restituit. dicte Oui. lib. metamor. iij.
Largoq; fatus Curetas ab imbri: vbi prima
producit: quae apud Lucanū correpta est. Sūt
& alij eodē noīe populi Aetolis cōuicini: qui
teste Home. Iliæ. ix. cū ipsis Aetolis bellum
gessere. Alios dixit Lucan. feroces populos in
Dalmatia. Quos alit Adriaco tellus circūflua
ponto. Et primā (ut diximus) syllā. corripuit:
- quom ait. Illic bellaci cōfusus gēte Cūretū. De
Cretensibus intellexit Lucre. li. ij. dicēs. Dictae
os referunt Curetes.
- Alexander.* Longa sit u super f. Excipit Frusino
no huius Frusinonis: quod quidē oppidū est
Italię: iuxta quod Colas fluuius decurrit: teste
Strabone. Syllius lib. xij. Duris qua rupibus
haerent: Bellator Frusino. Iuena. saty. iij. Aut
frabateriae domus: aut Frusino paretur.
- Alexander.* Vt producat syllaba. Et subdit:
Quae pollisyllaba sunt cū prole sua breuiant.
Excipit Buteo. Oui. de Phylomela. Atq; palu-
diferis buteo bibit aquis. Genus est auis. Stru-
thius etiā primā producit. Nam apud grecos
cum oū diphthon. scribit.
- Alexander.* A breuis in medijs datur ante b
Excipitur Atabulus ventus. Horatius sermo.
quinto. Incipit ex illo montes Apulia notos
Ostētare mihi: quos torret Atabulus: & quos
- Alexander.* Ante c sit breuis a. Excipit me-
racus: sarracum: iracundus: pastinaca: portu-
laca: cochlaca: Bænacus. Persi. Anticyras me-
rior forbere meracas. Propert. Ah pereat q;
cumq; meracas repperit vuas. Hora. in episto-
lis. Expulit elleboro morbū bilemque meraco.
Dulce significat siue purgatoriū. Sarracum cū
duplicato r. genus est vehiculi. Iuue. satyra. v.
Frigida circūagunt pigri sarraca bootae. Sar-
raca nomē est duarum vrbiū: teste Ptolem.
quarū vna est in Media: alia in felici Arabia.
- Alexander.* Sarraca
Martialis. Non iracundis fecit grauis vngu-
bus vxor. Horatius in epistolis. Inuidus: ira-
cundus: iners: vinofus: amator. Macer de viri-
bus haerbarū. Et pastinacae virtus in semine tā
- Alexander.* Iracundus
tum. Radix est & genus piscis: qui alijs nomi-
nibus turtur & trigon vocatur. Macer de viri-
bus haerbarū. Andraginis graeco: quae portu-
laca latine dicitur. Genus est haerbae. Cochlaca
cum c exili in prima & vltima: & ch aspirato
in media syllaba scribitur: quam & producit.
Exemplum tamen (fateor) metricum non inue-
ni. Sunt autē cochlaca (ut scribit Festus) lapi-
des ex flumine rotundi ad similitudinē cochle-
arum. Bænacus (ut alibi diximus) cū cō diph-
thongo: & K apud grecos scribitur. Virgili. georgicorū. ij. Fluctibus ac fremitu assurgens Bænacus
Bænace marino. Lacus est Venetiæ. Rosaceus
etiam Coriaceus: Violaceus: Maluaceus: Be-
racius: Pistacium: Mustacium: ci syllabā pro-
ducunt. Palladius. Quin & amygdaleos sube-
unt pistacia ramos. Iuuenalis satyra. vi. Cau-
sa nec est quare cœnam: & mustacia perdas.
Pittacium autē cum i latino & duplicato t. gre-
cum quidem vocabulum: tā syllabā corripit:
sicut Pittacus: ut est apud Iuuenalē. Vel Pitta-
con emit.

- Similax** Alexāder. Dematur oppaca: cloaca. Quod dat ulum iunges: obliquos addere debes. Exci-
pitur similaxis: Syphaxis: Pharnaxis. Similax huius similaxis cū i latino vtrobiq: græcū est vocabulum. Callicamus. $\sigma\mu\lambda\lambda\alpha\kappa\alpha\ \phi\theta\epsilon\iota\ \rho\omicron\upsilon\ \tau\alpha\ \xi\omega\alpha$. Arbor est quā Latini taxū ap- pellāt: teste Sextio. Alij dicūt esse genus hederg densis geniculatæ caulibus spinosis fruticosæ ramis: folio ceu hedera paruo: quā Plinius li. xvi. natura. histo. dixit: omnibus sacris & co- ronis esse insautā: quoniā sit lugubris: virgi- ne eius nominis: propter amorē iuuenis Cro- ci mutata in hunc fruticem: dicente Ouidi. lib. metamor. iij. Et Crocon i paruos versum cū
Syphax similace flores: vbi pes sextus proceleumaticus est. Syphax nomē barbarū: apud græcos cū y græco scribit: quos imitari opere præciū est. Fuit Numidarū rex: teste Liuiο lib. iij. de secū do bello punico. Et pha syllabā in obliquis in differentē habet. Proper. Hannibalis spolia & victi monumenta Syphaxis. Oui. lib. fasto. vi. Postera lux melior: superat Masanilla Sypha- cem. Claudianus. Compulsum durū Sypha- cemq: tractūq: metellæ. Pharnax huius Phar- naxis: quæq: modū & Syphax huius Syphaxis: tam producta q̄ correpta in obliquis pha syl- laba enūciandū dixerim. Proprium fuit viri nomen: de quo Lucanus lib. ij. meminit dicēs. Tigranemq: meū: nec Pharnaxis arma relin-
Candax quas. Simili mō Candax (vt mea fert opinio) da syllabā in obliquis corripit: ea insula est: q̄ alias Creta dicit. Syrax enā: Dropax: Athax: Atrax: secundā syllabā in obliquis corripit. Serenus. aut. syracē torres: aut duri vulturis alam. Vide vbi syrax. Martia. Psilortho faciē lauas & dropace caluā. Sere. Necnō apposito curantur dropace membra. Genus vnguēti.
Athax Athax fluuius est: prope Narbonam fluens.
Atrax Atrax fluuius est Aetoliæ: & vrbs macedonie Statius. i. thæba. Atracia ruber arte labor.
Dictamus Alexāder. M subeunte brevis erit a. Exci- pit dictamū. Virg. lib. ænei. xij. Dictamū geni- trix Cretæa carpit ab Ida. Sta. lib. siluarū. i. Di- ctami florentis opem quopq: anguis abundat. Seren. Reliquias partus dictami detrahāt hær- ba. Genus est herbæ medicinalis. Et cū i latino & i exilibz scribit: declinatq: Dictamus & di-
Dictamum ctamū. Dictamū item eadē litteratura: vrbs ē septentrionalis in Creta: teste Ptole.
Alexāder. A super n brevis: vt dibanus: tñ excipis illa: Quæ declinabit tibi tertia: sicut ina- nis. Vocali iuncta producti: Demit Sicanus et
Sicanus Cyane. Sicanus a Sicania cū i latino: & e exili: ca syllabā indifferentē habet. Vir. ænei. iij. Si- cano prætenta sinu iacet insula contra. Sylius li. xiiij. Sydera Eliseis aderat gēs Sicana votis.

Idē lib. xvi. Vtq: bibant Tirium bis quino se- ua p annos. Sicana nūc tellus: nunc littora be- ra cruorē. Oui. de ibide. Plurima qua flāmas Sicanus Aetna vomit. Cyane cum cexili & y Cyane græco: nymp̄ha fuit Sicula: Proserpinæ focia: cōuersa in fontē sui noīs. Alia eodē noīe fuit Mæandri fluuij filia. Et mediā syl. indifferentē habet. Oui. li. ij. de ponto. Quaq: suis Cyane miset Anapus aquis. Idē lib. meta. ix. Cogni- ta Cyane præstanti corpore nymp̄ha.

Alexāder. Sit aranea iuncta balano. Balan⁹ Balanus la syl. corripit. Hora. iij. carmi. Nec præssa tuis Balanus capillis. Martia. in apophoretis. Hoc ex vnguēto constat: & ex balano. Inde fit adie- ctive balanatus. Persi. Tū cū maxillis balana- rū gausape pectus. Gen⁹ est glandis. Acrō autē dixit hærba esse vnguētariā: & ab Horati. p vnguēto myrabolano positā. Balanus item vrbs est Epiri.

Alexāder. A sup p brevis. Excipit Mesap⁹: Anapus: Serapis. Virg. ænei. vij. At Mesapus equū domitor: Neptunia proles. Propriū fuit viri nomē: a quo Mesapia: hoc est Apulia: Ita- liæ regio: cognominata est: vt scribit Festus. Oui. lib. ij. de pōto. Quaq: suis Cyane miset Anapus aquis. Fluui⁹ est Sicilia. Serapis hui⁹ Serapis serapis vel serapidis: cū p. & cū ph Seraphis a nonnullis scribit. & ra syllā. indifferentē habet. Marti. Vincebāt: nec quē turba Serapin amāt Idem. Isæum Serapin: Ninus venerat Osirim: fuit cognomen Osiridis: qui primo Apis: teste Augusti. lib. xvij. de ciuitate dei: cap. v. dictus est: deinde Serapis p immutationē litterarum: cuius rationē Var. reddidit: in hęc verba dicēs Quia em̄ (inquit) arca in qua mortuus ponit̄ (quod omnes iam sarcophagū vocāt) græce σωποσ dictur: & ibi sepultū Apidē venera- ri cōeperūt: prius q̄ eius templū esset extructū velut Soror sapis: vel Sorapis primo: deinde vna littera (vt fieri solet) cōmutata: Serapis di- ctus est: σωποσ proprie græce is est qui apd nos acruus: siue cumulus dicit̄.

A brevis ante q: sit tanaquil tibi testis. Iuue. Ante tamē de te Tanaquil tua quando sororē Nomen est vxoris dictum. Hanc regulā Alex- ander omisit.

Alexāder. A super r brevis est. Excipitur ti- ara. Iuuen. Phrygia vestitur bucca tiara. Phry- gius pileus est: & cū t exili & i latino scribit: vt in ipsa dictione vidimus.

Alexāder. Quidā denariū breuiat: nō pri- mitiales: Immo etiā primiales (vt tuo ni fra- ter vtor vocabulo) na sillabā corripit ac etiā producūt. Martialis. Denarijs tamē hanc non amo Basse tribus. Idem. Hanc volo quā redi- mit: totā denarius alter.

- Baccar** ¶ Alexander. Obliquos producit. Excipit bac-
car huius baccaris: & Lucar auis. Virg. in bu-
co. Baccare fronte Cingite: ne vati noceat ma-
la lingua futuro. Genus est hærba: & cū gemi-
no exili scribitur.
- Lapathes** ¶ Alexander. A t corripis a. Et excipiendo sub-
dit. Quæ sunt in es sociabis: sicut Achates. De-
mitur Lapares: Eurybates: Ichnobates: Pelates:
Schoenobates: Antiphates. Lapathes cū
th aspirato. hærba est ex qua cybus quidā cōfi-
citur lapathes cognominatur. cuius mediā syl-
labā Serenus corripuit: Alexāder vero nequā
producta ponit. Ait enī Serenus. Sæpe cheli-
doniā cū succo lapathis addes. Alexander ne-
quā. Lapathes cybus est: & olus cōponit eun-
dem. Eurybates cū y græco & t exili: fuit (teste
Home. lib. Iliados. ij.) vir Itacus: quē Vlyxes
præconē semp habebat ad manū. Oui. heroi.
Nam simul Euribates: me Talthybiusq; vo-
carūt. Oui. meta. ij. Gnosius Ichnobates: Spar-
tana gente Melampus. Dicit potest p vestigia
ferarū incedens. Nā iXvo vestigiū βάρτα
ambulās interpretat: & cū ch aspirato scribit
Oui. meta. v. air. Demere tentabat leui quoq;
robore postes: Cynnphæus Pelates. Proprius
- Schoenobates** fuit viri nomē. Schoenobates cū ch aspirato et
æ diphthong. & t exili: dicitur funambulus. Iu-
uena. saty. ij. Augur: schoenobates: medicus:
magus omnia nouit. Antiphates cū t exili vro
biq;: & i latino: propriū fuit viri nomen. Syl-
lib. xij. Post durū Antiphatae sceptrū & Cy-
clopea regna. Possit tamē his quattuor dicti-
onibus Euribates: Antiphates: Ichnobates: au-
tor excusari. Nā cū compositæ dictiones sint
sub illa possunt regula cōprehendi: quæ inci-
dit. At brēuis.
- Anas** ¶ Alexāder. Iungis nomen in as obliquis: sic
probat abbas. Excipit anas huius anatis. Rufus
Festus in Arato. Latipedēq; antē cernes exce-
dere ponto. Martialis. Et anatis habes vropy-
gium macre. Macer de viribus herbarū. Anse-
ris aut anatis: mixta pinguedine tūri. Auis est
nota.
- Bathauia** ¶ Alexāder. Longa fit a sup u. Bathauia cum
th aspirato: a βαυ: quod apud nos altū dicit
descēdit. Prouincia est Germaniæ: a qua fit Ba-
thauus: Bathaua: Bathauū: tha syl. indifferen-
ter posita. Lucan. lib. i. Vangiones Bathauiq;
truces quos ære recuruo: Stridentes acuerē iu-
bæ. Iuue. satyra. viij. Hic petit Eufratū iuuenis
domitiq; Bathauī. Martialis. Et mutat latias spu-
ma Bathaua comas: hoc est sapo. Germanicus
Hæc aut prouincia alio nomine nunc Baueria
appellat. Pataviū cū t exili apud Virg. ita syl.
corripit quom ait lib. ænei. i. Hic tamē ille vr-
bem Pataviū: sedesq; locauit: pro pataviū. Vrbis
- est Italiæ: Titi Liuij patria. Aliā eodē nomine
ponit Prole. urbē in Bithynia Asiæ.
- ¶ Alexāder. Antē b longa fit e. Excipit mulie-
bris: mulcebris: Fœnebris: cū æ diph. a phœ-
nōre: phunebris: scarabræ: terebra: palpebra: Fœnebris
celeber: illecebræ: tenebræ: latebra: vertebrum Phunebris
cerebrū: salebræ. Horati. in epistolis. Ita truces
inimicitias & phunebre bellū: hoc est cæditi:
siue mortale: a φοφο: quod cedes vel mors
interpretat. Funus enī exequiæ a funalib tra-
ctū est. Virg. geor. i. Saxa ciet: scatebrisq; aren-
tia temperat arua. Tibullus. Gentis Aquitanæ
celeber Messala triumphis. Hora. in arte poet
ca. Illecebris erat: & grata nouitate morandus
Idem. iij. car. Infernis neq; enī tenebris Diana
pudicū Liberat Hipolitū. Virg. ænei. viij. De-
fendi tenebris & dono noctis opacæ. Luca. li. Tenebra
vi. Assuetumq; diu tenebris. Oui. meta. ij. Et
multis latebra oportuna fuistis. Virgilius lib. Latebra
ænei. x. Cōcinit in latebras: nec Turnus segni-
or instat. Hora. lib. ij. sermō. Sic vacuū celebri
populo Phæaca putauit. Idē lib. i. epistolarū.
Qui queritur salebras & acerbū frigus & im-
bres. Martialis. Sed quæ per salebras: atq; saxa Salebræ
cadunt.
- ¶ Alexander. Ante d produces e. Excipit Te-
nedos: Meedo: Axedra: Synedra: Cathedra. Tenedos
Tenedos cū t exili: fuit insula i cōspectu Troie
dicta: teste Seruio a quodā: cui Tenes nomen
fuit: dicente etiā Cicerone in Vetrinis: Tenem
ipsum eius ex nomie Tenedos nominat. Hæc
& Trebula cognominata est: teste Seruio. Nec Trebula
nō & mutusce: vt est apud Virgiliū lib. ænei.
vij. Oliuiferæq; mutusce. Idē lib. ænei. ij. Est in
mutusce cōspectu Tenedos notissima fama: Oui. lib.
metamor. i. Et claros & Tenedos parareaq; re-
gia seruit. Luca. lib. vi. Cum tibi sacro Mace Macedo
do seruetur in antro. Arator tamē ce syllabā
produxit: quom dixit in actibus apostolicis.
Vir quippe Macedo in fornibus hæc visus ait.
Nam & græci nōnunq; ē in x mutare consue-
uerunt. Vnde Geminus ait in epigramatibus.
εργαμα κροτονισος εγχεσι κεκλι-
μενα. Sic & Ouidius protulit xij. metamor.
dicens. Qui dylpeo: gladioq; Macedoniaq; sa-
rissa. Macedones populi sunt in Europa: teste
Diodoro: qui & Macetæ vocantur: dicente in
Achilleide Papinio. Quo Macetæ sua tela ci-
tent: quo turbine cæstū. Exhedra ab εχ & επ
δρα quæ est sella composita: Sic synhedra ex
συν & εδρα. Cathedra ex κατ & εδρα.
Martialis. Illic æra sonant: ac circū pulpita no-
stra: Et steriles Cathedras: basia sola crepant.
Qd si dixeris has tres dictiones: quia compo-
siti sunt: sub hac regula nō cōprehēdi: fatchor
quidē: sed ab illa saltē eximi debuerūt q̄ incipit

Ante d pro trahis eſi ſint diſſyllaba.

Liquefacio **Liqueſio** **repeſacio** **tepeſio**: pateſa
cio pateſio: ſyllabā ipſam ante ſitterā indiffe-
rentē habēt. Oui. mera. vii. Tura liqueſciunt
indutaq; cornib; aurū. Hor. ſer. xii. In matris
iugulo ferrū repeſecit acutū. Catul. Alta repeſa
ciet: p̄mixta flumina cæde. Proper. Nec ſtente
doming pateſiāt nocte fenestre. Veneticus etiā
ne ſyl. p̄ducit. Luca. li. vi. Polluto cātū dirisq;
venetica ſuccis. Oui. heroidū. Barbara narra-
viſſe venetica tecū.

Obelus **Sepelio** **Cybele** **Cybeles**
Alexander. E ſup l dabimus longā. Excipit
obelus: ſepelio: Cybele: Semele: Thymele: Piſ-
celis. Home. lib. Iliā. i. $\mu\sigma\tau\upsilon\lambda\lambda\omicron\nu\tau\alpha\rho\alpha$
 $\tau\alpha\lambda\lambda\alpha\kappa\alpha\iota\alpha\mu\phi\iota\omicron\beta\epsilon\lambda\omicron\iota\sigma\iota\nu\epsilon\pi\epsilon\iota\rho\nu$
dicit veru. Perſi. ſaty. iiii. Iā pridē hūc ſepeliu-
reſas: p̄ge tacebo. Ouid. heroi. Et ſepeli lacry-
mis p̄ſula fidelib; oſſa. Cybele hui⁹ Cybeles:

& Cybeles hui⁹ Cybelis vel Cybele declinari
pōt. Quæ dictio ap̄d gr̄cos cū cexili & y gr̄-
co & vnico ſcribit: apud quos media ſyl. cor-
ripitur. Teſte em̄ Ser. ſup lib. x. ænei. hæc Cy-
beles dictio anapeſtus eſt: qui trib; cōſtat ſylla-
bis: duab; breuib;: vltima lōga. Eſt igit̄ Cybe-
le mōs in Phrygia: teſte Ser. ſup lib. iij. ænei. a
q̄ (vt ait) Cybele ſaturni vxor cognominata ē
Feſtus aut̄ ſcribit Cybelē a nōnullis iō appella-
tā: quia ageret hoīes in furorē: quod gr̄ci $\kappa\upsilon$
 $\beta\iota\sigma\tau\omega$ dicūt. Sacerdotū em̄ Cybeles p̄priū
eſt: caput rotare: dicēte Iuue. Crinēq; rotāt vlu-
lante Priapo. Alij a Cybelo ſacerdote quodā
ſacrorū illi⁹ primo inuētore Cybelē ipſam co-
gnominatā dicunt. Hæc em̄ primū Ops dicta
fuit: teſte Laſtā. Firmiō: poſtea Cybele: Bere-
cynthia: Rhea: Bona dea. Noſtri igit̄ poete
gr̄corū more. be ſyl. corripuere. Vir. ænei. iij.
Hinc mater cultrix Cybeles Corybātiaq; æra
Idē ænei. xi. Forte ſacer Cybeli. Vale. Flaccus.

Letaq; iā Cybele. ſœdeq; p̄ oppida tæde. Mar-
tial. Hinc viduæ Cybeles illinc ſacraria veſtæ.
Idē. Et Cybeles piſto ſtat Corybātē Tholus.
Iuue. Et Cæceris iacet. & Cybeles aulæa relin-
quas. Idē ſati. ij. Hinc turpis Cybeles & fracta
voce loquēdi Libertas. Claudia. de raptu Pro-
ſerpinae li. i. Turrigerāq; petit Cybelē ſinuofa
draconū Membra regens. Oui. faſto. iiii. Inter
(ait) viridē Cybelē altaſq; Celænas: Amnis it
infana noīe Gallus aqua. Idē in eodē. Dindy-
mon & Cybelē & Amcenā fontib; Idā. Non
nunq; tamē poete noſtri metri gratia: penulti-
mā producētes: vnū l interpoſuere: ita vt hæc
Cybelle dictio pes ſit bacchius: tribus quidem
ſyllabis conſtans: vna breui: reliquis duabus
longis. Claudianus de raptu Proſerpinae lib. i.

Adytis auulſa Cybelles: Exilit & pronas intē-
dit ad oſcula turres. Idem lib. iij. Proſilit & talē
cōpellat voce Cybellē. Columel. li. xi. Extimu-
lat vatē p̄ Dindyma caſtra Cybelles. Proper.
Vertice turrigero iuxta dea magna Cybelle
Idē. Dindymus & ſacra fabricata inuenta Cy-
belle. Idē. Vel tu quæ tardo mouiſti fune Cy-
bellem. Luca. lib. i. Et lotā paruo reuocant Al-
mone Cybellē. Sylli. lib. ix. Amphitrioniades
pariter venerāda Cybelle. Idē. viij. Tepidoq;
ſouent Almone Cybellem. Sta. lib. ſiluarū. iij.
Apia quaq; italo genitus Almone Cybellem
Cybale cū y gr̄co: & a in media ſylla. nomē Cybale
mulieris a Virgi. ponit: quom ait in moreto.
Interdū clamat Cybale: hæc erat vnica cuſtos
Cymbalū cū y gr̄co: instrumentū eſt muſicū
quod in ſacris Cybeles haberi cōſueuerat cum
tympano: dicēte Oui. lib. faſto. iiii. Cymbala
pro galeis: p̄ ſcutis tympana pulſant. Proper.
Narrabis Semele: quo ſit formoſa: p̄priū fuit
mulieris nomen. Iuue. Diues & a trepido Ty-
mele ſuppoſta latino. Propriū fuit nomē mu-
lieris. & cū th aspirato & y gr̄co ſcribit. Ho-
rat. in epiſto. Nota refert meretricis acuminat:
ſepe catellā. Sæpe perſelidē. Gen⁹ eſt ornamētū
ex $\pi\epsilon\pi\iota$ circū: & $\sigma\kappa\epsilon\lambda\omicron\sigma$ crus vel brachiū:
compoſitū vocabulū. Melius tamē excipi de-
buiſſet ab illa reglā: E ſup l longā faciūt diſſyl-
labā. Cū i latino & cexili ſcribit.

Alexander. E ſuper m longa: vehemens ere-
muſq; detracta. Eremita ſcēmi. generis abſq;
aſpiratione initij: gr̄cū eſt vocabulum: quod
apud illos cum κ in media ſyllaba ſcribit: hæc
videlicet ſcriptura $\epsilon\rho\mu\omicron\sigma$: quæ quidē ſylla-
ba producta eſt. Vnde Dionyſius in perihege
ſi ait. $\omicron\upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\iota\tau\iota\pi\omicron\chi\omicron\iota\sigma\iota\nu\epsilon\rho\mu\iota\sigma\iota\mu$
 $\sigma\upsilon\chi\alpha\upsilon\kappa\tau\alpha$. Quare errauit Maſcus: quom
dixit in Antoniade. Expediam primamq; ere-
mum: primosq; reſeſſus. Sed (vt puto) Pru-
dentium imitatus eſt: ſimili deceptum erroret:
quom in pſychomachia ait. Excidit ergo ani-
mis eremi ſuis. Claudicat etiā verſiculus ille:
qui in hymno ad laudem ſancti Ioannis Bapti-
ſtæ decantatur his verbis. Onimis ſcelix meri-
tiq; ceſſi. Neſciens labem niuei pudoris. Præ-
potens martyr eremiq; cultor. Maxime vatū.
Neq; ab hæreo: vel remoueo eremus deducit:
vt Brito voluit & Mamotrecius: & cū Catho-
lico ſomniauit Vgutio.

Alexander. Lōga ſit e ſuper n. Excipit Por-
ſena: olenos & Clymene. Martialis. Hanc ſpe-
tare manū Porſena nō potuit. Syllius lib. viij
Cernitur eſſugiens ardentem Porſena dextrā.
At vero Virgilius (vt dixit Seruius) metri gra-
tia geminauit n: quom æneid. viij. ait. Necnō
Tarquiniū eiectū Porſenna iubebat Accipere.

Cybale

Cymbalū

Semele

Tymele

Perſelis

Eremita

Porſena

Porſenna

Rex fuit Romanorū. Sta. li. thæba. iij. Olenos Ionij & fluētib' hospita portu. De hac vrbe alibi diximus. Oui. Cætera p socias Clymenē q; Aethramq; loquamur: propriū fuit mulieris nomen Helenæ comitis. Et cum c exili & y græco scribitur.

Asepus ¶ Alexander. Ante p rara fit e: moneo tñ hanc breuiare. Excipit Asepus. Hac em litteratura scribit ab Homero: Dionysio: Prole. Priscia. & si Tortel. cū æ diphthō. & a in media syll. hac videlicet scriptura Asepus scribi p̄cipiat. Fuit Troiani fluuij nomē: teste Home. li. Ili. xij. de quo Prisci. in perihegesi. Atq; malos le mures: qd' pellit munus Alepi. Iosepus etiam mediā producit: vt vidimus in errorib' Petri Rigæ. Sic etiā Asclepius p̄priū viri: secūda p ducit. Nā apud græcos est Ἀσκληπίου. Ma cer. Nō modicū sanas Asclepius asserit illas.

Diequinti ¶ Ante qd' fit breuis e: diequinti sit tibi testis. vt lib. ix. tradit tibi Aulus Gel. Hāc regulā Alexander omisit.

¶ Alexander. R subeunte breuis datur e. Excipitur trieteris: machæra: abdera. arcæra: Neæra: Cythera: Cithæro. Trieteris cū t exili vtro biq; & i latino in viraq; syl. dici pōt trienniū Vnde trieterica sacra. Sta. thæba. iij. Ludus et atra sacra recolet trieteris Opheltē. Syl. lib. iij. Edonis: vt Pangæa sup trieteride motu. Vir. ænei. iij. Thyas vbi audito stimulat trieterica baccho. Erāt trieterica Bacchi sacra: quæ ideo sic dicta sunt: teste Ser. qui triennialia: hoc ē tertio quoq; anno sumptuosiora quotidianis orgijs agebant: dicēte Oui. metamor. ix. Vtq; tuo moto proles Semeleia thyrsō: Ismaricæ celebrant repetita triennia bacchæ. Machæra cū ch aspigato & æ diphthōn. scribit: vt in ipa dictione vidimus. Iuue. sati. vii. Ostendat ames nomē: victumq; machæra. Ennius. Succincti corda machæris. i. gladijs: hoc est crudelibus cogitationib'. Oui. d' ibide. Aut te deuoueat cer

Machæra ris Abdera diebus. Vrbs fuit Thraciæ: quam Diomedis soror cōdidit: & a se cognominauit testib' Solino & Pompo. Mela. Abdira vrbs est Aphricæ: inter Bragadā & Tritonē fluuij.

Abdera os: teste Prole. Abdara locus est Iberici maris: Arcæra vt idē Prole. oñdit. Arcæra cū c exili: & æ diph.

Abdira thon. plaustrū est vndiq; rectū. Neæra cum æ diph. mater fuit Phaetusa & lampetæ. Virgi. in bucco. Ipse Neæra Dū fouet. Tybul. Lygdamus hic situs est dolor hinc: & causa Neæra

Cythera Cythera cū c exili & y græco & thaspirato: Infula est: teste Prole. Pelopōneso adiacēs: & eiusdem nois vrbs i ea: pluralis tñ nu. Dionysius & Strabo infulā esse dixerūt contra Cretā: alij Cypri ciuitatē esse voluerūt. Virgi. ænei. x. Est paphos: Idaliūq; mihi sunt alta Cythera. Idē

ænei. i. Hūc ego sopitū somno sup alta Cythera. Cithæron cū c exili & i latino & thaspirato Cythæron & æ diph. vnū est ex iugis Parthi montis Boetiae. Sta. thæba. i. Inde plagā qua molle sedēs in plana Cithæron. Oui. meta. iij. Vadit vbi Festus faciēda ad sacra Cithæron. Trieris etiā Trieris apud græcos mediā pducit: sic & poderis. Nā apud illos cū x i media syl. scribunt. Quod si aliter apud poetas compit: auctoritatis est: nō rationis. Nauis est trieris cū i latino vtrobiq; Poderia quā triremē vocant. Poderis vestis est talaris: quā camisiā sacerdotale appellant.

¶ Alexander. Tamē excipias rus in p̄prijs sicut Gualterus. Eximī Pierus: Craterus & Valerius. Vir. lib. x. Quē tamē haud expertus Pierus rursus virtutis auitæ. Propriū ē viri nomē. Oui. meta. v. Pierus has genuit Pellæis diues in aruis. Pater fuit nouē picarū: quas nouē musæ canendo vicerūt: & cū i latino scribit. Horat. ser. xij. Non est cardiacus: craterū dixisse putato. Persi. Et quid opus Cratero magnos p̄mittere Craterus re montes. Propriū fuit viri nomē: & cū c & t exilibus scribitur.

¶ Alexander. Et deriuatū qd' rus determinat aut rum. Ex hoc austerus pducit. Excipit bucerus: & querquerus & posterus. Bucerus em a boue format. Querquerus aut a Κόκκος. Querqueri qd' græci dicunt: auctore Pompeio. Oui. meta. mor. vi. Lanigerosq; greges armenta q; buccera pavit. Lucr. Querquera consequit capitis q; dolores. Idē. Iactans me vt febris querqra: hoc est frigida. Vir. ænei. iij. Postera Phœbea lustrabat lampade terras. Alter: prosper: asper ex ter sub regula cōtineri pnt. Inferus & super ab illa exceptione: & deriuatū ab auctore eximuntur.

¶ Alexander. Corripis obliquos alios. Excipitur Byzeri: Ctemester: character: brachioni ster: alter: phyferer: foter: flater: clyster: luter: q cū x apud græcos in secūda obliquorū syllaba scribunt: quæ quidē littera (vt alibi dicimus) aut in æ diphthōn. aut in e pduciū: a nostris mutari consuevit. Sic & prester. Luca. lib. ix. Percussit prester illi rubor igneus ora: serpentis genus est. Byzeres cū y græco: populi quidā sunt Byzeres qui a nōnullis y græco in u (vt fieri solet) mutati: Buzeres appellant. Priscia. in perihegesi. Buzeres primi: quod iuxta terra Bechiri. Valerius Flaccus li. v. Buzeresq; vagi. Ctemester cū t exilibus scribit. Sunt Ctemesteres nerui: a quib' testiculi pendēt. Character cū ch aspiato in initio: & t exilibus in vltima syl. inter pretari pōt signū: figura: stylus dicendi. Brachio nister cū ch aspiato & i latino vtrobiq; & t exister scribit: & dici pōt armilla. Marui. in apophoretis. Quid perētur fultio: fortes valere lacerti. Alter

Massa erat plumbea qua salientes utebantur.
Physeter Physeter cū y græco gen^o est piscis marini ad-
 mirabili magnitudie. Et a φυσω: quod est
 spiro vel sufflo: descēdit. Rufus Festus in Ara-
 to. Delphinos virides: & physeteras anhelos.
Soter Soter cū t exili: ppriti fuit viri nomen. Et dici
Stater potest saluator. Stater cū t exili vtrobiq; tam
 apud græcos: q̄ latinos scribit: & si cū ch aspi-
 rato in secūda syll. scribi a Tortel. præcipiat.
 Neq; a sto stas descendit: vī cū Catholi. som-
 niavit Vgu. sed nec a σωμιζω: qd̄ est truti-
 no: deducit: vt tradit Tortel. ipse: quia tūc cū
 th aspirato in secūda syl. scriberet: quod neq̄
 a grecis nec latinis obseruat. Deriuat aut stater
 ab ιδωμι: quod est pōdero: xī cōuerso: quē
 admodū & ab ιδωμι: qd̄ est sto: fit ιδωμι-
 statio: x̄ pari mō in α mutato. A cui^o quidem
 actō græco στατηρα: nostri hæc statera
 hui^o statere formauerūt. Stat. lib. iij. silua. Sed
Clyster certa velut æquus in statera. Clyster cū c & t
 exilib: & y græco aluū repugnare consuevit:
 cuius. quidē in obliquis secūda syl. præter na-
 turā corripuit Macer: quom ait lib. de virib;
 herba. Appositis digitis: aut intus Clystere fu-
Luter sus. Et a λυζω: qd̄ est lauo deriuat. Luter
 genus est valis: quod apud græcos λουτήρ
 scribitur.
Mulier Alexā. Produc mulierē syl. cor. in obliq;
 vt apud Theren. legitur.
 Alex. E sup s breuis. Excipiūt inde hoc Car-
 chesium: Galefus: Halesus: Marpesus: Lyrne-
 sus: Milefius: Magnesia: Dæcelis: Synteris
Carchesium Synæcelis: quē cū vnico s scribit. Carchesiū
 cū c exili in initio: & ch aspirato in secūda syll.
 genus est poculi pcerū: & circa mediā partem
 cōpressum anasū mediocriter anis a summo
 ad infimū peringentib: vt scripsit Macrob. in
 saturn. Dictū est aut carchesium (vt putat Ascle-
 piades) a nauali re. Nā summā naualis veli p-
 tem carchesium noīabant. Virgi. Cape Mæon i
 carchesia bacchi. Sta. in Achilleide. Aequor &
 in celsa libāt carchesia puppe. Ouid. lib. metha-
 mor. vij. Tūc sup inuergens repidi carchesia
 lactis. Virgi. georgicor. v. Qua niger hume-
Galefus stat flauētia culta Galefus. Sta. lib. silua. iij. Et
 lacedæmonij pecuaria culta Galefi. scz flouij
 ppe Tarentū. Quare aut dixit. Lacedæmonij
 vide vbi Oebalia: de qua dixim^o sup regulam
 Añ b sit breuis e flui^o est Calabria: teste Li-
 uio lib. iij. de scdō bello punico. Columella
Halesus lib. xi. Et quē siccani flores legistis Halesi. Mar-
 pesus (teste Seruio sup lib. vi. ænei). Mons est
Marpesus & insula Paro: a quo fit Marpesius Marpesia
Marpesius Marpesiū. Virgi. Quam si dura silex: aut fiet
Lyrnesus Marpesia cautes. Lyrnesus cū y græco fuit (te-
 ste Herodoto lib. hist. v) Phrygiæ vrbs a qua

fit Lyrnesius lyrnesia lyrnesiū. Virg. lib. gneid. Lyrnesium
 xij. Lyrnesi dom^o alta: solo laurēte sepulchrū.
 Idē lib. æneid. x. Haud partē exiguam montis
 Lyrnesius Agmō: idest phyx: vt expōit Serui-
 us. Lyrnesius autē cū y græco & duplicato s Lyrnesius
 vrbs fuit Thessaliæ: teste Home. li. iliados. ij.
 Miletos cū i latino: triū est vrbū nomē: vt vi-
 dimus sup regulā. Longa fit i sup l. Et a mile-
 to fit Milefius. a. um. Ouidi. lib. ij. tristitiū. Iun^o Milefius
 xit Aristides Milefia carmina secū. Virgi. ge-
 orgi. iij. Milefia vellerā nymphæ. Carphāt.
 Magnesia regio est Thessaliæ annexa: teste Plī Magnesia
 nio lib. iij. natur. histo. cui^o ppli magnesi^o vo-
 crati sunt: q & Magnetes: dicēte Luc. li. vi. Et
 magnetes eqs. Et Minyæ cognita remis. Ma-
 gnesia itē duarū est vrbū nomen: teste Prole.
 quaz vna est in Caria: alia in Lybia Mæonia
 Est etiā pmonitiū Pelasgitōz in Macedonia
 vt idē dicit Prole. Dæcelis cū i latino & æ di-
 phihon. dici pōt gubernatio: dispositio: dispē-
 satio: iurisdicō: siue administratio. Neq; ex de:
 & cæsis cōpositū vocabulū est: q̄ decisio dica-
 tur vt cū cathol. somniabū^o tradit Vgu. Sed
 δισκεω: qd̄ est gubernō descendit. Synter-
Synteris relis cū y græco & t exili dici pōt attentio: seu
 pseruatio. Nā ασωτηρεω: quod est conser-
 uo deriuat. Ea est ps animæ: quē vitis aduer-
 situr: & sese semp immaculatā cupit a pōtō ser-
 uare. Theorefis cū th aspirato dici pōt tripla
 tio. Synæcelis cū y græco: & æ diph: dici pōt
 cohabitatio. Pleurelis re syll. apud Macrū p-
 ducit: quom ait lib. de virib; herba. Costarū
Pleurelis quā pleuresim vocāt attica lingua. Dicit late-
 rū dolor: quē tñ græce πλευρις vocat.
 Alex. T subeūte dat e longa. Excipiūt vene-
 tus: Macetæ: Pyretrū: Pheretrum: Pharetra: Tri-
 quetra: Panaret^o: Epithetō: Antitheron: Thay-
 getus: Lapet^o: Vietus: Chrysedetū. Chryfode-
 tum: Venetia puincia est in Italia. teste Prole.
Venetia Erne syl. pducit: quia aliter metro stare nō po-
 test: nisi p ppeleumaticum. Vñ Franciscus pe-
 trarcha in epla ad Zenobiū Florentinum. ait.
 Atq; Adriæ imperitas alterq; Venetię mūd^o.
Venetig Venetię plu. rantū nu. oppidū est Venetiæ no-
 bilissimū in mari sitū: inde fit venetus. a. um:
Venetus ne syll. correpta. Proper. Quātū Hypanis Ve-
 neto dissidet Eridano. Marti. Rhēna Venero
 nec refecare luto. Sta. in Achilleide. Quo Ma-
 cerē sua tæla citet quo turbine cēstū. Popli sūt:
Macetē qui alias Macedones appellant. Pyretrū cū y
Macedones græco: & t exili genus est herbe. Macer de viri-
Pyretrum bus herba. Est pyretrū calidū: siccū quoq; q̄r-
 tus in istis. Est gradus. Virgi. lib. gneid. xi. Sed
 venit in mediū: pheretrum Palanre reposito. Pro
Pheretrum cubuit sup. Grētū est vocabulū: test b; Seruio
 & Var. de lingua latina: & capulus irāffertur:
 Z

- quo scilicet mortui efferunt. Pheretru ite lect⁹ erat in quo residentes captiui perinde ac mortui in capitolio agebant. Syll⁹. Ante Syphax pheretru residens captiua premebat Lumina. Pharetra Virg. lib. xeni. viij. Ille mihi insignē pharetrā Lyciasq; sagittas. Luca. Cura fuit lectis pharetras implere sagittis. Sagittarū cōditoriū siue repositoriū ē. Triquetra est t exili vtrobiq; & i latino: insula est quæ alias Sicilia seu Sicania vocat: de qua Hora. Quid militibus pmissa Triquetra. Inde fit Triquetrus. tra. trū. Syll⁹ lib. v. Hic Aetnaa cohors: Triquetris quā mi serat oris. Panaretus cū t exili: potest dici omniū virtutum cōtinens. Νά τ α υ totum signifi cati & α π ε ρ τ η virtus interpretat. Hiero. in p logo sup parabolas Salomonis. Fertur & pa naretos Iesu filij Syrac liber. Hinc Martia. ait. Arguto madidus pollice panaretus. Epithetō cū i latino sequēte th aspirato & t exili in vlti ma syllaba: dici potest impositū seu oppositū vel adiectiū. Syntheton cum y græco: & th aspirato in secūda: & t exili in vltima syllaba: dicitur compositū. Cacofyn theton cū t exili in vltima: dicitur compositū. Antitheton cū t exili in secūda & vltima: & i la tino: & th aspirato in tertia syllaba: dici potest contrapositū. Et omnia the syllabā corripit. Persi. Librat in antithetis doctas posuisse fige ras. Agonothea cū th aspirato in penultima: & t exili in vltima: dici potest certaminis dispo sitor. hoc est munerarius. At si dixeris: cōposi tæ hæc dictiones sunt: sub hac regula contineri nō possunt: fatebor quidem: sed ab illa regula eximi debueret. Ante lōga fit e. Taygetus cū t exili vtrobiq; & y græco: mons est in Pelopō neso: teste Prole. Luca. lib. iij. Gelidiq; inculca iuuentus Taygeti. Taygete eadē scriptura: si lia fuit Agenoris: quo etiā noīe vna phiadum appellata est. Rufus Festus in Arato. Electra Altiōeq; Celēno Taygeteq; Oui. lib. fasto. iij. Naian & Electrā Taygeteq; Ioui. Iapetus cū i latino in initio & t exili: fuit (Hesio. i The ogonia) Titani filius ex Asia cōiuge. Oui. me tamor. i. Quā satis Iapeto mixtā fluuiatibus vndis. Vir. geor. i. Ceuq; Iapetūq; creat: sūti q; Typhoea. Vietus a vico vies: interpretat a Festo languidus sine vi: hoc est naturalit pri uatus viribus. Et mediā syl. indifferentē habet Lucre. lib. iij. Nec supra caput eiūsdē cecidisse vietū Vestē sentimus. Horati. in epodo. Quis sudor vietus: & q̄ malus vndiq; mēbris Cre scit odor. Marti. Si ridere potes miseri chrisen Chrysedeti deta Cinæ. Chrysendeti cū ch aspirato: & y Chryfode græco: dici pōt in auro ligatū. Chryfodetum y o auro ligatum. Alexander. Obliquos breues. Noīa ppria in es terminata: quæ in etis mūtūt genitiū: pe nultimā producit in obliquis. Virg. xeni. v. Creber vtraq; manu pulsat versatq; Dareta. Dares Hora. ser. x. Arguta meretrice potes Dauoq; Chremeta. Cū ch aspirato & t exili scribit. lu ue. fary. iij. Nec mite Thaleis Ingeniū. Cū th aspirato & vnico scribit. Sta. lib. theba. ix. In de Pheres iacerq; Tichus: sed cassā Pheretus. Pheres Alexander. I c sequente breuis. Excipit lum bricus: rubrica: pædico: multiciū: nouicius: re dimiculū: equiculus: cuticula: canicula: tegeti cula: Craticula: Cunculus: Numici⁹: Marica: Aricia: Periculū: Labicū: Triuicus: Vstica: na fica. Macer de viribus hærbarū. Lumbricos ventris hanc sæpe bibendo necabit. Sereñus. Lumbrici quoq; terrestres nascunt oliuo. Per sius. Excepto: q; si Masuri rubrica notauit. Et Rubrica rursus. Nō secus est: si oculo rubricā dirigat vno. Hora. ser. xvij. Prælia rubrica picta: aut carbone: veluti. Martia. Qui vel pædicat Cā thare vel futuit. Cū æ diphthō. scribit. Marti. Sed nec pædico es: nectū Sextile fututor. Pue rarius dicit: qui scilicet pueros ad libidinē asse ctatur. Iuue. fary. ij. Quid faciā aliq; cū tu mul aicia sumas. Genus est vestis. Iuue. fary. iij. Te trumq; nouicius horret Porthūea. Virg. lib. xeni. ix. Et pulcher equiculus armis Syll⁹. lib. vñj. Rastriq; nouat equicula tura. Vbi etiā prima producta est: quæ apud Virg. corripit Equiculi populi quidā sunt Tusciæ: teste Stra. Iuue. fary. ij. Accipite te paulatim qui lōga do mi redimicula sumūt Frontibus. Oui. meta. x Aureleues bacæ: redimicula pectore pendēt. Vittæ erant ex posteriore parte mitræ penden tes: sed generaliter dici pōt ornamenta. Persius fary. v. Semp & assiduo curata cuticula sole. Iuue. Quom bibet æstiuū cōtracta cuticula so lem. Persius. Hem quid agis: siccas insana cani cula menses. Martia. Dat tibi securos: vilis te geticula somnos. Idē. Parua tibi incurua crati cula fuder osella. Craticula cū primā pducit syllabā: vt est apud Lucan. Perpetuo rupit de fesso milite cratē: rectius ti syl. corripere q̄ pdu cere deberet. Neq; em ea in metro necessitate cogimur: qua hæc dictiones: Redimiculū: tege ticula: numicius: nouicius: cuticula: canicula: cuniculus: Aricia: quæ quidē metro aliter stare nō possunt: nisi pro celumaticus pes fieret. vn de Franciscus Petrarcha: ex tribus hui⁹ dictiōis syllabis optime dactylum confecit: quom ad Clamentē papā ait. Craticulā: & gemino sæ cundū martyre bustū. Martia. in apophoretis Gaudet in effossis habitare Cunculus antris. Animal est lepori simile. Numicius cū vnico m: & i latino: Siciliæ fluuius est. & mi syllabā indifferentē habet. Hora. in episto. Brundusiū

Numici melior via ducatur: an Api: Virgi. lib. aeneid. vii. Tyrrenū ad Thybrim: & fontis vada sacra Numici: pro Numicij. Ouidi. lib. metamor. iiii. In freta flumineis: vicina Numicius vndis Marica cū i latino: & c exili dea est littori. Minturnensiu. Fuit aut Fauni vxor dicēte virgi. lib. aenei. vii. Hūc Fauno & nympha genitū Laurente Marica. Accipim. Martia. Cæruleus nos Liris amat: quē silua Mariæ. Protegit. Luca. lib. ij. Carnis: & vmbrosæ Aricia Liris p regna Maricæ. Aricia cū i latino viro biq: & c exili: vrbs est iuxta Albā i Italia teste Seruio: quā Prole. scripsit esse Latinorum mēditeraneā. Virgi. lib. aeneid. vii. Virbius infignem: quē mater Aricia misit. Martia. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Hora. sermone. v. Egressum magna me cepit Aricia Roma Luca. lib. vi. Distat ab excelsa nemoralis Aricia Roma. Iuue. Passurus gestis æquanda pericula rebus. Persius in satyra. ij. Nil me pudet capiti nō posse pericula cano. Est autem periculum experimentū: ac salutis discrimin. Labicum Labicum cū i latino: & c exili: oppidū fuit via latina non procul ab vrbe: teste Strabone. a q fit Labicus. ca. cum. Syll. lib. xij. Iamq: adeo est campos ingressus: & arua Labici. Idē lib. vii. Atq: habiles ad aratra Labici. Virg. lib. aeneid. vii. Et sacræ acies: & picta scura Labici. Hora. sermone. v. Nisi nos vicina Truici villa. Vstica villa. Villa quædā est in Italia. Vstica cū i latino: & c exili: mōs est in Sabinis: vt dixit Porphyrius. Prole. autē insulā esse dixit iuxta Siciliam: & eodē nomine urbem in ea. Hora. Valles: & Vstica cubantis Leuia personuere saxa Nafica cū vniuersis & i latino: & c exili: propriū fuit viri Romani nomen. Hora. sermone. xv. Filia Naficæ metuētis reddere solum. Ouid. in fastis. Nafica accepit: tēplū tūc extitit auctor. Nafica itē: vrbs est Indigē: teste Prole. Alex. In proprijs icus pducitur. Excipitur Milycus: Melicus: Rusticus: Monycus: Ibicus Amycus: Autolicus: Eutychus: Stoichus. Vrbicus: Garricus: & ea omnia: quæ a substantiuis: vel adiectiuis formantur addita cus syll. vt a fœdus fœderis fœderi. Fœdericus. ri. syl. correpta: a Theodorus Theodori Theodoricus. Sic dominic: Quiricus: Pacificus: & alia Milycus prope plurima. Syl. lib. iij. Milycus indigenis late regnarat in oris. Martia. Sola tibi fuerant Melicus sestertia Melice centū. Idē. Qui propter cenā Rusticus Rusticæ coquū. Iuue. Quantas iaculetur Monychus Monycus ornos. Oti. Heu dedecus ingēs Monycus excemat. Luca. lib. vi. Aspera te Phœloes frangēt Monychesaxa. Cū y græco: & ch aspirato scribitur. Thomas. ἰβυκος ἰταλός ἐκτοῦρρυθου κημεσχυκ. Cū y græco in secunda syllaba scribit. Et fortasse q ibyx: cuius in obliquis by syll. alibi produci diximus: illā corripit. Nam ab ibyce fit Ibicus Virgi. li. aenei. i. Nūc acris Oroni: Nūc Amycim casum gemit. Idē lib. gnei. ix. Vastatorem Amycum: quo nō scelicior aler Vngere tela manu. Oui. metamor. xij. Proinus Ophyonides Amycus penetralia donis. Valeri. Flaccus lib. iij. Iam veniet diros Amycus: qui tollere cæsius Imperet. Cū y græco: & c exili scribit. Oui. in metamor. Nascit Autolicus furtū in geniosus ad omne. Marti. Inter Baiānas rapuer occidit vndas Eutychus. Ille tuū Castrice dulce latus. Cū t exili & y græco & ch aspirato scribit. Iuena. Vrbicus ex odio risum mouet Atellang. Hora. Stoice post damnum sic vendas omnia pluris. Martia. Qd nimitū laudas Cheronem Stoice mortē. Cū t & c exilibus & i latino scribit. Martia. Saltē semissem Garrice solue mihi. Idē. Inuitas ad aprū Ponis mihi Gallice porcū. Vir. aenei. x. Massicus ærara princeps fecat æquora tigri. Iuuen. saty. xi. Articus eximie si cenat lautus habet. Idē saty. iij. Persi Persicus orbis lautissimus. Idem saty. vii. Salue Getulic: seu tu. Idem in eadē. Stemmata quid faciunt: quid prodest Pontice longo Sanguine censer pictos ostendere vultus: Proper. Dum tibi Cadmeæ dicunt Pontice Thæbæ. Iuuen. saty. vi. Ostēditq: tuū generose Britānice ventrem. Martia. Iā te rem faciā Bithynice credis habere. Cū i latino in prima sequēte th aspirato: & y græco in secunda syll. scribit. Martia. Dum tibi scelices indulgent Castrice Baiæ. Idē Deseris vrbanas tua prædia Pannicelites. Ouidi. lib. fastorū. i. Ecce tibi faustum Germanice nunciat annū. Composita autē cū piki: quæ est victoria: ni syll. producitur: vt Polynices: Thessalonica: Beronice. Sta. li. thæbai. xij. Hei mihi nunquis adest chari polynicis ad ignes. Cum vnico l & y græco scribit. Thessalonica cū th aspirato & duplicato s: vrbs est metropolis in Macedonia. Beronice propriū fuit nōnullarū mulierū nomen: vnius quidē apud Valerium Maximū de vltione: Alius Ptolemæi Philadelphi matris: alius Antiochi vxoris: alius Agrippæ sororis: quā Titus Vespasiani filius iuuen de amauit: teste Suetoni. De qua Iuue. saty. vi. Grandia tollitur crystallina: maxima rursus Myrrhina: deinde adamas nonissimus: & Beronices. Indigito factus picior. Et cum i latino in penultima: sequente c exili: hæc dictiones scribuntur. Alexāder. Lōga fiticis ab ix. Bebryx a Be brycia: cum y græco: bry syll. in obliquis indifferenter habet. Vale. Flaccus lib. ij. Procul esset virtus Bebryci: & Scythici procul indē

DE QUANTITATE SYLLABARVM

- Hystrix** mentia saxi. Sylli. lib. iij. Possessus bacco saxua
Natrix Bebrycis in aula. Excipit etiā Hystrix: natrix
Larix larix: coxendrix: onyx: sardonix: quæ in gto
Coxendrix penultimā corripit: vt in ipsis dictionibus vi
Onyx dimus.
Sardonix Alexander. Sed ipas solus icis. Excipit san
Snadix dix: qui teste Priscia. mascu. gen. est: & si Vgu.
 fem. ge. esse tradiderit: spadix: Ceyx. Proper.
 Illaq; Plebeio: vel sit sandicis amictu. Hærb
 est breui caule & in alijs sceniculo similis: quæ
 a Græcis inter holera. siluestria ponit: vt dixit
 Plinius lib. xxij. natu. histo. Ex qua quidē hæ
 ba sit color sandycinus: teste Seruio sup illud
 Virgi. in bucco. Sponte sua sandyx: pascentes
 vestiet agnos: qui sane color ex sandarga & ru
 brica admixta conficit: teste Plinio li. xxxv. na
 tu. histo. Et cū y græco scribit. Spadix cū i la
Spadix tino genus est coloris: quæ sceniciatum vocat.
 Græci autē (teste Gel. li. ij. noct. atti.) auulsum
 palma termite cū fructu: hoc est palmitē spadi
 ca vocat: cuius actō græco σπῆνδρα Vgutio
Spadica hęc spadica huius spadica declinat. Vir. geor.
 iij. Luxuriaq; toris animosum pectus honestū
 Spadices glauciq; Ceyx cū y græco: fuit Lu
 ciferi filius: & Alcyones coniux in auct. conuer
 sus. Ouidi. in episto. Alcyones solæ memores
 Ceycis amati.
 Alexander. Mastycē pduc. Mastyx ideo ex
 cipit quasi masculini sit ge. Verū auctor fallit:
 nā femi. gen. est. & sit syl. in obliquis corripit
 Serenus. Rugarū sulcos letisci mastice tendes.
 Idem. Masticis addent frætæ iam milia farra.
 Idē. Pulleiū abrotanū nitida cū mastice coctū.
 Inde sit Mastico cas. verbū sit syl. pari modo
 correpta. Macer de virto herbarū. Illud si pa
 tiēs ieiuno masticer ore. Idē. Aegilopā curat si
 quis cōmasticat illā.
Bombix Alexander. breuiādo Quod dedit ex. Demit
 Vibex: vt in ipsa dictione vidimus. Bombyx
 cū y græco scribit: nō bombex: vt auctor pu
 rat. Sic & lodix dicit: teste Priscia. nō lodex.
Lodix
Fastidio Alexander. Dubi corripit i. Excipit Fastidio
Cæcidi fastidis: & Cæcidi præteritū a cædo cædis: &
Trucido trucido vnde cūq; veniat siue a trunco truncas
 siue a cædo. Virg. in buc. Inuenies ahū si te hic
 fastidit Alexis. Iuue. Squalidus in magna fasti
 dit compede fossor. Marti. Arrigis ad vetulas
 fastidis Basse puellas. Marfus. Si quos Orbili
 scutica ferulaq; cæcidit. Luca. lib. v. Terga fu
 ga donec venierūt castra cæcidit. Iuue. saty. iij.
 Ebrius ac petulās: qui nullū forte cæcidit. Vir
 gi. lib. ænei. ij. Et via vi rapiūt aditus primosq;
 trucidāt. Hora. in arte poe. Ne pueros coram
Crepida populi Medea trucidet. Crepida (vt diximus
 sup regula: Ante p sit brevis) apud græcos pi
 syl. pducit: quā latini corripuere: Plophus etiā
 producit. Sta. Plophidaq; celsam. vrbs est
 Arcadiæ teste Plinio.
 Alexander. Sed Abidus Excipies: & quæq; tri
 syllaba ponis in ides. Bacchides cū primo c ex Bacchides
 ili: secūdo ch aspirato: & i latino: quādo patro
 nymicū est a Bacho chi syl. (vt puto) producit
 Sed propriū viri nomen: de quo habet in lib.
 Mactabeor: apud Petrum Rigā chi syll. cor.
 habet. Ait. n. Petrus Riga super præfatum li
 brum. Alcimus hoc spacio rediens cum Bac
 chide pugnat.
 Alexander. Hicq; Coronidē iungi veteres volu
 ere. Recte quidā Coronidē patronomicum a Coronide
 Coroneo hic auctor exemit. Nā apud Ouidi.
 penultimā pducit syll. Ait em lib. fastoz. iij.
 Nulla Coronidæ causa doloris erat. Sed ex
 pere etiā auctor debuit Aristides: Lycorides:
 Promethides: Lycurgides. Dryanthes. Ari
 stides cū i latino vtrobiq; Thebanus fuit pi
 æor insignis quæ Appelli æqilē dixit Pli. xxxv
 natur. histo. Alius eodē noie fuit Atheniensis
 Lyfimachi filius. Ouidi. lib. ij. de tristib. lun
 xit Aristides Milesia carmina secū. Lycorides
 cū y græco in prima syl. sequēte c exili: & i lati
 no i penultia coniux fuit Acidice A lebe filie
 Ouid. de lbi. Stella Lycoridæ cui fuit æqua vi
 ro. Prometheus cū th aspirato filius fuit lapeti
 teste Ouid. Ex Asia iōiuge. Hæc Asiā cōiuge
 Promethei fuisse scripsit Herodotus lib. histo.
 iij. Sed Hesiodus in Theogonia coniugē dixit
 fuisse lapeti. Hinc Promethides patronymicū
 format. Ouidi. lib. metha. i. Vñ Promethide
 tacitis Epimethida dictis. Lycurgus cū y græ
 co & c exili fuit Lacædemonior: princeps: de
 quo valeri de ingrat: & Iustin lib. iij. & Ari
 sto. in politicis plura scripserūt. Ali⁹ fuit eodē
 noie Nemeæ regionis rex: q Hyphisylē Tho
 antis filiā nutrice p filio habuit. Alius itē fuit
 Thracū: siue vt ali⁹ volūt Macedonū rex. Hic
 format patronymicū. Lycurgides. Ouid. lib.
 de lbde. Vtq; Lycurgidē iactauit ab arbore
 natū. Dryanthe⁹ cū y græco. & th aspirato p
 priū fuit viri nomē: vñ Dryanthes patrony
 micū deducit. Ouid. de lbide. Vtq; Dryanti
 dæ Rho dopeia regna tenēt: hoc est Lycurgo
 Dryanthei filio. Sic & Pherecydes penultimā
 pducit ppriū viri nomen.
 Alexander. I dabo præ g breuē. Excipit veditgal.
 Hora. fmōe. xij. lurgat verbis: ego veditgalia
 magna. M. Manili⁹ lib. v. Annonē q; vedit
 gal: mercesq; seqnt. Veditgal pprie est reipu
 blicę redit⁹: vt dixit Porphyrio sup illd Hor.
 iij. carminū. Veditgalia porrigā. Nonunq; iñ
 & p priuato reditu accipit. Vñ Paulus iuriscō
 sult⁹ ait. Cæfæ arūdinis: vñ pali cōpēdiū: si in
 eodē pfundo veditgal esse cōuenit: ad fructua

rium pertinet. Ex omni tamē prædio vefigal
est. Hecille. Cice. Ex meo tenui vefigali capio
ego ducenta.

Crocodilus

¶ Alexander. I super l breuies. Excipit Croco
dilus: Afilas: Afilus Massylus. Crocodilus cū
exili in vtraq; syllā. & i latino & vnico l scri
bit: & si cū duplicato l a Gasparino scribi præ
cipiat. & apud grecos cū ēi diph. Κροκοδῖς
λoσ annotat. Hora. in oda ad Canidiā. Ster
core phucatus crocodili: iamq; sub anno. Iuue
na. saty. xv. Aegyptus portēta colat: crocodi
lon adorat. Animal est quadrupes: qd' Nilus
gignit: forma fere per oīa dracontea videt: &
noctē totā agit in aquis: diei vero maiorē pte
quiescit i humo. Oua q̄si anserina edit: quē vi
cissim mas & fecmina in terra fouēt. Et (vt scri
psit Hero. li. histo. ij.) hic omniū quas nouim⁹
bestiarū ex minimo maximus sit. Nā pullus
iuxta ouī quantitātē nascit: qui quom ad cre
mentū puenit: sit septē & decē cubitorū: & ad
huc maior. Immo (vt Soli. dixit: & Plī.) repe
riunt frequēter viginti cubitorū. Hic dentibus
armatus est & vnguibus: tantq; est superioris
partis cutis duriciē: vt quis tergo pcutiat ictu
fortiū tormētorū nō lædat. Oculos habet suis
& obtuse in aqua: sed in terra acutissime videt.
Detinet oīes magnos ad corpis proportionē
quos (vt ait Apuleius lib. i. de magia) innoxio
hiatu ad purgandū pber. Hic (vt testat Hero.)
mensēs quattuor: qui magis hyemales sunt: ni
hil comedit: & sola bestiarū linguā nō habet.
Crocodilus item eadem litteratura: vrbs est in
Aegypto: teste Ptole. Vir. ænei. ix. Corynæū
sternit Afilas. Propriū fuit mulieris nomē. &
cū i latino scribit. Vir. geor. iij. Plurimus Al
burnū volitās: cui nomē Afilo. Volatile puū
est: alias tabanus vocatur. Asylū aut locū cō
fugij: cū y græco ab auctore eximif. Syl. lib. ij.
Hic medius iuuenū Massylæ gentis in agmen

Afilas

Afilus

Afilum

Massylia

Conchylū

Conchyle

Echinus

¶ Alexander. I sup n breuis est. Excipit Echin⁹
Marta. Cortice deposito mollis echinus erit.
Genus est piscis: & cū ch aspirato & i latio scri
bit. Echinus itē eadē litteratura: gen⁹ est vasis:
De q̄ Hor. ser. vi. Pocula cū cyaro duo sustinet
astat echin⁹. Est etiā echinus vrbs Macedoniae
¶ Alexander. Tñ hinc festino camin⁹ Excipies
propriūq; simul iunges & erinnys. Si de pro
prijs virorū dūtaxat noīb intellexit Alexan.
eximi debuerūt Fuscinus: Lycinus: Cælinus:

Myrinus: Hebrinus: Morinus. Ab ista regula
etiā demi debuere Altinū: Perrinū: Casinū: vr
binū: Matinus: Lucrinus: Velinus: Arpinum:
Hirpini: Leontini: Volsini: Eschinus: Pachyn⁹:
Euxinus: Aquinū: & multa alia quæ apud au
ctores penultimā producūt. Si aut tā de ppijs
locorū q̄ virorū nominibus intelligere auctor
voluit: excipe debuit Vinū: Ticinū: Frusino:
Arminū: Fucinus: Cymynus: & nōnulla alia
quæ apud auctores penultima correpta syllā.
legunt: de quibus neq; mihi cura fuit: neq; em
omnia possumus oēs. Iuue. sat. xiiij. Plurima
Fuscine sunt: & fama digna sinistra. Propriū
viri nomē fuit. Hora. in arte poe. Tonfori Ly
cino cōmiserit. Propriū viri nomen fuit: & cū
y græco & exili scribit. Syl. lib. vñ. Cælinus
arreti Tyrrenis ortus i oris. Propriū viri no
mē fuit: & cū æ diph. & vnico l & i latino scri
bit. Martia. in xenijs. Nup cū Myrino pereret
missio læso. Propriū viri nomen fuit: & cū y
græco in prima dūtaxat syl. scribit. Syl. li. xiiij
Troianusq; hebrinus structis qui noīa muris.
Propriū viri nomē. Sylli. Et morinū pugnas
æris stridore cientē. Propriū fuit viri nomen.
Sunt etiā Morini populi quidā in finib Gallie
de quib Vir. lib. enei. viij. Extremiq; hominū
Morini: Rhenusq; bicornis. Martia. Aemula
Baianis Altini littora villis. Oppidū est Vene
tie. Hor. in epist. Sinuæssanūq; Petrinū. Villa
est Sinuæssana in Italia. Syl. lib. iij. Mittebant
saxa & nebulosa rura Casini. Mōs est in Italia
cū villa eiūsdē noīs. Vrbīnū vrbs ē Italiae. Lu
ca. li. ix. Vulturis & calidi lucēt buceta Marti
Mons est Apuliæ. Virg. geor. ij. An memorē
portus Lucrino q̄ addita saxa. Lacus est Cam
paniæ. Locrinus aut mons est in Baurijs. Syl.
lib. iij. Et te sub gelido nutritū Tulle Velino.
Lacus & villa est in Italia. Martia. Syl. Arpi
no tandē succurrit agello: Villa est in Italia: Ci
ceronis patria. Hirpini: Leontini: Volsini: op
pida sunt Italiae. Iuue. Hirpini si rara iugo vi
ctoria sedit. Idē sat. iij. Et positus nemorosa in
teriuga Volsinis: aut simplicibus Gabijs. Le
ontini (teste Plin.) oppidū est Siciliae. Siliter p
ducūt penultimā Antinus: Apenin⁹: Lauinū:
Sallentinū: Sontinū oppidū Venetiæ. Echin⁹
vrbs est Macedonia: teste Ptole. & aīal spinosū
Est aut duplex: vnū qd caninū vocat: alterum
porcinū appellat. Est & vasis & piscis gen⁹: vt
alibi dixim⁹. Pachynus cū ch aspirato & y græ
co: chy lyl. indifferentē habet. Virg. ænei. iij.
Præstat Trinacriē metas lustrare Pachyni. Pri
scia. in perihegesi. Procurreus Pachyno longe
claustrisq; Pelori. Idē in eadē. Qui procul efflu
sis Pachyni distēdit oris. pmōtorū est Sicilię
teste Plini. ab aeris crassitudine: teste Seruio: sic

Fuscinus

Lycinus

Cælinus

Myrinus

Hebrinus

Morinus

Morini

Altinum

Petrinum

Casinum

Vrbīnum

Matinus

Locrinus

Velinus

Arpinum

Leontini

Volsini

Hirpini

Echinus

Pachinus

- Euxinus** cognominatū. Nā ω & X o græce: latine pingue & crassum interpretat. Euxinus mediā syl. indif ferentē habet. Luca. lib. ix. Euxinūq; ferēs puo ruit ore ppositis. Priscia. in perihēgi. Post hoc Cyrcet: iuxta quod Euxinus altis. Id mare est: qui & pontus vocat: qd' antea Axenus voca ba: teste Pli. li. vi. nrxu. hīsto. Qd' etiā cōfirma uit Qui. lib. tristiū dicēs. Frigida me cohibent
- Axenus** Euxini littora ponti. Dictus ab antiquis Axe nus ille fuit. Græci scribūt cum ēi diph. εὐ & εἰ voσ. Iuue. saty. i. Et quoties te Roma tuo ppe rantē reddet Aquino. Vrbs est Latinorū me diterranea: teste Prole. & Iuuenalis patria. Vti nū oppidū est Foroiulienſe noui quidē nois: qd' nec in Gotthorū: nec Longobardorū: neq; ppinquiorib; grati noſtre rebus geſis inuenit
- Aquinum** Ticiū cū i latino vtrōq; vrbs est inſubrig: teste Prole. a fluuio eiūdē nois sic cognomina ta. Apud Syl. tū tū pducta tū correpta ci ſyl. pleriq; i locis legi. Verū (vt dixit Philel.) Syl. iij text⁹ vbiq; ci ſyl. pducta ponit a quodā deprauatus fuit: vt carmen ſuū in quo Ticiū media pducta ſyl. locauerat: Syllij licet deprauati auctoritate defenderet: qd' quia vbiq; tex tū nō corrumpit eius fallacia dephēſa est. Sylli. lib. xi. Fert cōcitus inde p iuga cella gradu. Du ris qua rupib; hæret Bellator Fruscino. Oppi dū est Italæ: iuxta qd' Colas fluuius decurrit: teste Stra. Luca. lib. i. Vicinūq; minax inuadit
- Fruſcino** Ariminū & ignes. Vrbs est Italæ: & eiūdē nois fluuius apud eandē. & cū i latino ſcribit. Syl. li. xvi. Prima Leontinos vaſtarūt prælia campos. Fucinus duplex est Italæ lacus: vnus Marſorū: alter Volſcorū. Martia. Fucinū & pigri taceant ſtagna Neronis. Virg. ænei. viij. Tenem⁹ Angirię vitreæ Fucinus vnda. Syl. lib. iij. Viridi quē Fucinus antro Nutrierat.
- Ariminum** Cyminu cū cexili ſequēte y græco ſcribit. nā α & ω & i & p & o & i: qd' est fluuio vel ex ſuo deriuat. Lacus est Hetruriæ: teste Apiano: eiūdē nois mōti ſuppoſitus. Vir. ænei. viij. Et Cy mini cū mōte lacū lucosq; Capenos. Syl. viij. Stagna tenēt Cyminiq; lacū. Erinnys abſq; al pirato principio & cū i latino in ſecūda ſequē te duplicato n & y græco in vltima ſyl. mediā poſitione pducit. Luca. lib. i. Ingens vrbē cin gebat erinnys. Furia est infernalis.
- Erinnys** Alexāder. Iunge ciminū: ſiue carinū: ſiue ſa linū. Et deriuatū: tibi ſit p teſte quirinus. Exci
- Diutius** piſ diutius: priſtinus: hornotinus: q Prisci. teſte Priſtinus penultimā corripiunt. Demit etiā quatinuſ
- Prſtinus** quia. Nā ſicut exemit protinus: ſic & quatinuſ
- Hornatinus** excipe debuim Iuue. Quatin⁹ hic nō ſunt & ve
- Quatinuſ** nales elephāti. i. ga: vt in ipſa dictiōe vidimus
- Cryſtallin⁹** Demit etiā chryſtallinus: praſin⁹: amygdalin⁹ glaucinus: myrrhinus: coccinus: ſmaragdina⁹:
- ianſtinus: apirinū: crocinū: oporinos: cinimeri nos. Martia. Et turbata breui queſtus chryſtal lina vitro. Cū cexili & y græco & duplicato l ſcribit. Idē Martia. Denoſtra praſina ſintheſis empta toga. i. viridi. Sere. Fertur amygdaline ſuccus nucis eſſe bibendus. Cū y græco & vni co l ſcribit. Mar. Pallia donauit Glaucina. Coſ me tibi. Iuue. ſaty. vi. Grandia tollunt cīſtalli na maxima ruſſus Myrrhina: deinde adamas noſſimus. Cū y græco & duplicato r ſecūdo aſpirato ſcribit. Iuue. ſaty. iij. Atq; mero ſeruēs. cauet hūc quē coccina læna. i. purpurea: vlt⁹ (vt Coccinus vulgus dicit) coloris granati. Cū duplicato c ſcribit. ſmaragdinus penultimā indifferētē habet. Pruden. in pſycomachia. Haſ inter ſpēs ſmaragdina gramine verno. Gualfredus i ar te poe. Luce ſmaragdina vlt⁹ ſyderis inſtar ocel li. Petrus Riga in lib. Heſter. Sequi ſmaragdinus miſcet vtriq; nitor. Martia. Coccina famoſæ donas: & ianthina mœchæ: id eſt violacea: ab Ianſtinus illo quæ eſt viola. Mar. Nō tibi de Libicis tu beres & apirina ramis. Poma quēdā ſunt. Pro per. Et crocino nares murreus vngat onyx. Crocinum De hoc alibi diximus. Martia. Si daret autum nus mihi nomen oporinos eſſem. Horrida ſi brumę ſydera chimerinos. Oporinos dici pōt autumnalis: Chimerinos autē hyematis. Cū ch Chimerin⁹ aſpirato: & i latino ſcribit.
- Alexāder. Craſtinus eſto breuis: ſimul hęc cinæ: nundinæ iungis. Protinus hiſ acinumq; Perendino iungit: & quæ Ex oleo: byſſo: clā formas. Clādeſtinuſ ſi ſyl. pducit: nō autē cor ripit: vt auctor hic: Vgu. magiſter Bene. Brito Mamorreſcus: Catholi. Tortel. in dictiōe Hia cinthuſ tradidere. Vellē em ego exēplū affer rent: in q poetarū: quos ego nihilominuſ oēs evolui: clādeſtinuſ penultima correpta lege rint. Qd' cū nō inuenerint: neq; em qd' nequaq; eſt inueniri pōt: cōticeſcāt. Meo igit pīculo ſi ſyl. pducta clādeſtinuſ efferat: poetice nihilominuſ cū auctoritati: tū rationi ipſi innitit Nā ſicut mediaſtini mediō aſtu: id eſt vrbe ha bitantes dicti ſunt: teſte Ser. ſic clādeſtinuſ clā de aſtu: hoc eſt vrbe dictuſ eſt. Vbi autē vna eſt compoſitio ſeu deriuatio: ibi eadē ſyllabę quā titas ſeruāda eſt: pter q in paucis ſuis locis an notatiſ. Lucre. li. ij. Naturā clādeſtinā cęcāq; adhibere. Idē in eodē. Significat clādeſtinuſ. cęcoſq; ſubefſe. Syll. lib. viij. Ceu clādeſtino traherē ſoedere bellū. M. Maniliuſ li. i. Et clā deſtinis ſurgētia fraudib; arma. Sic mediaſtin⁹ Mediaſtin⁹ (vt diximus) qd' recte quidē ſub auctoriſ ex ceptione compñendi pōt: ſi ſyl. pducit. Hora. in epiſto. Tu mediaſtinuſ tacita pſce rura pe tebas. Mediaſtini vt ſcribit Marcel. nō tm bal neatorū: ſed & miniſtri: & curatores ædū vo.

Prasynus
Amygdalinus
Myrrhinus

Coccinus
Smaragdinus

Ianſtinus
Apirinum
Crocium

Oporinos
Chimerinus

Clādeſtinus

Mediaſtin⁹

cati sunt. Lucil. lib. xvij. Villicū Aristocratem
 Bombicin⁹ mediastinū atq; bubulcū. Bombicinus cū y
 Amethisin⁹ græco in secūda syl. & amethysinus cū th aspi
 rato sequēte y græco: & absq; t: vt sup regulā
 I sup s breuis est: differuimus: penultimā cor
 ripiūt syllā. vt etiā hic auctor tradidit: & recte
 quidē. Martia. Fœmineū lucet sic p. bombyci
 na corpus. Iuue. saty. vi. Delicias & pannicu
 lus bombycinus vrit. Pruden. in psychoma
 chia. Sardonychē pingūt amethysina pingit
 ialpis. Iuue. saty. vii. Causidicū vēdūt ame
 thyfina. Sic etiā sandycin⁹ cū y græco a sandy
 ce ci syl. corripit. sicut a bōbyce bōbicin⁹. Sa
 neteste Prisci. ea q̄ veniūt ab habentib; t. pdu
 cūt penultimā: vt a Tarēto Tarēcin⁹: a pnestē
 Prænestin⁹: ab Arretio Arretin⁹. Hora. in epi
 stolis. Lana Tarētino violas imitata veneno.
 Prænestinus Virgi. Nec Prænesting fundator defuit vrbis.
 Tibul. Atq; Arretino frigidus amnis agro.
 Sed excipe Prisci. debuit adamācin⁹ (qd' & hic
 auctor omisit) & Hiacythin⁹: qd' etiā hic au
 ctor exemit. Prop. Colchus flagrātes adaman
 tina sub iuga tauros. Horat. in i. carmi. Quis
 Martē tunica tēdūt adamantina. Idē in. iij. car
 mi. Si figit adamātinus. Sūmis verticib; dira
 necessitas Clauos nō animū metu. Nō mortis
 laq̄is expēdies caput. Lucreti. lib. ij. Et quoniā
 genere impinis adamātinū saxa. Adamas tēte
 Prole. fluu⁹ est Indix in q̄ eiusdē nois lapis in
 uenit. Fit etiā ab adamāte adamāte⁹. ea. cum.
 Ouid. lib. metamor. vij. Ecce adamāteis vulca
 nū narijs afflāt. Catul. in epithalamio Iulij. &
 Manili. Talis in vario solet. Diuitis dñi hor
 tulo. Stare flos hiacithin⁹. Qui. lib. metamor.
 x. Annua plara redēt hiacithina pōpa. Persi⁹
 Hicalq̄ cui circa est humeros hiacithina læ
 na. Alexā. aut nequā penultimā pduxit syll.
 quū ait. Pelle hiacithina cæli color eminet al
 ti. Hiacith⁹ cū aspirato initio seq̄nte i latino &
 c exili seq̄nte y græco: & th aspirato in vltima
 syl. scribit. Nā: vt quidā volūt: ex hia dictiōe
 dolēti & cinth⁹ cōponit: ita vt Cinthij Apol
 linis q̄rela dicat: quā qdē de amato puero se
 cit: quū illum agente Borea interemit: & in sui
 nois florē puerus fuit. In quē mō plili: Ajax
 quū seipm interfecit cōuersus scribit a poetis.
 Qd' & tetigit. Ouid. lib. metamor. xij. quū di
 xit. Littera cōis medijs. pueroq; viroq; b est
 hiacintho & Aiaci inscripta est folijs: hæc no
 minis: illa q̄relę: vęx cū in eiusmodi folijs nō
 ppendat aspiratio ipsi⁹ i latini: sed solum sit &
 post i & i post & sic videlicet iā: & i voluerunt
 quidā absq; aspiratiōe pncipi lacinth⁹ scribi
 debere: cōponiq; ex ion q̄ est viola & Cinth⁹.
 quasi viola sit Cithij Apollinis. Alij cū aspi
 ratiōe initij seq̄nte y græco & i latino in secūda syl.

hac videlicet septura hiacinth⁹ scribit: cui⁹ pro
 hac litteratura deriuatiōe non inueni.
 Alexā. Añ na lōga fit i. Excipit Sophrosi
 na: Euphrosina: Patina: Salsina: Statina: Cati
 na: Asina: Ruspina. Gausapina Sibina: Fiscina
 Sophrosina hui⁹ Sophrosinæ cū y græco: &
 Sophrosine hui⁹ Sophrosines declinari pōt. Fi
 lia fuit supioris Dionysij: Tyrāni Siculi: Ea
 phrosyna hui⁹ Euphrosynæ cū y græco: & Eu
 phrosyne hui⁹ Euphrosynes declinari potest.
 Vna fuit triū gratiarū: quas vnico verlu Or
 pheus comprehendit: quū ait. α γ λ ο ι ρ θ α λ ι κ
 τ ε κ α ι ε υ φ ρ ο σ υ ν η π ο λ υ ο λ β ο σ . Alia
 fuit eodē noie: quę mortua & tumulata fiscālē
 pecuniā in ingressu hostij domus absconditam
 sancto Donato de ea interrogāt: clara voce e
 sarcophago reuelauit. Fuit & alia eiusdē noie:
 quæ cū ad nuptias traducenda esset: fœmineis
 se latenter ornamentis exuit: & virilē induens
 vestē: qdā monasteriū adiuit: ibiq; sub igno
 to habitu se fieri monachū impetrauit: cui dein
 de Smaragdo nomen fuit: vt in sanctorū vita
 patrū legit. Iuue. saty. iij. Debet magnus pati
 nā subitusq; Prometheus. Genus est valis: &
 cū t exili & i latio scribit. Marti. Nectua Baia
 nas Salsina malit aquas. Syl. li. viij. Vel rastis
 laudande Camers: his Salsina diues. Oppidū ē
 Vmbriæ i italia. Statina hui⁹ Statinæ cū t exili
 vtrobiq; & i latino: & Statinæ plī tm nu. decli
 nari pōt. Pli. Alioq; motu terræ Statinā emer
 sisse. Sta. circa finē lib. iij. fil. Aenariæq; lacus
 medicos: Statina/q; renaras. Insula est in litto
 re Campano. Catina hui⁹ Catinæ cū t ex li Catina
 bus & i latio: & Carine hui⁹ Carines declinari
 pōt. Syl. li. xij. Tū Catine nimis ardent vici
 na Typhceo. Idē. Et Catine genera pios ce
 leberrima fratres. Vrbis est Siciliæ: testib; Stra.
 & Pli. lib. iij. natu. histo: quę a nōnullis cū a in
 secūda syl. Catane scribit. Asina hui⁹ Asinæ cū Asina
 i latino: & Asine hui⁹ Asines declinari pōt. Lu Asine
 ca. li. viij. Quas asine cautes: & q̄s chios aspat
 vndas. Oppidū est in Achaia: teste Pli. qd' Pro
 le. dicit esse Argiæ Achaicę regionis mediter
 raneū. Syl. lib. iij. Quæq; pcul cernit nō æq̄s
 Ruspina fluētus. Vrbis est Aphricę in sinu Nu Ruspina
 midico: teste Prole. Mar. Mēle vel Augustio su
 mere gausapinas. Gen⁹ ē vestis. Enni⁹. Illyrici
 restāt siccis libinisq; fodātes. Gen⁹ ē tæli vena
 buli file: vt scripsit Pōpe. Columel. li. xi. Presta
 q; flāmeola rūpat fiscina calta. Vir. Nūc facit
 rubra cōtextu fiscina virga. Nassa est ex vimī
 ne & iunco: a fisco dicta: auctore Pediano. Sil
 q; mō: vt & recte qdē hic auctor tradit: fuscina
 penultimā corripit. Iuuen. saty. ij. Vicit & hoc Fuscina
 mōstrū tunicati fuscina gracchi. T glū ē rētiarij.
 Alexāder. I sup p breuis. Excipit Seriphus

Sophrosina

Sophrosine

Euphrosina

Euphrosine

Patina

Salsina

Salsina

Statina

Statina

Catina

Carine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

Catine

- Seriphus Iuue. saty. vi. Contigit & tandē parua caruisse Seripho. Oui. lib. metamor. v. Tu tamē o par uæ rector Polydectæ Seriphi. Statius in achil leide. Cydadas hinc sprete Myconosq; humi lisq; Seriphos. Insula est i mari Aegæo: vna ex Cycladibus. Seriphū vrbs est Syphni: insulæ vnus ex Cycladibus: teste Ptole. in qua (teste Herodoto li. histo. iij.) argentifodinæ & auri fodinæ multæ erāt. Neq; ab illa regula demit I super raro ponis. Cū i latino scribit. Sariphi cū a post f & i latino: montes sunt Margianæ prouinciæ: vt Ptole. ostendit.
- Epirus Alexander. I super r breuis est. Excipit Epi rus: magirus: Collyriū: Cosira: Camiros: Ca pyrus: Corcyra: Cercyra: Tenthya. Epirus cū i latino: regio est in Europa. Lucanus li. ij. Primus in Epirū boreas agat. Ouid. lib. meta. xij. Rura petunt Epirus ab his regnataq; vati Bythrotos Phrygio. Magirus cū i latino scri bitur: Apud græcos tamē est ei diphthong. Is apud illos dicit: qui apud nos coquus. Vnde archimagirus principalis coquus. Neq; a ma chæra deduct: vt cū Catholi. somniauit Vgu rio. Iuue. Finxerūt pariter librarius archima giri. Idem. Et prurit frictus ocelli. Angulus in specta geneti collyria poscit. Horat. sermo. v. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus. Me dicamentū est oculorū: & cū y græco in secu da syllaba scribit. Oui. fasto. iij. Fertilis est Me lite sterili vicina Cosiræ. Insula est in mari Si culo: teste Plinio lib. iij. natura. histo. Camirof cū cexili & i latino: vrbs est in Rhodo: teste Po ponio Mela. Home. ilia. ij. λίνδιον ἢ λυον τέκαια γυροει τὰ καμειροί. Vbi apd Græcos est ei diphthong. Cypirus cū y græco in prima: & i latino in secunda: vbi apud græ cos est ei diphthong. arbor est (teste Plin. lib. xij natu. histo.) quæ in Italia (vt ait) Ligustrū vo catur. Apud Theocritū tamē & Homerū legi hærbā esse: quæ & Cypirus & Cypirū dedi nari pōt. Cuius tamē mediā Macer corripuit: Cū trito validū Cypiro si iūgis acetū. Ait em Theocritus edyllio primo. ερπε ποτὰ γχι σὺν τῇ νει δρυος ὠλεκὺν πεῖρον. Ho merus odissæ. iij. εὐρεος πενί μερ λω τοσπολυς ἐν δὲ κὺν πεῖρον. Hæc arbor a nōnullis cū cyperus effert. Nam cū sit apd græcos ei: non inepte in e productū transferri potest. Et producit fructū semen quasi corian dri candidū & odoratū: vt scripsit Plin. instar vixæ vel racemi. Ideo dixit Hieroni. in canticis capi. i. Botrus Cypri dilectus meus mihi in vi neis Engadi. Nam & Ascalone Iudææ crescit: & in Aegypto: teste Plin. Vbi tamē indocti le gunt: botrus Cypri. Corcyra cum cexili vtro biq; & y græco: insula est Dalmatiæ adiacens
- teste Ptole. & est in mari Ionio. Luca. lib. ij. In portus Corcyra tuos seu leua paratur. Cercy Cercyra cū cexili vtrobiq; & y græco: fuit olim Co Corinthus rinthi nomen: alias Ephyre cū y græco cogno Ephyre minata: teste Strabone. Ptole. autē dicit esse in sulam Epiro adiacentē: & eodē nomine vrbē in ea. Tenthya cū t exili in initio: & th aspirato in secunda syllaba: sequente y græco: plura lis tm̄ numeri: thy syllabā in differentē habet. Ouidi. Salsus Tenthya petenti. Iuue. saty. pe nultima. Qui vicina colunt vmbrosē Tenthya palmæ. Vrbs est in Aegypto: testibus Stra bone & Ptole.
- Alexander. Tamen excipis inde butyrum. Butyrum cū t exili & y græco: apud Macrīū Butyrum syllā. corripit. ait em. Cum butyro modicoq; oleo decocta tumorē: quā tm̄ græci pducit. Alexander. Sic delyrus erit. Delyrus cum y Delyrus græco ly syllā. corripit. Lucr. lib. i. Quod fa cit hic idem pdelyrus esse videt. Vide vbi lya Alexander. I super s breuis est. Excipit: Larisa: Amethysus: Cephusus: Aruifium: Donisa: Amphisa: Amphrysos: Cambises: Elisa: quæ omnia cū vnico scribunt. Stati. lib. thæba. ij. Posthabita est larissa iugis. Ciuitas est Aecoliæ teste Lactatio grāmatico. & cū i latino scribit. Amethysus cū th aspirato & y græco sequente sabsq; t scribit: non autē cum i latino & si: hac videlicet scriptura amethysus: vt scribi præci pit Tortell. Nā componit ex α quod negatio nem indicat: & μεθυσοσ: qui est ebrius. La pis em est contra ebrietatē valens. Archias in epigrammatis. α λιδος εσ τ α μεθυσοσ εγ ω λιο πο τ α σ λυον υσοσ. Cephusus cū i latino: fluuius est Boetiæ: dicte Luca. Boeti co iere duces quos ipiger ambit Fatidica Cephus aqua. Aruifium cū i latino vtrobiq; pmon toriū est insulæ Chii: a quo fit Aruifius sia sū Nā inde Aruifia vina dicta sunt: teste Plī. xiiij. natu. histo. Vir. in Daphnide. Vina nouū fun dā Calathis Aruifia nectar. Donyfa cū y græ co: insula est in mari Aegæo. Vir. ænei. iij. Bac charāq; iugis Naxō: viridēq; Donyfam. Am phisa cū i latino: vrbs est phocidos: teste Stra. quā Ptole. dicit esse Locrorū Ozolorū medi terraneā. Luca. li. iij. Phocaias amphisa man? Amphrysos cū y græco: fluuius est Thessaliæ Luca. lib. vi. Et flumine puro Irrigat Amphri sos famulātis pascua Phœbi. Vir. geor. iij. Pa stor ab Amphryso: vos siluæ amnetq; Licæi. Luca. li. x. Cābises lōgi populos puenit ad qui Propriū fuit nomē regis: q alio noīe Nabuco donosor dictus est. & cū y græco scribit. Oui. hero. Nec cōsumpta rogis iscribar Elisa sichei Didonis fuit cognomen: & cū i latino scribit. Alexander. Est i præ t breuis. Excipit Cory

thus: idolothytus: valitudo. Vir. ænei. x. Co-
Corytus ryticq leues humeris & lætifer arcus. Cū c & t
 exilibus & y græco scribit: vt vidimus sup re
Idolothyt gulā: O super r breuis. Idolashytus cū th aspi-
 rato in penultima syllā. sequente y græco: & t
 exili in vltima scribit: dici pōt immola: us ido-
 lo seu sacrificatus: vt legi in apocalipsi cap. ij.
 Fornicari & manducare de idolothytis. & in
 prima epistola ad Corinthios ca. viij. Nonne
 consciētia eius cū sit infirma ædificabit ad cō-
Valitudo medendū idolothytā: Valitudo dicta est p sin-
Valitudo copā a validus: q̄li valitudo: sicut ab acris acri-
 tudo: ab habitus habitudo. Hora. sermo. xij.
 Diuā valitudo iciderit seu tarda senectus. Sū-
 tamē qui cū e valetudo volūt scribendū esse.
 ¶ Alexander. Quæ sunt in ta pprio de noīe
 sumpta: Siue loci ppriaq̄ simul producere de-
 bes. Si auctor hic dicēdo propria: tā de pprijs
 locorū q̄ virorū nominibz intellexit: excipi de-
Corythus buit Corythus. Virgi. lib. ænei. vij. Hinc illū
 Corythi Tirrhena a sede profectū. Idem lib.
 ænei. ix. Nec satis extremas Corythi penetra-
 uir ad vrbes. Oppidū est Hetrurix sup paruo
 colle eiusdē nominis positū: a rege Corytho
 conditū: teste Ser. Et cū exili in initio & y græ-
 co & th aspirato scribit: & si a Tortel. cū i lati-
 no & t exili scribi p̄cipia. Si aut de proprijs
 dumtaxat virorū nominibz in hac exceptione
Berytus intelligere auctor voluit: a reglā eximi debuit
 Berytus. Priscia. in perihgesi. Antiquaq̄ Ti-
 ron Beryti & mœnia grata. Vrbs est Syriæ
 Antiochiæ: teste Pompo. Mela. Et cū y græco
 & t exili scribitur.
 ¶ Alexander. Vt placet est Pituita. Petrus dixit
Pituita Polymita. Pituita (vt nōnulli volūt) primam
 syl. & penultimā indifferentē habet. Persius sa-
 ty. iij. Somnia pituita qui purgatissima mittit
 Macer de viribus hærbatū. Cū multa bibitū
 pituitæ noxia soluit. Hora. sermo. xij. Stoma-
 choq̄ tumultū Lenta feret pituita vides vt pal-
 lidus omis. Idē in epistola prima. Nisi quom
 pituita molesta est. Alij dicunt: q̄ pituita pdu-
 cit tñ primā syl. & penultimā corripit. & apd
 Hora. Tuitau & tuitamo: p̄ceumaticū vo-
 lunt pedē esse: qui quatuor syllabas breues cō-
 tinet. Nos aut primā huius dictionis syllā. &
 penultimā pductas esse dicimus: q̄ hoc ende-
 casyllabo Catulli metro p̄bamus. Ait em ad
 Furiū. A te sudor abest: abest salua: mucosq̄
 & mala pituita nasci. Nā hic pituita dictio est
 tetrasyllaba: primāq̄ & penultimā pducit. Et
 apud Persiū: Macrū & Horatiū fit synhæresis
 apud quos pituita trisyllaba dictio est: nisi q̄s
 dicat (& forte melius) primā syllā. indifferentē
 esse: penultimā vero pductā. & solū apud
 Persium synhæresim fieri: quod magis placet.

Morbus est ex catarrho proueniens. Et cū i la-
 tino virobiz & t exili in vtracq̄ syllaba scribit
 De Polymita diximus in verbo lineo: in erro-
 ribus Petri Rigæ.

¶ Alexander. Itus si detur a nomine longus ha-
 betur: & sic ex censu census dicere debes. Ser-
 uus curat itus: aduerbia sic breuiamus. Fortu-
Fortius itus: fortuita: fortuitū penultimā syllā. indiffe-
 rentē habet. Statius lib. thæbaidos. xij. Acqua
 & fortuito ductæ quater aggere pinnae. Iuue.
 Nō quasi fortuitus ne ventorū rabie: sed. Ho-
 ratius. Nec fortuitum cernere cæspit. Nā for-
 tuitū hoc in loco penultimā producit syllabā:
 teste Seruio super lib. vi. ænei. vbi de hoc Ho-
 ratij exemplo disserit.

¶ Alexander. Et producat lecythus & herma-
 phroditus. Lecythus non producit mediā: sed
 corripit. Home. odissæ. viij. δλωγε χυμ-
 λε κερμο νεϊος. Vas est oleariū. Errauerūt
 etiā hac in parte Gasparinus cū Catholico: dū
 penultimā huius dictionis pductā tradidere.

¶ Alexander. Ante est brevis o: tamē obliqui
 retrahant. Excipit Cappadox grō cappadocis
 & præcox grō præcoci. Luca. lib. vi. Cappa-
 docū montana cohors. Idem lib. ij. Cappa-
 docēs mea signa timēt. Hora. Mancipijs locuples
 eget æris Cappadocū rex. Marti. Cappadocū
 iæuis Anustius occidit oris. Cappadocia cū e Cappa-
 exili virobiz & duplicato p: pars est minoris docia
 Armeniæ: vt scribit Apianus. Ptole. autē v-
 detur velle Cappadociā ipsam minorē Arme-
 niā esse. Et a Cappadocia (vt diximus) fit Cap-
 paddox: & Cappadocus Cappadoca Cappa-
 docum. Columella li. xi. Hæc sua Cappadocæ
 seruat cognomina gentis. Martia. Nec de Cap-
 padocis eques cataltis. Calphurnius æglo. ij.
 Insita præcocius surrepere persica prunus: id
 est præcoquis: vt alibi diximus.

¶ Alexander. Ante corripis o. Excipit erodius
 vel erodio: vtroq̄ em mō declinat. Nā apud
 Græcos cū ω mega exω σιο in secunda syllā.
 scribit: quæ pductā est. Orodes itē. Vir. Iacet
 altus Orodes. Propriū fuit viri nomen.
 ¶ Alexander. O sup i fiat brevis. Excipit Ido-
 lum: Aetolla: Paestolus: Cimolus: pharmaco-
 pola: bibliopola: geolophus. Idolū est i latino
 i initio scribit: apud græcos tñ est ei diph. Ho-
 me. ilia. xxij. τῆ λεμε εἰγουι ψυχῶν εἰ
 χαμὸν των. Quare etiā alio in loco auctor
 hic errauit quom dixit. Idola dic longū: tamē
 inuenies idolatra. Peccauit & Pru. quom ait in
 psycomachia. Quosq̄ viros nō ira fremēs: nō
 idola bello. Simili errore claudicat Petri Rigæ
 versus sup lib. numerorū dicentis. In terram
 sanctam deus imperat idola tolli. Et ab ido-
 lum & latia fit idololatia hexasyllaba dictio

Polimita

Fortius

Cappadox
Cappadoc

Præcox

Brodus
Erodio

Idolum

- Idolatria** quæ ab indoctis pentasyllaba esset idolatria.
- Actolia** Actolia cū æ diphthō. & t exili: vrbs est: teste Prole. Actolia in hellade: & est regio contigua Acarnaniæ Phocidicę: & Locris. A qua fit Actolus: la: lum: Ouid. iij. de sinexiculo. Nec tñ Calidon: nec tota Actolia tantu. Vir. ænei. xi. Non erit auxilio nobis Actolus & Arpi. Paz
- Actolus** Actolus cū æ exilibus: fluuius est a Tmolo Cirolia mōte oriens: dicente in perihegeli Prutia. Et Tmoli colles fluuius quibz aurifer exit Paz Actolus. Vir. ænei. x. Exercentq; viri: Paetolusq; irrigat auro. Iuue. Quod Tagus & Rutia Panis: vrbs est Actolia. Amydon cum y græco: vrbs fuit Pæonia seu Macedonia: nō lōg ab Axio fluuiio. Iuue. saty. iij. Hic alta Sicyone ē hic Amidone relicta. Vir. lib. ænei. iij. Caulon Amydon nīsq; arces & naufragū Scylacū. Mōs est Caulon labria: teste Ser. Luca. li. viij. Ephesumq; relinquens: Et placidi Colophona maris spumantia parua Radit saxa Sami. Vrbs est in Lydia Prolemæus dixit esse insulā in Icario pelago. Edonus huius edoni: & Edon huius edonis de Edonus dinari pōt: pro monte Thraciæ. Neq; aspira Edon tionē recipit in initio: vt in erudite Galparinus tradit: sed neq; cū æ diphthō. annectat: vt pcepit Tortel. Nā apd grecos ἔδωνος scribit. Vir. ænei. xij. Ac velut Edoni boreq; quū spūs alto Insonat Aegæonēq; ad littora fluctus. Ab eo q; est Edon format Edonis: q; sacrificula Bacchi dicit. Proper. Nec minus affiduis Edonis fessa choreis. At vero Luca. do sylla. corripiat: quū dixit lib. i. Edonis Ogiog decurrit plena Ligo. Hac em litteratura edonis hūc Lucani locū Dona. allegauit: cui & si Ser. illū errasse dixerit: hac i parte ego magis crediderim maxime cū omnes Lucani codices Edonis p scriptū habeat: nō edoni: vt Seruius ipse legendū pcepit. Sic etiā protulit Syll. lib. iij. dicens: Edonis vt Pangæa super trieteride motu. Edonis item insula est Aphricæ Aegypto adiacēs teste Prole. Catul. Quæ sanctū Idaliū: Thuriolq; apertos. Quęq; Ancona Cnidumq; arenosam colis. Vrbs est Picenī: Plinio teste. Babylon cum y græco: vrbs est Persidis: dicente Propertio. Persarū statuit Babylona Semiramis urbem. Sicyon cū i latino in prima syllā Sicion ba: & c exili sequēte y græco: vrbs est Achaig: testibus Prolemæo: & Plinio lib. iij. naturalis histo. de qua Statius lib. thæbai. iij. Qui Drepani scopulos: & oliuiferæ Sicyonis. Ouidius de Ibide. Aut vt oliuifera quondam Sicyone profecto. Est eodem nomie insula in mari Aegæo: teste Plinio. De qua Iuue. saty. iij. Hic alta Sicyonē ast hic Amydone relicta. Et ab hac Sicyonū calciamēti gen? acceptū ē. Lucr. iij. Vngueta & pulchra i pedibz Sicyonia ridet. Luca.
- Cimolus** Cimolus voluit arena. Cimolus locus est: a quo (vt quidā volūt) Cimolia terra dicta est. Ouid. li. meta. viij. Hinc humilē Myconon: cretosaq; rura Cimoli. Tortel. autē ab vrbe Campanię quæ græce ὕμμι: latine vero Cumæ vocat: Cymoliā terrā dictā tradit: ideo cum y græco scribi debere. Cimolis vrbs Galatiæ a Prole. ponit. Cemolis insula est Crete adiacēs: vt idē
- Cemolis** Prole. ostendit. Horati. Ambubaiaſū collegia
- Pharmacopola** pharmacopolæ. Marria. Nō habeo: sed habet bibliopola Tryphon. Si autē dixeris: hæc dicti ones composiæ sunt: sub hac regula compræhendi nō possunt: demi respondebo debuerūt ab illa regula: L curtā facit o. Vide vbi Bibliopola. Theocrit? edyllio. i. εἰ τοῦτον φουο γεωφον. ἀπὸ τοῦ: dici pōt terræ cumulus.
- Geolophus** Alexander. O sup m breuis est. Demit Ithome. Statius li. thæba. iij. Planaq; messene Mōtanaq; nutrit Ithome. Horner? lib. Iliados. iij. οἱ εἰς Χοῦν θίπευετ' ἰθὺ μινωμῶσεν. Arx est messenes Messenię vrbs: teste Strabo. & cū i latino: & th aspirato scribit.
- Aponus** Alexander. Longa fit o sup n. Excipit Aponus: Myconos: coctona: Geryones: con. Luca. lib. vi. Colle sedēs Aponus terris vbi fumi ger exit. Vicus est Venetiæ: vbi balneæ sunt.
- Miconos** Myconos. cū y græco & c exili: insula est vna Cycladū. Sta. in Achil. Cydadas: hinc spretæ
- Coctona** Myconosq; humilisq; Seriphos. Coctona cū æ exilibz: pluralis tñ nu. quæ quēdā ficus sūt: teste Plī. Mar. Paruaq; cū canis venerūt coctona prunis. Iuue. Aduetus Romā quo pruna: & coctona vento. Geryones cū y græco penultimā syl. indifferētē habet. Vir. ænei. viij. Geryone extincto Tiryntius attingit arua. Lucretius lib. v. Quidue tripectora tergimini vis Gerione: vbi spōdeus qnū locū detinet. Propriū
- Icon** fuit viri Hispani nomē. Icon huius iconis (greci εἰκὼ. εἰκὼ) dici pōt effigies siue imago. Paladus in. epigrammatis. εἰὼν τὸν λῶδ' οὐσι εἰχ' Plinius lib. xxxiij. Eorū vero qui ter ibi vicissent: ex mēbris ipsorū similitudine exp̄ssa quas iconas vocant: scilicet statuas dicari mos
- Aedon** erat. Aedon etiā triū syllabarū do syl. corripit

Epēdibus læua sicyonia demit honesta. Syl.
Adriaci fugite infauti Sauonis arenas. Insula
est in adriatico mari siue in mari Ionio: vt scri
psit Ptolem. Est autē inter Epirū & Brundisiū
medio interuallo: vt refert Strabo: cui⁹ & me
minit Luca. li. ij. quom ait. Spumoso Calaber

Safon p̄fundit equore Safon. Safon itē mons est ger
manic⁹: a quo Safones Germanic⁹ populi vo
citati sunt: de quib⁹ Luca. li. i. Et Bituri lōgic⁹
leues Safones in armis. Sunt & ali⁹ eodē noīe

Helicon populi Scythiæ: vt Ptole. ostendit. Helicon cū
aspiratione in initio: & vnico l & i latino: & c
exili scribit⁹. Neq; ab elicio elicis deducit⁹: vt cū
Catholi. somniauit. Vgu. sed ab Helicone p̄
prio viri noīe cognominat⁹ est. Vñ quidā cō
mētator sup Heliodū: Lysimachū nihilomin⁹
inducēs Cyrenæū in primo de poetis dicit He
licona & Cithærona denotatos fuisse ab Heli
cone & fratrib⁹: qui illic singulari certamine
pugnauerūt. Vir. Pandite nūc Heliconæ dex:
cantusq; mouere. Iugū est Parnasi montis Bo
cetia: alio noīe Cirrha vocatū. Martia. Quid
tibi cū Cirrha: quid cū Permissidos vnda: Ci
thæron cū cexili & i latīo: & th aspirato & æ
diphthō. vñ est ex iugis Parnasi mōtis Boce
tiæ. Proper. Saxa Cithæronis Thæbas agita
ta p̄ artē. Syl. li. vi. Exanimū Nafamona Ty
ran sup ipse iacebat. Luca. Naufragijs Nasa
mones habet. Populi quidā sunt Lybiæ: teste
Ptole. Luca. lib. vñ. Illuc & Lybiæ Numidas
& Creta Cydones. Populi sunt Cretæ: & cū t
exili & y græco scribit⁹. Petcon cum t exili: fuit
Boetia ciuitas: teste Home. lib. ij. Illa. de qua
Sta. lib. thæba. vij. Et sulco Peteona domant:
refluūtq; meatu. Triton cū t exili vtroiq; &
i latīo: fluuius est in Lybia defluens: id est in
lacū grandē seu paludē Tritonidis: deinde in
mare Libycū. Fuit etiā Triton marinus deus
Neptuni fili⁹. Et a Tritone Tritones dicti sūt.
Vir. lib. ænei. v. Tritonesq; citi Phorciq; exer
citus omnis. Chromion cū th aspirato & i la
tīo: teste Ptole. vrbs est in Cypro. Oui. meta.
vij. Quodq; suā securus arat Chromiona co
lonus. Ladon fluuius est Arcadiæ. Sta. thgba.
ix. Ante diē gelidas ibat Ladonis ad vndas.
Idem lib. thgba. vi. Tandē insperatus nuda de
plebe Laconū. Populi sunt Laconic⁹. Orion cū
i latīo: penultimā in obliquis indifferētē ha
bet. Luca. lib. i. Ensiferi nīmīū fulget latus Ori
onis. Idē li. ix. Teste tulit cælo victi decus Ori
onis. Oui. lib. metamor. vij. Aut helicē iubeo
nitidūq; Orionis ense. Idē. xij. Diuersasq;
vrbes nitidūq; Orionis ense. Sta. li. thæba.
vñ. Atq; auro rude fulmen habent Orionis al
ti. Neq; efficax est ratio Papiæ dicentis: Orion
declinari posse instar græcorū: & in obliquis

penultimā syllabā corripī debere: & Orio mo
re latinorū: Orionisq; penultimā productam
esse. Nā Oriona actūs græcus est ab eo qui est
in recte Orion: cui⁹ tñ penultima pducit Vir.
li. ænei. ij. Armatusq; auro circūspicit Oriona
Oui. lib. v. fastor. Nunc Hyrieus qua sit genī
tus: vocat Oriona: Perdidit antiquū littera pri
ma sonū. Rufus Festus in Arato. Circulus axe
means rutilū secat Oriona. Simili quoq; mō:
Aegæon penultimā in obliquis syl. indifferen
tem habet. Sta. in Achilleide. Audierat duos
laxantē Aegæona nexus. Claudia. lib. ij. de ra
ptu Proserpinæ. Hæ centū gemini fractos Ae
gæonis enses. Oui. meta. ij. Balænatumq; pre
mentem. Aegæon suis immania terga lacertis
Propriū fuit gigātis nomē: qui a poetis centū
habuisse brachia describit⁹: dicēte Vir. ænei. x.
Aegæone qualis dicūt cui brachia centū. Cum
æ diphthō. in vtraq; syll. scribit⁹: hunc Cæ
licolæ Briarea vocāt. Syl. li. xij. Centenis sue
tus Briareus recludere palmis. Lucan. lib. iij.
Aut Titius Briareusq; ferox cæloq; pepercit.
Ponit nōnūq; Aegæon pro mari ægæo. Sta.
lib. thæba. v. Dīs pelagi: venisq; & cicladas
Aegæoni: Amplexo cōmendo patrē: hoc est
mari Aegæo: qd̄ cicladas amplectit⁹.

Alexāder. Subeunte breuis o fit. Excipit hi
sopum: Sinope: Sinopis: Dolopes. Hisopus et
Hisopū declinari pōt: & cū aspirato initio & y
græco (teste Apuleio) scribit⁹. Et cū primā apd
nostros corripiat syll. cū vnico scribi necesse
est. Apd græcos tñ cū duplicato σ υ σ π ο υ
scribit⁹. Sed puod apud illos in nōnullis dictio
nibus consonās geminat: a nostris vnica scri
bitur. Nā qd̄ illi κ ρ α β β α τ ο σ cū duplicato
b: nostri cū vnico b grabatū dicūt. Vir. in mo
reto. Membra leuat vili sensim demissa graba
to. Sic qd̄ illi σ υ π π α κ υ σ κ cū gemino r: no
stri cū vnico Syracusa scribunt. Sylli. lib. xij.
Ipa Syracusē patulos vrbs iclita muros. vrbs
est Sicilia: testibus Strabo. & Plin. Pari modo
ab illis Gothia: hæc est Dacia: cū t exili: sequen
te th aspirato scribit⁹: vt est apud Iulianū in epi
grammatis. ο υ π ω θ ρ η κ η σ ε π ι β η σ θ
τ α ι ε θ ρ ε α γ ο τ θ ω ν. A nostris absq; t: hoc
est th solū annotat⁹: dicēte Aulo. Huc possem
victos inde referre Gothos. Sili. mō: qd̄ illi cū
gemio κ λ α κ κ ο σ: nos cū vnico elacus dici
mus. Ouid. in fastis. Præmia de lacub⁹ p̄xima
musta tuis. Hiero. in. ij. regū. iij. ca. Et disputa
uit sup lignis a cedro q̄ est i libano: vsq; ad hi
sopū q̄ egredit⁹ de pariete. Alan⁹ li. iij. Se cælū
terre cōformat: cedrus hisopo. Nā apd græcos
cū ω mega i media syl. scribit⁹: q̄ pducta ē: & si
Macer p̄ter naturā corripuerit dicēs. Est hiso
pū siccū: calidū q; terū illi Est i viroq; grad⁹

Aegæon

Briareus

Hisopus

Hisopum

Cithæron

Nafamon

Cydon

Petcon

Triton

Chromion

Ladon

Lacon

Orion

DE QUANTITATE SYLLABARVM

- Quo etiā errore dauidicat Petri Rige versus in lib. regū dicētis. Aut hisopus signat humiles: cedrusq; supbos. Sinope hui⁹ sinopes cū i lati no: vrbs est Capadociae: teste Pompo. Melata Sinopis qua Sinopis terra quāda rubea: nomē assum p̄st: teste Plin. lib. xxxv. natura. histo. Priscia. in perihesi. Alterius Sirix que tendit ad usq; Sinopē. Vale. Flaccus lib. v. Affirios cōplexa sinus stat opima sinope. Prole. aliā eodē noīe vrbē ponit in Gallia. Dolopes populi qdā Aphricae sunt: & lo syl. indifferēter ponit. Luca. li. iij. Aut Dolopes: Numidæq; vagi. Syl. lib. v. Tælu ingens perq; arma Dolopis. Pro ductū etiā penultimā Crotopus propriū viri nomē: conops hui⁹ conopis culex: vnde cono peum: Cidlops huius cidlopi: hidrops huius Conopeum hidropis: vnde hidropicus. Sta. thæba. i. Per hidropicus quirens nostri tecta aut opulenta Crotopi. Iu ue. saty. vi. Vt testudineo tibi Lētule conopeo. Virgi. li. ænei. iij. At genus ex siluis Cyclopū & montib; altis. Excitū ruit ad portus: & luto ra cōplet. Vulcani faber fuit: & cū c exili vtro biq; & y græco scribit. Hora. in episto. Si no les sanus cures hidropicus: & p̄ cū y græco & co mega apud græcos scribit. Quā syl. præter naturā Macer corripuit: quū dixit lib. de har bis. Hidropicis sic humores desiccat aquosos.
- Diores** Alexander. O sup r brevis est. Eximū Di⁹ Anthores: Anthores: Helorus & Cytorus. Vir. enei. vi. Regi⁹ egregia Priami de stirpe Diores. Pro priū fuit viri nomē: & cū i latino scribit. Vir. ænei. x. Herculis Anthorē comitē qui missus ab argis. Propriū fuit viri nomē: & cū th aspi raro scribit. Virg. Exupero p̄pingue solū stag nantus Hglori. Fluui⁹ est Siciliæ: teste Plin. lib. iij. natu. histo. & eodē noīe vrbs: vt Prole. ostēdit.
- Cytorus** Cytorus cū c & t exil bus: & y græco scribit. Virg. geor. ij. Et iuuat vndantē buxo spectare Cytorū. Mons est minoris Asiæ in Paphlago nia: teste Solino. Proby aut dicit esse oppidum ponticum.
- Alexāder. O sup s longa. Demit ambrosia. Virg. ænei. xij. Spargitq; salubris Ambrosiæ succos. Qui. Nectar & ambrosiam: latices epu lasq; deorū. Genus est hærbe.
- Alexāder. Ante b fit brevis u. Demit Anu bis. Vir. ænei. vi. Omnigenūq; deū mōstra & latraror Anubis. Vocabulū est Aegyptiū: id apud illos indicans: qd est apud nos canis. Ne q; ab ea quæ est nubes descēdit: vt cū Catholi. Vgu. somniauit. & facit i grō anubis vel anu bidis. Qui. li. i. d sine nulo. Per tua sacra p̄cor p Anubidis Ora: verēdi cognomē ē Mercurij.
- Alexander. V c p̄rahimus quonēs a v fus subit: aut um: vt fœstuca: lactuca: caducus. Cē pannucius tera corripies. Excipit Pannucius: pānucia: pā nucium a panno: hoc est vilis pannosus. Persi. saty. iij. Dū ne deterius sapiat pānucia Baucis.
- Alexāder. Ante d lōga fit u. Excipit tutudi: Tutudi præteritū a tundo tundis cū u.
- Alexāder. Præ g lōga fit u. Excipit pupugi p̄m a pingo p̄ngis. Vnde alibi idē auctor. Pungo facit pupugi. Nicolaus in Home. lib. lltados. v. Aurea molliculā pupugit mala fi Pupugi bula dextram.
- Alexander. Sugo pducit: sed sanguisugam breuiabis. Sanguisuga et sanguisugia dici pōt Sanguisuga teste Acrone sup vltimum illud poeticæ artis Sanguisuga Horatij carmē: Nō missura cutē nisi plena cru oris hirudo. Qd vocabulū cū nūq; metro Je Hirudo dum sit: & sugo verbū a quo deducit: primā producat syllā. rectius u syl. tā pductā q cor reptā habet: iuxta illā regulā. Hec de cōpositis teneas: q; sit tibi rāra Vocalis quantā seruabit. dictio simplex. Genus est vermis: alias hirudo vocata.
- Alexander. V sup l brevis. Excipit Peculū Peculium Gæulus: Apulia: cuculus: Hora. in arte poe. Herugo & cura peculij p̄ peculij. Vir. Nec sp̄s libertatis erat: nec cura peculij. Peculij (vt scri bit Festus) seruorū est dictū a pecore: sicut pecunia nobiliū. At p̄o Ser. peculij (inquit) pa trimoniū est. Ita em (vt p̄git) maioris dicebāt a pecoribus: in quibus cōstabat vniuersa eorū substantia: vnde etiā pecunia a peculio dicta est Qd p̄prie iū seruorū est: peculij dicimus: li cet & abusiue p̄ patrimonio ponat. Hæc ille. Cice. in paradoxis. An eorū seruitus dura est qui cupiditate peculij nullā cōditionē recusat durissimæ seruitutis. Vlpian. Peculij (in gr) di ctū est: quasi pusilla pecunia: siue patrimoniū pusillū. Et Pom. ait. Peculij est nō id cuius ser nus seorsum a dño rationē habuit: sed qd ipse separauit suā a serui ratione discernēs. Labeo aut ita diffinit. Peculij est qd seru⁹ dñi pmissu separatim a rationib; dominicis habet: deducto inde si qd dño debet. Ex quo variē vidēt esse de peculio iuriscōsultorū sentētiæ. Ego aut pu ro peculij dici quicqd p̄prie aliquis est. Gætu lus a Gerulia: cū æ diph. & t exili: tu syl. indiffe rentē habet. Vir. ænei. iij. Destruat aut capra ducat Gæulus Hiarbas. Martia. Traducta est Gæulus: nec cepit arena nocentes. Vide ea que diximus sup regulā: Ante r lōga fit e. Luue. fa. iij. Prouincia rāi Vāndit agros: sed maiores Apulia vēdit. Mar. in apophoretis. Vellerib; primis Apulia Parma secūdis. Hora. ser. v. In cipit ex illo mōtes Apulia notos Ostentare mi hi. Prouincia est in Italia: a qua fit Apulus. la. Apulus lum. pu syl. correpta. Luca. li. v. Apulus adri acas exit Garganus in vndas. Cuculus cū vni co l: & cum duplicato l Cucullus scribi potest Cuculus Cucullus

sicut Cybele & Cybelle. Martia. Quāuis pplu
res cuculus cantauerit annos. Hora. serm. vij.
Cui saepe viator Cessisset: magna compellans
voce cucullū. Aus est nora. Cucullus itē eadē
litteratura: genus est vestis. Iune. saty. vj. Sume
re nocturnos meretrices angusta cucullos.

Alexander. V dābimus sup m tibi longū.
Irrumo Excipit irrumo irrumas. Martia. Quā faciat:
duo sunt: irrumat aut futuit. Siue em cōponat
ex in & ruma: vt vult Domiti⁹. siue ex in & ri
ma: vt tradit Georgius. cū neq; ab illa regula
excipiat: Longa fit u sup m: neq; ab illa: l sup
m tardant dissyllaba: hoc saltem in loco eximi
dabit.

Tugurium Alexander. V sup r longa. Excipit tugurū:
& Bituri: & camurus. Vnde alibi idem auctor
ait. V g pduces: tugurūq; tamē memor esto.

Bituri te culmen: pro tugurū. Bituri cū i latio & t exi
li: populi quidā sunt Galliae: de quibus Luca.
lib. i. Et Bituri longisq; leues Sasones in armis
Virg. geor. iij. Pes etiā & camuris hirtis sub
cornibus aures. i. curuis vel obtortis.

Alexander. Excipe verba: quibus meditatio
cōuenit: & quāe sūt formā similis: vt luxurio
sociabis. Excipit scaturio & ligurio. Prudenti⁹
Scaturio Petra dei iussu potū largita scaturit. Hora. ser.
Ligurio xiiij. Trahauit calicē manib; dū furta ligurit.
Est autē pprie ligurire: teste Dona. sup Teren.
Eunuchū: elegāter & more senū: mltō fastidio
suauiora quāq; degustare: tractū (vt ait) ver
bū: α πο τ i λ i γ v: qd grāci suaue appellant.

Lemures Alexander. Mercuriūq; notes: lemures cum
centurione. Lemures: lemuria dici pnt: sed mu
syl. in dictōe lemures corripit: in lemuria autē
quia aliter in metro stare nō pōt: nisi p proce
leumaticū pducta est. Hora. in episto. Noctur
nos lemures: portētaq; Tēssala rides. Ouid. in
fastis. Ritus erat: veteris nocturna lemuria sa
cri. Nocturnae quaedā erant quiritū visiones.

Alexander. Præ longa fit u: tamē arbutus
est breuiāda. Cōpositiua notes. Præputiū pu
syl. indifferentē habet. Petrus Riga in Exodo.
Nato præputiū mox aufert Sephora dicens.
Arator. Præputia ferro Circūcide libēs. Iuue.
saty. vi. Impatiensq; moræ pauet: & præputia
ducit.

Frustra Alexander. Vocis fini dabis a lōgū. Frustra
stra syl. indifferentē habet. Luca. li. iij. Frustra
q; rogatus: Vt Libicas metuat fraudes. Virg.
geor. i. Nec frustra signorū obit? speculamur
& ortus. Iuue. saty. iij. qd nudū ac frustra rogā
tē. Nemo cybo: nemo hospitio: rectoq; iuuā
bit.

Alexander. E correpta dat. Et subdit. Nomē
longa dabit aduerbia: si tū apte Cōparat. Ap

prime me syl. indifferentē habet. Macer de viri
bus herb. Apprime sumptis. Zodoarā obfita Apprime
reuenenis affirmāt. Virg. in geor. Flos appri
me tenax. id est valde.

Alex. Me te se. lōgis. Te acti & ablti casus p
ducit: sed qn cōponit cū tu: te syl. corripit. En
nius. O tite tute tati tibi tāta tyrāne tulisti. Lu. Tute
cre. lib. i. Accipe pterea q; corpa tute necesse est
Sciendū est q; teste Prif. tu met nō dicimus: &
si alijs casib; met syl. iungat: vt tuimet: tūbimet
remer. ne. s. dicēdo tu met verbū putet. Sed p
tu met tute dicebat antiq; & nōnunq; tute met:
vt est apud Lucre. li. p̄fatio. Tutamet a no
bis iā quis tempore vatum.

Alexan. Vt tua metra petūt o ponis. Exci
piunt nōia in o termiata q; emittūt gūm in vs
vt Sappho Māto Alecto: q; tā in actō q; i nūo
pdu. Itē nōia in os termiata: q; tertia declina.
antica in obliq; vltimā in o syllā. pducunt vt
Athos Atho: Androgeos Androgeo Apol
los Apollo. Sylli. lib. xiiij. Nō ipā Alecto: nec
fecta furore Megæra. Virg. lib. æneid. vij. Ale
cto toruā faciē & furialia mēbra. Exiuit. Or
pheus in argonau. τ i σ i φ ο ν η τ ε κ α i α λ η κ
τ ω κ α i δ i α μ ε γ α i ρ α. Furia est infernalis.

Ouid. fasto. v. Olioq; & curuæ scita thalia li. Clio
rae. Virg. lib. iij. geor. Drymoq; Xantoq; Drymo
Ligeaq; Philodoceq; Vbi etiā q; primā spō Xanto
dei secūdi pedis syl. præter naturā pdu. Græ
corū more: q; syl. naturaliter cor. seqntē & vim
duplicis psonātis habēte nōnunq; producit: vt
est apud Home. lib. ilia. i. τ i σ τ ε α ρ σ φ ω ε ε
ο υ σ ε ρ i χ i. Virg. lib. æneid. vij. Nūc age q
reges Erato q; tpa rerū. Legi tū apud Lactan. Erato
Firmi. huiusmodi versū recitāt. Clotho
colū baiulat: Lachesis ner: & Atropos occat:
vbi tho syl. corripit: q; apud Sylli. lib. iij. pdu
cta ē quom ait. At nō dabat vltia Clotho. Du
ra lacus. Iuno autē cū latinū sit vocabulū & fa
cit in grō Iunonis nō p̄tinet sub exceptione: &
ideo tā correpta q; pducta nō syl. habet. Sta.
lib. the. ij. Iuno venit q; tēdit iter. Virg. li. gnei.
vi. In forib; lœtū Androgeo: p Androgei A
polloni⁹ argonau. i. κ α i γ ε ν i ο μ ε ν ο i α θ ω
α ν ε φ α i ν κ ο λ γ η id est mane autē p̄fiscētib;
Atho videbat vertex. Qd autē Virg. apoco
patū actū gnte declin. Athotho correpta syl.
ptulit. Aut Athō: aut Rhodopē: b̄ factū est p Athon
pter seqntē vocalē: vt ē apud etiā geor. i. Ter
conatū sūt iponere Peliō Ossā. Nam apud Græ
cos declinari pōt Athos & athō: vt etiā testat
Suidas. Apd latinos tū nūq; Athō i recto le
ctū ē: nisi apud Cice. vt i ipā dictōe vidim⁹. Iti
dē dicēdū ē de hac dictōe Apollo & Apollos Apollo
& Apollō Græcorū more declinari in recto po Apollos
test ppter acm gnte decli. apocopatū. Apol/ Apollon
&

lo: vt etiā alibi docuimus. Vnde legi in epist.
ad Titum cap. vltimo. Zenam legisperitū &
Apollo sollicito premitte: vt nihil illis defit p
Apollona: sicut Atho pro Athona. Sciēdum
tamen q vocalis etiam produci potest sequē
te vocali: vt est apud Ouid. lib. meta. iij. laeta
ri quos cernis in Ioniō immenso. Excipit etiā
modo. quod do syll. tantum corripit: dicente
Festo. Modo quomodo per o correptum dici
tur significat tempus: vt veni modo & nōnū
q pro tū ponitur: vt tace modo. Sed si produ
cta posteriore syll. enuntietur: datius vel ab
latius est casus ab eo: qui est modus. Hec ille
Virgi. in bucco. Tu modo nascēti puero quo
ferrea primum. Desinet Ouidi. in epist. Herus
ad Leandru. Vos modo venando modo rus
geniale colendo. Ponitis in yatia tempora lon
ga mora. EY cum ω mega apud grēcos se
cundam producit: apud Latinos autem indif
ferentem habet. Virgi. Ille ego qui quondam
gracili modularis auena. Ouid. Sed quid ego
reuoco dictis his omen abesto. Stati. lib. thae.
iij. Sed qd ego fessos optatū demoror undis.
Alexander. R breuiādo locas. Nomina grē
ca terminata in xē: ab auctoribz confundunt.
Nā aer: gther: crater. pducūt vltimā: pater aut
& mater corripit. Imber aut corripit: nō (vt
auctor tradit) secūdā. pducit. Vir. Vnde hoim
genus & pecudes: vnde imber & ignes. Noia
etiā grāca in or terminata: vt Castor: Nestor:
Hector: cū ω mega. pducēte syl. apud illos in
recto scribunt: quā in o micron i obliquis mu
tāt. Latini aut in or syllā. corripit: vt est apud
Oui. metamor. xij. Decimū delatus in annum
Hector erat.

Alexander. Is breuius. Excipiunt dictiōes ille
in is terminatæ: quæ faciūt grm in entis: quæ
scilicet apud grēcos cū ēi diphthōn. in vltima
recti syl. annotant: vt ωυτοει: iμοει: ποει:
Pyrois hoc est Pyrois: Simois: Opois. Oui. meta. ij. In
Simois terea volucres Pyrois: Erous: & Aethon. Co
lume. lib. xi. Nec stirius ardor Sic micat: aut ru
tilus Pyrois aut ore corusco Hesperus. Nomē
fuit vnus ey equis solis: & cū y grāco in pri
ma syl. scribit. Et facit in grō pyroentis. Vale.
Flaccus lib. v. Et formidantē patrios pyroēta
dolores. Palladas poeta in epigrammatis. οω
υτοει. Simois cū i latino: fluuiū est Phry
giæ: dicitur Vir. li. ænei. i. Alma Venus genuit
Opois phrygi Simoentis ad vndā. Opois hui⁹ opo
entis: vrbs est helladis: teste Probo. Nicolaus i
Home. lib. xviij. ilia. Hinc ego te infelix Opo

Opus enta reducere ad vrbe Pollicitus. Hæc ab Oui.
Trapezus Opus huius opuntis declinat: sicut Trapezus
Cerasus hui⁹ trapezitis: Cerasus hui⁹ suntis. Amath⁹
Amathus hui⁹ thuntis. Ouid. de ponto. Facta cæde puer

Patroclus Opunta reliquit.

Alexander. Os longū ponis: tū excipiat os
ossis. Rectus in os græci: ceu Delos habet bre
uiari. Excipiunt noia terminata in os: quæ ter
tia decl. attica emittit grm in o: vt Cos: Apol
los: Athos: Androgeos. Eximunt itē termina
ta in os noia: quæ apud græcos in ωo faciunt
grm: apd nos aut in ois: vt Minos: heros: tros
quæ oia os syl. in recto pducit. Vir. ænei. xij.
Quantus Athos: aut quātus Erix. Vale. Flac.
lib. ij. Cōgeminatqua primus Athos: & pon
tus & ingens. Mons est Macedoniæ: teste Pro.
Vir. ænei. ij. Androgeos offert nobis socia ag
mina credens. Nā si dixisset Androgeus: non
faret versus. Propriū fuit viri nomē. Vir. lib.
ænei. xi. Tros Italusue mihi pariter det sangui
ne pœnas. Oui. li. meta. vij. Et auro Heros gfo
nrius potitur Idem meta. viij. Doleo q Minos
hostis amanti est. Sylli. lib. vij. Hinc genus or
ditur Minos: inuisa q tauro. Paliphæ.

Auctores quos ad ea quæ scripsim⁹ pban
da: pro oportunitate induxim⁹: hic in fine
opis p alphabeti ordinē annotari placuit.

Apollonius	Aemilianus Scipio
Aristarchus	Aemilius orator
Aretus	Aemilius Probus
Antimachus	Aemilius Asper
Aristoteles	Agræti
Anaxagoras	Apicius
Aeschilus	Alanus
Asclepiades	Aufustius
Aristophanes	Arhacinus Var.
Appion	Antonius panor
Appianus	Brutus
Archias	Boetius
Apollodorus	Beda
Aurelius	Callimachus
Aurelius Augusti.	Cyrillus
Apus	Clitarchus
Arator	Curtius
Asconius	C. Flaccus
Auristius	Caius Faunius
Aufonius	Caius Caesar
Albinus	Caesar Germa.
Alexander	Caesar Strabo
Alexander neq	Cassiodorus
Afinius	Curio
Acron	Caninius
Ausidius	Caper
Apuleius	Catullus
Apulegius	Cornelius Cel.
Aphranus	Cornelius Tacitus
Accius	Cornelius Severus
Ambrosius	Cornelius Gallus